

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, י"א בתמוז תשפ"א, 21.6.2021

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 9

מיום שני, י"א בתמוז תשפ"א, 21.6.2021

משתתפים:

ירקוני גדי	-	יו"ר המועצה
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, חבר אבשלום
גרין סילביה	-	חבר מועצה, אורים
ברקאי מירב	-	חברת מועצה, בארי
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
אלון דודי	-	חבר מועצה, יתד
טל משה	-	חבר מועצה, דקל
אווקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
רובין השי	-	חבר מועצה, ניר עוז
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
פרידמן ראובן	-	חבר מועצה, עין השלושה
איתן אהרון	-	חבר מועצה, עמיעוז
רוויטל דג'אווי בן יעקב	-	חברת מועצה, ישע
רביבו קובי	-	חבר מועצה, שלומית
רונית בן רומנו	-	חברת מועצה, תלמי אליהו
נועם גל	-	חבר מועצה, שדה ניצן
הוכמן ידידיה	-	חבר מועצה, בני נצרים
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
טל בורנשטיין	-	חבר מועצה, נירים
עופר קיסין	-	חבר מועצה, כרם שלום
בוקובזה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
קלדרון שרון	-	חברת מועצה, סופה

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
כבי שקולניק	-	גזברות
מתן שטרית	-	ע. גזבר

- משה מורג - עמותת "לא מפקירים"
- שריתה פלד - עמותת "לא מפקירים"
- מאור מינץ - עמותת "לא מפקירים"
- מיכל עוזיהו פלג - המרכז הקהילתי
- עופר מימון - החברה הכלכלית

על סדר היום:

1. מידע
2. שאילתות
3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2021 מיום 10.5.21
4. אישור פרוטוקול מליאה #8 2021 מיום 2.6.21
5. צו ארנונה 2022
6. הקצאה לטווח ארוך לעמותת "לא מפקירים".
7. אישור דו"חות כספיים – המרכז הקהילתי 2020
8. אישור דו"חות כספיים – החברה הכלכלית 2020
9. ועדים מקומיים
10. אישור תב"רים
11. תוכנית שימושים מפעל הפיס 2021
12. ועדות המועצה

מר גדי ירקוני: סליחה על האיחור, ערב טוב. אני יכול להגיד שמתן נוסע מהר, נראה

לי הוא הגיע בזמן, אבל הוא לא התקלח, אני הייתי...

מר מתן שטרית: אי אפשר היה לצאת מירושלים.

מר גדי ירקוני: מה?

מר מתן שטרית: אי אפשר לצאת מירושלים?

מר גדי ירקוני: מתי הגעת?

מר מתן שטרית: החזירו את המצור על העיר.

מר גדי ירקוני: כן, ירושלים זה נורא, גם הייתה תאונה בכביש 6, כמו כל יום. אין, כל

יום בכביש הזה יש תאונה, זה לא יאמן.

חבר מועצה: עכשיו יש שרת תחבורה שתעשה הכול מסודר.

מר גדי ירקוני: טוב, אז סליחה על האיחור.

1. מידע

מר גדי ירקוני: אנחנו נתחיל, באמת, עם הסיפור עם השרים החדשים. אני אתן קצת

דיווח, אנחנו מתארגנים, כל האנשים מתארגנים, גם ראשי רשויות, גם עוטף עזה, גם אשכול,

לממשלה החדשה. אני לא זוכר כבר איפה אני נותן את הדיווח, אז אם תראו שאני חוזר על עצמי, אז

תגידו שאני נתתי את זה פה, ולא להנהלה.

מצד אחד, אנחנו שלחנו היום מכתבי ברכה לכל השרים, לכל אחד, עם סעיף כזה ואחר שאנחנו צריכים מהמשרד שלו, מצאנו לכל משרד משהו שהוא חייב לנו, אל תדאגו.

מר עופר מימון: רק דבר אחד?

מר גדי ירקוני: לפחות אחד. במכתב כתבנו רק אחד, יש כאלה שאמרנו שאנחנו מחכים לביקור, להגיש את כל הצרכים שלנו.

מר ראובן פרידמן: מה עם מרב?

מר גדי ירקוני: מי?

מר ראובן פרידמן: מרב מיכאלי, היא הכי חשובה בשבילנו.

מר גדי ירקוני: מרב מיכאלי היא חשובה, אני חושב ששר האוצר לא פחות חשוב בנושא הזה. היום דיברתי גם עם ניסים פרץ, יש הרגשה שאנחנו מסוגלים לכבוש את היעד עד צומת סעד, אנחנו נעבוד על זה. אם אתם שומעים אותי בראיונות ודברים כאלה, אני מעלה את זה. יש לנו, אבל תנו לי רגע לעבוד לפי הסדר, אז אני...

אז באמת, כל השרים קיבלו, יש הרבה שרים שדיברנו איתם, יש דברים שאנחנו יכולים ללכת עם כל המועצות, יש עם כל המועצות ביחד בעוטף עזה, ויש כאלה דברים שצריכים אשכול לבד. אני יכול להגיד לכם שלצערי, באמת לצערי, עם כל העוטף קצת קשה ביחד. אני חייב לציין, להגנתי, שהפעם נראה לי שאני הילד הטוב במשחק הזה, אני דווקא מנסה לשמור על החבורה, שאני בדרך כלל חיית פרא, אבל לא כל כך מצליחים. אני מקווה מאוד שכולם יתעשתו, כמו שאני אומר פה בפגישות במליאה, כל ראשי הרשויות של העוטף, חייבים שהם צריכים לוותר אחד לשני, על מנת שנעבוד ביחד, נרוויח הרבה יותר.

אנחנו, אשכול עושים את זה, תרתי משמע, כל פעם, נקווה שגם האחרים יעשו. לא שאני רוצה להטיף

לאחרים, אבל אני חושב שטוב להיות הוותרנים, וטוב שנעבוד ביחד, נרוויח הרבה יותר בסופו של דבר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: על מה צריך לוותר?

מר גדי ירקוני: בדיונים, וזה שאנחנו הכי גדולים, לא כל הזמן להגיד שדבר ראשון הכול מגיע לנו הרבה יותר בכל מקום, צריך לזכור שיש תקציבים שאנחנו מחלקים פלאט, שאפשר לשאול למה מחלקים פלאט, ויש תקציבים שלא מחלקים לפי גודל, ולפעמים במשא ומתן כזה, אנחנו לפעמים מוותרים על טיפה פה משהו, או בפינה שם משהו, שיהיה גם למישהו אחר, שלא ירגיש מקופח. כמו במשפחה, אני לא אומר את זה סתם, אני אומר את זה באמת. זה ברור, כמו בכל מקום שעובדים ביחד, אבל עד גבול מסוים, כמובן. ובתהליך הזה, אני באמת, לצערי הרב אנחנו רואים שזה לא כל כך עובד ביחד, אז אנחנו עובדים הרבה לחוד, הרבה מדי לדעת. בנושא הזה, גם לקחנו, לחודש לקחנו יועצת אסטרטגית, לוביסטית חדשה, שעבדה/עובדת גם עם משקי הנגב, למי שמכיר את השם. מי שלא, זה לא נורא, היא עבדה איתנו, עזרה לנו בנושא הממ"דים עכשיו, ובנושא מס רכוש בתור פיילוט, יצא לעבוד איתה טוב. ואנחנו עושים איתה רשימה ממש ארוכה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: מי זאת?

מר גדי ירקוני: מבשרת קוראים למשרד.

מר אמיר פלג: אין חברה שזכתה בלובי?

מר גדי ירקוני: מה?

מר אמיר פלג: יש חברה שעושה לנו לובי, לא? זה אותו הדבר?

מר גדי ירקוני: יש חברה חדשה, כן. אנחנו בינתיים נשאר גם עם הקודמת, אבל זו חברה חדשה, עכשיו צריכים רק הצעות מחיר, לא צריכים מכרז. אבל בכל זאת, בחודש הראשון ניקח אותה בריטיינר מסוים,

גב' כבי שקולניק: לבדיקה.

מר גדי ירקוני: לבדיקה, בשביל שנוכל לעבור את כל התהליכים גם, ואנחנו מתחילים איתה תוכנית עבודה מסודרת, אני מקווה מאוד שנצליח ליצור איתה קשרי עבודה טובים, כמו שהיא עזרה לנו מאוד, בנושא של מס רכוש, וכמו שאמרתי, גם בממ"דים, בהגעה, בדיבור, לא תמיד אתה יכול לקבל זכות דיבור בוועדות, ואנחנו קיבלנו תמיד, וגם בנקודות החשובות, אז נראה אם אפשר לקבל איתה יותר, כשיש לנו משימות מאוד מאוד גדולות.
כמו שאמרתי, יש שלוש משימות על שאני רואה אותן, של המועצה. אני לא אומר אותן לפי סדר עדיפויות, או חשיבות, זה הנושא של הממ"דים ליישובים הקרובים, ואחרי זה הנושא של 232, בשלבים עד צומת סעד, אבל צריכים להילחם עד צומת סעד,

גב' סילביה גרין: אתה יכול לפרט מה זה קרובים?

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן, מה זה יישובים קרובים?

מר גדי ירקוני: לא, כל היישובים שמחוץ לשבע. אמרתי קרובים, זה אלה שקרובים לשבע מבחוץ. אנחנו נלחמים על הכול, אנחנו נלחמים על כל היישובים, אבל אני כבר אומר, חבר'ה, אתם יודעים שאני בן אדם שלא יודע להסתיר דברים, בין ה-15 קילומטר, ל-8 קילומטר, מסתכלים עלינו בשמונה עיניים. אז אני שם את הדברים פה, שלא כאילו יחשבו שאני מסתיר משהו. אנחנו נאבקים, בינתיים, על כל היישובים שלנו, שיבוא יום הדין, נהיה צריכים להחליט מה לעשות, אם יבוא יום הדין.

תמי: אבל אם יעבור התקציב בממשלה?

מר גדי ירקוני: לא יעבור תקציב בממשלה. חבריה, עזבו. לא יעבור תקציב לממ"דים.

תמי: לא על הממ"דים, אם יאושר תקציב בממשלה, יש החלטת ממשלה

שממגנים את העוטף.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, לא.

תמי: לא? עד 7 אין?

מר גדי ירקוני: לא, לא. אין החלטה, א' – זה לא העוטף, זה מחוץ לעוטף.

גב' סילביה גרין: זה צמודי בסיס.

מר גדי ירקוני: מה?

גב' סילביה גרין: זה יישובים צמודי בסיס.

מר גדי ירקוני: צמודי מה?

גב' סילביה גרין: בסיס.

מר גדי ירקוני: זה אני בכלל לא שמעתי בחיים את ההגדרה הזאת.

גב' סילביה גרין: הנה, הוא עכשיו...

מר גדי ירקוני: אז אני תמיד לומד משהו חדש, אני לא אומר בזלזול, אלא להיפך.

חבר'ה, אני לא אמרתי שלא, אני אמרתי שאני לא שמעתי את האמירה הזאת בחיים.

תמי: אתה צודק, אבל עכשיו, אני אומרת לך שזה היה בוועדת חוץ וביטחון,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, הלוואי חבר'ה, אני הייתי, אני אומר, חבר'ה, אני הייתי

בוועדת חוץ וביטחון,

תמי: אני יודעת שהיית.

מר גדי ירקוני: לא שמעתי את האמירה הזאת, אני די הקשבתי שם, לא שמעתי

אמירה כזאת, ודווקא כן לחצתי, שלא אמרנו איזה, אמרנו שכל היישובים שמחוץ לעוטף.

תמי: נכון, אני יודעת.

מר גדי ירקוני: אני אומר, פה אני אגיד בכל מקום, מפני שכמו שאני אומר שבסוף אני

חושב שיהיה קשה להשיג את כל הכסף למיגון, אבל אנחנו נלחמים על כל הכסף, שגם פה אני לא יודע

מה יוליד יום. בגלל שיש הבדל בין 15 קילומטרים ל-8 קילומטרים, לזמן וכל הדברים האלה.

בינתיים, אשכול בינתיים נלחמת על הכול, שלא יהיו אי הבנות, זה הדבר הזה. הדבר השלישי, שהוא

לא פחות חשוב לפיתוח המועצה הזאת, זה נושא השפדן, קו השפדן, שהוא לפי דעתי, אם נצליח

לעשות את זה, וזאת ממשלה עם שר חקלאות כזה, ושר אוצר כזה, שיש לנו אפשרות לעשות את זה,

אני מקווה, אם לא איתם, אז לעשות גם שתצא החלטה שעושים את זה. גם שרת הכלכלה, היא היום

אחראית על רשות המים, שהיא גם אוהדת של האזור,

חבר מועצה: מי זאת?

תמי: אורנה ברביבאי.

מר גדי ירקוני: לא ראיתי אותך, עוד ליברמן אמר לי – רק לא, אל תביא לי אותו. הכול, רק אל תביא לי אותו, ככה אמר לי.

מר אדוארד קוברסקי: כן, לא רשות המים...

מר גדי ירקוני: עזוב, בואו נרוץ. אז באמת, הסיפור פה הוא גם להביא את ה-300 מיליון קוב לאזור, וגם להוריד את המחיר לכיוון השקל, הדבר הזה ישנה את האזור הזה מבחינה,

מר דודי אלון: אסטרטגית.

מר גדי ירקוני: הכול, זה לא אומר שאנחנו נהיה רק חקלאים, לא. אבל זה ייתן לחקלאות, בהחלט, את הנפח הגדול פה באזור, שנוכל לידו לעשות עוד הרבה דברים עיקריים וגדולים. והחקלאות, תתפוס את הנפח האמיתי שיש לנו פה פוטנציאל.

מר אמיר פלג: גדי, אתה יכול להסביר מה זה אומר כרגע? זאת אומרת,

מר גדי ירקוני: וואו, אמרו לי להיות קצר.

מר אמיר פלג: לא, ממש בקטנה, במובן הזה של ה-300 מיליון, מאיפה הם באים, ולמה...

מר גדי ירקוני: ה-300 מיליון, אנחנו מדברים שעד 2050, יהיו קרוב למעל 300 מיליון

קוב מים בשפד"ן בשנה.

חבר מועצה:

תגיד מה עכשיו.

מר גדי ירקוני:

עכשיו יש 200, נגיע ל-200. לאט לאט זה עולה כל שנה, גם מחברים

עוד צרכנים במרכז. עכשיו, בשביל להביא את כמויות המים האלה, אין כבר קווי הולכה,

מר אמיר פלג:

אז צריך להוליד.

מר גדי ירקוני:

להוליד, ואין מאגרים. כל הפרויקט הזה מוערך, לא מוערך, יש עלות

של 1,700,000,000, לא מעגלים, והסכום הזה אמור ליפול על מחיר המים. אנחנו מתנגדים, ורוצים

שהמדינה תסבסד את זה, זה הדבר הזה. ויש עוד הרבה סעיפים אחרים, שמאוד חשובים, לא נפרט

אותם פה. אז אלה הדברים העיקריים שאנחנו מתעסקים, באמת, בנושא של הממשלה והכול. בנוסף

לזה, אנחנו מתארגנים לקראת החופש הגדול, לחופש עם המון המון פעילויות, אפילו אנחנו באיזשהו

שלב, חשבו שיש הוספה קצת של פעילויות, אני מקווה שזה לא ככה, אבל אני מקווה שבהחלט יהיו

הרבה פעילויות, וזה יהיה לכל הגילים ולכל סוגי האוכלוסייה שנרגיש שבהם... דודי?

מר דודי אלון:

לא, נמשיך.

גב' רונית בן רומנו:

שאלה קטנה רק, גדי, אתה יודע אם פתחו כיתה רביעית לקייטנה של

האנגלית? יש לך מושג?

מר גדי ירקוני:

אני יודע שעובדים על זה, אני יודע שעושים מאמצים, לא יודע מה...

דרך אגב, זה הפתיע אותנו, להבדיל מדברים אחרים, באמת לאנגלית בכיתה ג', חבר'ה? כיתה ג' אני

חושב, נרשמו הרבה מאוד ילדים, הרבה מעבר למה שחשבו. אני לא יודע אם זה ההורים או הילדים,

אבל...

גב' רונית בן רומנו: ההורים, ההורים.

מר גדי ירקוני: ההורים.

גב' רונית בן רומנו: אל תשכח שזו שנה שכיתה ג' לא למדו. לא למדו אנגלית בכלל.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: אבל אנחנו עושים את כל המאמצים שתהיה.

מר ניר ים: התקדמנו, חברים.

2. שאילתות

מר ניר ים: אנחנו עוברים לשלב השאילתות. שאל תמיר בעניין המט"שים, האם

ישם עוד מפעלי טיהור שפכים פעילים במועצה, מעבר למט"ש מגן, ניר יצחק וחולית? – התשובה כן, בעוד כמה קיבוצים, באחריות הקיבוצים.

מר תמיר בוקובה: באיזה קיבוצים?

מר גדי ירקוני: מה זה משנה? חבריה,

מר ניר ים: בוא תן לי לגמור, ואחר כך, בבקשה.

מר תמיר בוקובה: זו השאלה ששאלתי, תענה תשובה מלאה, ענית תשובה.

מר ניר ים: לא, שאלת אם יש עוד, ואומרים לך כן, יש עוד. לא שאלת באיזה קיבוצים.

מר גדי ירקוני: תן לי רגע, תמיר, אני רוצה להבין,

גב' כבי שקולניק: נגיד לך, מה הבעיה?

מר גדי ירקוני: רגע, תנו לי רגע לדבר, ראש המועצה רוצה לדבר פעם אחת, הוא שותק כל הישיבה.

תמיר, אני מדבר עכשיו, אני באמת רוצה להבין, לא בכעס, אני כועס, אבל לא בכעס, אני רגוע. בגלל זה התקלחתי. מה המטרה בשאלות האלה? ואני שואל את זה לא בלהקניט, אני אגיד לך למה – בגלל שיש כל כך הרבה דברים במועצה, כל כך הרבה סוגים של דברים, ששאלות, אני חושב שזה לבוא בשאלות, בכאלה דברים, במקום שאם זה מעניין אותך, תלך, תלמד את זה עצמאית, אל תעסיק את מנהלי המועצה בכל כך הרבה זמן, תאמין לי זה המון זמן, ואחרי זה, כשעוד עונים, אז למה לא ראש המועצה, כתב את השאלתא,

מר תמיר בוקובזה: לא, לא, ראש המועצה צריך לענות על השאלתא, זה כן.

מר גדי ירקוני: רגע, תן לי, אני אקשיב לך, נשבע לך. למה ראש המועצה לא חתם על השאלתא, ולמה לא עניתם על המט"שים האלה? חבר'ה, יש כל כך הרבה עשרות פריטים שאפשר לשאול. אני לא אומר שאנחנו מסתירים שום דבר, אבל חבר מליאה, שאין לו, אני חושב ששאלתא זה משהו אחד קונקרטי, מדי פעם, שקפץ לו, שמעניין אותו.

הרי יש פה 34 אנשים, שהזמן שלהם מאוד יקר, אנחנו כל פעם מבזבזים חצי שעה, או יותר, על השאלות האלה. אני פונה לחברי המליאה, ובייחוד לך, שאני מסתכל לך בעיניים, יש דברים שמעניינים אותך? תבוא, תתמקד בהם, אישית, אני מבטיח לך שאם מישהו יעצור אותך במידע, תבוא אליי, אני אפתח לך את כל הספרים שסוגרים בפניך.

אני חושב שזה נכון שזו שקיפות לכל חברי המליאה, אבל זה לא מעניין את כולם, אם זה היה מעניין את כולם, חלק היו בחלק מהדיונים, חלק זה לא מעניין אותם, וחבל על הזמן ניהול של כולנו.

מר תמיר בוקובה: אני אענה לך על זה בקצרה. ראשית,

מר גדי ירקוני: ואני יודע את החוק, שהוא לטובתך.

מר תמיר בוקובה: מי שצריך לענות על השאלות, זה אתה, ולא אכפת לי מי הביא לך את החומר, לא יכול להיות שרשום "תשובה - ניר", על שום שאילתא, לא רק על שלי, אוקיי? ניר לא עונה על שאילתות, ראש המועצה, או כל חבר מליאה אחר שתסמך אותו, יכול לענות על השאלתא, וזה מה שצריך להיות, לאורך הרבה מאוד זמן, דיברנו על זה כבר, וזה חוזר על עצמו. שנייה ניר, אני מדבר, אני מדבר עכשיו, אז שנייה.

לעניין הרלוונטיות, א' – הרבה תושבים פונים אליי, בהרבה בעיות שיש להם, והרבה עניינים. הדברים האלה מאוד מאוד מעניינים, השאלתא הספציפית, מאוד מעניינת את החקלאים במועצה. אני לא חקלאי, כמו שאתה בטח יודע, אני לא קשור לחקלאות, אבל אני לא מייצג שום אינטרס אישי שלי, ולא שום עניין אישי שלי, ואם פונים אליי תושבים,

מר גדי ירקוני: את החקלאי מעניין מה עושים עם המים, היית שואל אותנו שאלה

פשוטה – מה אפשר לעשות עם המים שמגיעים למט"ש?

מר תמיר בוקובה: לא, השאלה שלי היא מה קורה איתם היום, לא מה אפשר לעשות.

מר גדי ירקוני: עזוב מה,

מר תמיר בוקובה: אם יש קיבוצים, אם יש כל מיני קיבוצים, או לא משנה מי, שמקבלים

את המים האלה בלי תשלום, ואחרי משלמים עליהם, אוקיי? זו התנהלות לא תקינה?

- מר גדי ירקוני:** מי? אבל אין דבר כזה, תמיר? מאיפה יש לך את אי הוודאות הזאת?
- מר תמיר בוקובזה:** מאיפה יש לי את האי ודאות?
- גב' כבי שקולניק:** אבל מה אכפת לך איזה קיבוצים? הקיבוצים זה מים, רק בקיבוצים יש מט"ש,
- מר תמיר בוקובזה:** בקיבוצים יש מט"שים, בגלל זה,
- גב' כבי שקולניק:** אבל הקיבוצים משתמשים במים של...
- מר תמיר בוקובזה:** אבל זה אסור!
- מר גדי ירקוני:** מה? מה פתאום.
- מר תמיר בוקובזה:** מי משלם עליהם?
- מר גדי ירקוני:** הם לא צריכים, מט"ש פרטי, אף אחד לא צריך לטפל בו.
- מר תמיר בוקובזה:** פרטי?
- מר גדי ירקוני:** כן.
- גב' כבי שקולניק:** כן.

מר תמיר בוקובזה: הם בנו אותו?

מר גדי ירקוני: כן.

מר שמואל ספקטור: ניר יצחק השקיע את כל כספו במטש.

גב' כבי שקולניק: אתה רוצה שאני אראה לך כמה כסף ניר יצחק השקיע במט"ש?

מר תמיר בוקובזה: ואם למט"ש הזה, שנייה, ואם למט"ש הזה מגיעים מים לא של הקיבוץ, בנוסף,

גב' כבי שקולניק: לא.

מר שמואל ספקטור: לא.

מר תמיר בוקובזה: שנייה, זה בסדר...

מר גדי ירקוני: רק במגן יש, זה עבר פה, האישור של ההסכם איתם, זה לא שיש להם זה, מגן הייתה למועצה התחייבות ארוכת טווח, שיהיה להם את המט"ש ההוא, ושנזרים לשם מים. יום אחד, בא ראש מועצה אחר, דביל, ואמר – אני לא רוצה לתפעל יותר את המאגר הזה, אבל, קיבוץ מגן, שידע, זה אני הדביל לא מישהו אחר. בא הקיבוץ ואמר – תקשיבו, יש לנו הסכם שהוא היה אמור להתארך בהבנות, ועשינו שם חחובה, כבר שתלנו. חשבתי שזה לא נכון לפגוע ביישוב הזה, אז היישוב הזה קיבל את המים, רק של חבל מעון, ואולי של הבסיס. כמות קטנה, שזה המצב היחיד.

גב' כבי שקולניק: לא, הבסיס לא.

מר גדי ירקוני: הבסיס לא, רק חבל מעון, שזה יישוב. עין הבשור, מנתקים אותו מחר. אף אחד לא, מנתקים את כולם, חוץ מאת חבל מעון ואת זה, על מנת שהתחייבות שלטונית, שאני חושב שהיא חשובה, שהיא תישמר, גם אם לפי החוק אפשר להרוס אותה. זה המים של מגן, ועוד של חבל מעון, שהם חברים שם. זה הכול, אין שום סיפורים, שלא יחפשו לי מתחת לציציות, בגלל שאין. ואם תשאלו שאלות ישירות, תאמין לי, אני גם אענה תשובות הכי קונקרטיות. ראית? אין לי בעיה גם להתעמת עם החבר'ה על הממ"דים, גם כשזה כואב. מפני שזו האמת.

מר ניר ים: טוב.

מר חנניה אווקרט: הם מחויבים בהיטל בריאות?

גב' כבי שקולניק: לא.

מר גדי ירקוני: הם משלמים על המט"ש, הם מתפעלים אותו.

גב' כבי שקולניק: הם בנו את המט"ש.

מר חנניה אווקרט: אז הם לא מחויבים בהיטל.

מר גדי ירקוני: לא, מפני שהם מתפעלים את המט"ש.

מר ניר ים: אוקיי, הבנו? תמיר, להמשיך?

מר תמיר בוקובה: כן.

מר ניר ים: סבבה. אוקיי, ברשותכם, אני ממשיך. מי בעל הזיכיון כיום בכל אחד

מהמפעלים הפעילים? התשובה- למועצה מט"ש אחד, כל היתר בבעלות ואחריות תפעולית וכוללת של הקיבוצים.

מתי בוצע המכרז האחרון עבור כל אחד מהמפעלים? תשובה- למה מכרז? זה לא שלנו, ואנחנו לא מוציאים את זה למכרז.

מר תמיר בוקובה: חולית כן, אבל.

מר גדי ירקוני: חולית הוא לא במכרז, הוא שלנו.

גב' כבי שקולניק: אנחנו בנינו.

חבר מועצה: חולית זה של המועצה, לא של הקיבוץ.

גב' כבי שקולניק: אז איזה מכרז? מכרז למה?

מר תמיר בוקובה: לתפעול שלו.

מר גדי ירקוני: התפעול זה המועצה לוקחת לידיה.

גב' כבי שקולניק: רגע, תמיר, מכרז למה?

מר תמיר בוקובה: לתפעול של האתר.

מר דודי אלון: הקבלן שבנה, הוא מפעיל אותו לכמה שנים, ואז צריך להוציא אותו.

מר ניר ים: כן.

מר דודי אלון: במסגרת הפרויקט, הוא החזיק אותו כמה שנים.

מר ניר ים: מתי מסתיים הזיכיון הפעלה בכל אחד מהמפעלים? התשובה –

בקיבוצים – לא רלוונטי, במועצה, אין זיכיון.

שאלה – מה התשלומים אותם משלמת/מקבלת המועצה עבור הזיכיון? לחילופין וככל ואין זכיון במי מהמפעלים – מה עלויות התפעול השנתיות של כל אחד מהמפעלים ומי נושא בהן? תשובה – בשלב זה עלות התפעול של מט"ש חולית היא כמיליון ₪ בשנה, המימון להוצאה מגיע מאגרת הביוב שמשלם כל צרכן מים במועצה. צרכנים, אני מדגיש. המט"שים בקיבוצים – הם מתפעלים והם מממנים.

גב' כבי שקולניק: רגע, אני רוצה לדייק. כל צרכן מים במועצה, שהביוב שלו מוזרם

לביוב שלנו. זה לא דייקנו.

מר ניר ים: הלאה. מה עושה המועצה/המפעיל של המט"ש במים המטופלים?

התשובה – הזיכיון למים המטופלים, בשלב זה, הוא ערך לוי מיתד, הוא הצרכן של מט"ש חולית. הוא משקה עם המים את השטחים שלו. אנחנו בתהליך של בניית מאגר חדש למים המושבים, עלות קוב מים מושבים נקבעת על ידי רשות המים.

מר גדי ירקוני: דרך אגב, תשובה לשאלה הזאת, קיבלת בשאילתא הקודמת.

מר תמיר בוקבזה: בכל המט"שים, שאתם...

מר גדי ירקוני: כאילו, זה הבוררות.

מר תמיר בוקבזה: על חולית אני יודע.

מר ניר ים: גם ביקשת חומרים וקיבלת.

מר תמיר בוקובה: זה נכון.

מר ניר ים: אוקיי, אז השאלה היא, אולי, מיותרת.

מר תמיר בוקובה: לא, אני מדבר על המט"שים האחרים...

מר ניר ים: האם המועצה גובה תשלום עבור השימוש במים המטופלים, ואם כן כמה ומי הגורם המשלם? – בשלב זה, עד בניית המאגר ועד סיום ההתקשרות עם ערן לוי, הוא משלם מחיר על פי ההסכם איתו.

שאלה שמונה – האם ניתן להשיב את המים המטופלים למערכת המים של מקורות, המזרימה מי שפדן לאזור המועצה ובכך להגדיל את כמות המים הזמינה לחקלאות לכלל החקלאים? התשובה – לא.

האם הדבר יכול להביא להפחתת עלויות המים לחקלאים או להפחתה באגרת הביוב לתושבים? התשובה היא לא.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר הסבר למה לא?

3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2021 מיום 10.5.21

מר ניר ים: ברשותכם, נעבור לאישור של הפרוטוקולים. פרוטוקול מליאה מספר 7, האם יש הערות? האם יש תוספות?

מר חנניה אוקרט: עד איזה עמוד הוא נמשך?

מר ניר ים: הוא נמשך מעמוד 3, עד עמוד 8.

מר חנניה אוקרט: יש בתי ספר ממלכתיים נוספים, חוץ מבית הספר שלנו, שהם באזור הרישום של המועצה?

מר גדי ירקוני: לא הבנתי את השאלה, יש בני נצרים,

מר חנניה אוקרט: לא, בתי ספר ממלכתיים.

מר ניר ים: לא דתיים.

מר חנניה אוקרט: יש?

גב' כבי שקולניק: לא, איפה? איזה? רק אלה פה, השלושה שיש לנו. אתה מדבר על יסודי.

מר חנניה אוקרט: אני מדבר על בית ספר ממלכתי, שהוא נמצא באזור הרישום של המועצה, רק הבית ספר שלנו?

מר גדי ירקוני: כן.

מר חנניה אוקרט: ממ"דים, זה יש בתי ספר נוספים שהם באזור הרישום?

מר גדי ירקוני: ממ"דים?

גב' כבי שקולניק: ממ"דים זה ממלכתי דתי, יש בבני נצרים.

מר גדי ירקוני: בבני נצרים ופה במרחבים.

גב' כבי שקולניק: ובמרחבים, הוא שאל במועצה.

מר גדי ירקוני: מרחבים הוא גם במועצה.

מר חנניה אוקרט: למה צריך שזה יהיה באזור הרישום? אם יש בנצרים?

מר גדי ירקוני: בגלל שיש ילדים שרוצים ללמוד שמה, וחשבו עד עכשיו, שנכון לתת

את האפשרות של הבחירה. בגלל שבדת, אנחנו יודעים שיש כל מיני זרמים, זה לא בגלל שלא הסכימו

לקבל אותם בבני נצרים, אלא זה בגלל שהם לא רצו.

אני אמרתי, אני חוזר על התשובה שלי, אני לא יודע על אף אחד חדש, לא מפעם מ-48, שביקש

להיקלט בבני נצרים, ולא קיבלו אותו.

מר חנניה אוקרט: זה לא נכון ההצהרה שלך,

מר גדי ירקוני: לא, אני לא מכיר.

מר חנניה אוקרט: בסדר.

מר גדי ירקוני: אם יש מישהו, ביקשתי שיבוא אליי, בתור ראש המועצה, אני באמת,

בואו לא נתעסק בשמועות. אם יש הורה שרצה לרשום בשנה שעברה לשנה הקרובה ילד לבני נצרים,

ולא אישרו לו, שההורים יבואו אליי.

מר חנניה אווקרט: אז למה לא להפנות את כל הילדים של ממלכתי דתי, שרוצים להירשם לשנה הבאה, להפנות אותם לבני נצרים?

מר גדי ירקוני: בגלל שאני חושב, אמרתי, יש זרמים ויש כאלה שרוצים, דרך אגב, הוא מעורב לפי דעתי, הוא מעורב.

מר דודי אלון: אם הוא מעורב אז זו התשובה.

מר גדי ירקוני: מי יודע? מעורב. אז אולי בגלל זה ההורים בוחרים...

גב' נעמי סלע: רגע, מפורסם לתושבים,

מר חנניה אווקרט: אתה אומר שמי שאין לו בית ספר ממלכתי, שרוצה שהילד שלו ילמד באזור רישום באופקים, בגלל שיש שם מגמה מאוד מעניינת,

מר גדי ירקוני: לא ניתן.

מר חנניה אווקרט: לא יכול לקבל הסעה.

מר גדי ירקוני: לא, לא יקבל הסעה.

גב' כבי שקולניק: אבל זה הדיון, לא...

מר גדי ירקוני: בסדר, שאל שאלה לפרוטוקול, חבר'ה.

חבר מועצה: הוא חוזר על דברים שדנו בהם.

מר חנניה אוקרט: לממלכתי יש רק זרם אחד?

מר גדי ירקוני: כן, אני חושב. במרחבים יש רק זרם אחד, כן.

גב' נעמי סלע: בממלכתי יש הרבה אפשרויות.

גב' רונית בן רומנו: יש מלא, יכולים דמוקרטי, יכולים זה,

מר גדי ירקוני: כן, לא הוחלט פה שפותחים עוד בית ספר. חשבתי ששאלת על הדתי, לא שמעתי. לא הייתה פה החלטה שפותחים עוד בית ספר ממלכתי.

מר חנניה אוקרט: לא, זה ברור לי לגמרי. אני רק אומר, שמי שרוצה להירשם, צריך להפנות אותו לבני נצרים, אם לא, שידאג לעצמו לקחת את הילדים שלו לשם.

גב' כבי שקולניק: זה היה במליאה הקודמת.

מר דני ברזילי: אי אפשר להתחיל את הדיון מחדש, החלטנו. אם לא ברור הפרוטוקול, זה בסדר.

מר חנניה אוקרט: לא מתחיל מחדש.

גב' נעמי סלע: בסך הכול צריך לפרסם לציבור, שאפשר להירשם במוסדות שם, זה הכול.

מר דני ברזילי: מה?

גב' נעמי סלע: מה שצריך לעשות, זה לפרסם לתושבים שאפשר להירשם במוסדות החינוך ש...

מר גדי ירקוני: אני, כל מי שהיה אצלי בפגישות, לפרסם.

מר ניר ים: הלאה, חברים. אישור פרוטוקול מספר 7, מי בעד? שירים את היד.

גב' רונית בן רומנו: נראה לך שמי שרוצה להירשם, לא יודע שיש בית ספר?

גב' נעמי סלע: יש שם כל מיני סוגי בית ספר, אני לא...

מר ניר ים: 16 בעד, מי נגד? אין מתנגדים. מי נמנע? אחד נמנע, שלושה נמנעים,

גב' רונית בן רומנו: ניר, תוריד אותי.

מר ניר ים: רונית לא נמנעת. 16 בעד, אפס מתנגדים, שניים נמנעים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 2 נמנעים) לאשר את פרוטוקול המליאה #7 2021 מיום

10.5.21

4. אישור פרוטוקול מליאה #8 2021 מיום 2.6.21

מר ניר ים: אישור פרוטוקול, מתן, הכול אצלך? הפרוטוקול הבא אחריו, מספר 8.

פרוטוקול מספר 8, בעמודים 9-13, הערות לפרוטוקול, חברים? כן, תמיר?

מר תמיר בוקבזה: סעיף 11, העדכון שכר של מהנדס המועצה,

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקבזה: כשהחלטה עברה, היא עברה בתנאי שתבדקו את החוקיות של מתן ההעלאה רטרואקטיבית.

מר ניר ים: אז בוא אני אסביר איך זה עובד. המועצה לא יכולה לתת רטרואקטיבית, בכלל, עד עכשיו עוד לא עשתה כלום עם הדבר הזה. היא מעבירה את הפרוטוקולים, מעבירה את הבקשה למשרד הפנים, משרד הפנים בוחן. רק אחרי שהוא נותן את האישור, אפשר להתחיל לשלם. אם הוא לא ייתן, כל עוד הוא לא נתן את האישור, לא ניתן.

מר תמיר בוקבזה: אז אי אפשר לתת רטרואקטיבית בכלל? משרד הפנים מאשר את ההעלאה מהיום ואילך? או מאשר רטרואקטיבית? לא הבנתי.

גב' כבי שקולניק: אם הוא יאשר רטרואקטיבית, אז הוא יאשר.

מר ניר ים: משרד הפנים, ברגיל, במהלך העסקים הרגיל, משרד הפנים מאשר מיום קבלת ההחלטה. ועדיין, יש לו זכות לבוא ולהגיד שהוא לא מקבל את ההחלטה. במקרים אחרים, שבהם הרשות מבקשת, אז הוא יכול לשקול את הבקשה ולהחליט מה שהוא יחליט.

מר תמיר בוקבזה: הרשות מבקשת רטרואקטיבית?

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקבזה: אוקיי, ומה מצבנו?

מר ניר ים: מצבנו שאנחנו מבקשים רטרואקטיבית,

מר תמיר בוקובה: ביקשנו?

מר גדי ירקוני: זה רק אחרי שנקבל פה רשות, זה יכול לצאת בכלל.

מר תמיר בוקובה: מה, הפרוטוקול עובר אליהם? או ההחלטה? כי ההחלטה עברה.

מר גדי ירקוני: הפרוטוקול.

מר ניר ים: לא, הפרוטוקול.

מר תמיר בוקובה: אוקיי.

מר ניר ים: הפרוטוקול. ואז אנחנו, למעשה, אם אנחנו נסתכל על 11, אם

הפרוטוקול יאושר, נבוא למשרד הפנים, נגיד להם שמתבקש אישור רטרואקטיבי, כי באמת הסעיף הזה, לצערנו, נדחה. הוא נדחה יותר מאשר פעם אחת. ואם הם יקבלו את זה, את הבקשה, הם יענו לה. אם לא, הם יכולים להגיד לנו – לא מקובל.

מר תמיר בוקובה: אז שיתווסף לפרוטוקול, לשורה הזאת,

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקובה: בכפוף, אז אמרנו את זה, זה מה שאמרנו בהחלטה גם, בכפוף

לחוקיות...

מר ניר ים: כן, זה ברור, תראה.

מר תמיר בוקובה: לא.

מר ניר ים: זה ברור, אני אומר עוד פעם,

מר תמיר בוקובה: כי זה האישור שעבר, האישור עבר בהתניה.

מר ניר ים: תראה, בוא רגע ניישר רגע קו. המועצה, למעשה, למרות כל הפרוטוקולים שאנחנו רושמים, אין לה זכות להניע כמעט שום דבר, בלי קבלת אישור ממושרד הפנים. מתב"רים, דרך חלק מההחלטות הסטטוטוריות, צו הארנונה שנדבר עליו עוד מעט, הכול בסדר, אנחנו נחליט פה מה שנחליט, זה ילך למשרד הפנים, משרד הפנים יבוא ויגיד – מקבל את זה, או לא מקבל.

בתור דוגמא, העברנו תקציב ב-2021, בא משרד הפנים ואמר – התקציב נחמד, אבל לא מקובל עליי הסעיפים האלה והאלה, בבקשה תחזרו ותשנו אותם, וככה עשינו.

מר דודי אלון: תמיר, כותרת של משרה שרצינו לשנות, משהו פיקוח... הלך לפני שאילתא לרפרנטית, בלי אישור שלה, אתה לא יכול לצאת החוצה למכרז,

מר תמיר בוקובה: אני לא נכנס לזה, אני אומר,

מר דודי אלון: לא, סתם דוגמא, שכאילו התפלאתי ש...

מר תמיר בוקובה: ההחלטה הייתה החלטה מותנית.

מר ניר ים: מאה אחוז.

מר תמיר בוקובזה: זו ההחלטה שקיבלנו. שיהיה רשום, לא התווכחתי עם שום נתון, לא אמרתי שום דבר, אתם מסבירים לי משהו שהוא בסדר, רק שבהחלטה שלנו רשום – מותנה בבדיקת חוקיות העניין, או בקבלת אישור גורם רלוונטי. כי זה מה שהתקבל במליאה.

גב' כבי שקולניק: מתבקש אישור, כתוב פה.

מר ניר ים: יש דברים שמתחום, בגלל זה אני מנסה להסביר, בתחום המובן מאליו. למשל, אותו הדבר חל, כמו שאמרתי, על התב"רים. ההחלטה על התב"ר מותנית באישור משרד הפנים. זה המובן מאליו, שום תב"ר לא זו, למרות שאישרנו אותו, בלי שמשרד הפנים יאשר לנו את ההחלטה. אז כמעט כל החלטה, למעשה, היא במירכאות "מותנית" באישור משרד הפנים.

מר תמיר בוקובזה: יודעים, רק שפה ההחלטה ספציפית, עברה כהחלטה מותנית, לא כהחלטה כללית... אלא ספציפית,

מר ניר ים: אין בעיה, אין בעיה.

מר תמיר בוקובזה: ככה זה עבר.

מר ניר ים: בוא נגיד ככה, התווסף מתוך הסכמה, וזה בסדר, יתווסף לסעיף מספר 11, שמותנה יתווסף לזה, מותנה באישור משרד הפנים, אוקיי? זה בסדר, אין בעיה עם זה. עוד הערות? עוד תוספות? אם אין, בואו ניגש להצבעה. מי בעד, בבקשה? 17 בעד, מי נגד? אין מתנגדים. מי נמנע? 2 נמנעים. אוקיי. אגב, מעניין, יש סיבות להימנעויות?

חברת מועצה: לא היינו פה.

גב' כבי שקולניק: אז אתם לא נמנעים, אל תצביעו.

מר ניר ים: אין בעיה, מותר.

גב' כבי שקולניק: אז לא להצביע.

מר ניר ים: מותר, וזה בסדר גמור. אז אמרנו 17 בעד, 0 מתנגדים ושניים נמנעים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 2 נמנעים) לאשר את פרוטוקול המליאה 8#2021 מיום 2.6.21

רויטל דג'אווי בן יעקב: רק שאלה בבקשה, בלי קשר, לא כסעיף לפרוטוקול, אבל היה את עניין הבדיקה, גדי. אמרת שתבדוק, בהמשך לדיווח על החדירה לחבל שלום, שתעשה בדיקה ביישובים, לגבי כיתות הכוננות, הנשקיות, מה יש, מה אין. אמרתם שתבדקו את העניין.

מר גדי ירקוני: נכון, ואני חייב להגיד, ש-א' – שאלתי, אמרו לי אין דבר, אבל לא, לא, התשובה לא טובה, מחר תהיה לך יותר תשובה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סגור.

מר גדי ירקוני: שאלתי מישהו אחד, אמר לי – לא, יש לנו את ה... אבל מאז, יום אחרי זה שכחתי להמשיך את הבדיקה היסודית.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז תזכורת.

מר גדי ירקוני: עכשיו אני רושם, סליחה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ושאלה לנציגים של ועדת חינוך, בישיבה שלפני כשדיברנו על...

גב' רונית בן רומנו: יש לי הרבה מה להגיד על ועדת חינוך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בסיום הדיון על ההסעות ובתי ספר ממלכתיים ודתיים, ביקשנו לעשות דיון מליאה מסודר דרך ההנהלה, ו-וועדת חינוך, בנושא בתי הספר בחלוציות, מתוכנן דיון כזה?

מר גדי ירקוני: מה ביקשנו? את זה אני לא זוכר.

מר אמיר פלג: ביקשנו סקירה ממנהל האגף, על כל תחום בתי הספר בחלוציות, שכל פעם עולה, להבין אחת ולתמיד איך זה עובד וכו',

מר גדי ירקוני: של החלוציות.

גב' רונית בן רומנו: זה לא קשור לוועדת חינוך, זה אבי צריך לבוא ולהציג את הדברים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז אגף חינוך.

מר גדי ירקוני: אני לא זוכר את זה. אבל, אני זוכר שביקשתם משהו אחר, לפי דעתי, לדעת על גודל הוועדה משהו, מאיפה זה עלה? לא עלה פה?

גב' רונית בן רומנו: לא, זה אנחנו ביקשנו בהנהלה, זה ההנהלה ביקשה, אנחנו ביקשנו כי ההנהלה לא...

מר גדי ירקוני: אוקיי, סליחה.

מר ניר ים: עוד פעם? סקירה של מנהל אגף החינוך על?

רויטל דג'אווי בן יעקב: על בתי הספר בחלוציות. כל הזמן יש פה תיאוריות, מה תנאי הקבלה, איזה סוג בית ספר זה? זה תורני? זה ממלכתי? הצגה של בתי הספר, טיבם, תנאי הקבלה, אחת ולתמיד בצורה מסודרת.

מר ניר ים: אוקיי, אנחנו אפילו ננסה, ברשותכם, לעשות את הסעיף הזה, ואפילו להזמין את שני מנהלי בתי הספר, יש שם אחד או שניים.

מר אמיר פלג: תרשום את זה שזה יהיה ברור.

גב' רונית בן רומנו: יש שם בית ספר אחד שהוא רלוונטי, כל השאר...

מר ניר ים: כן, אבל טלי ואליעזר, זו הזדמנות טובה להכיר אותם, ידידיה הוא היחיד שמכיר אותם,

מר גדי ירקוני: למה?

מר אריק דניאל: ניר, תעשה טובה, תן לסעיף הזה עוד הרחבה קטנה, שנקבל סקירה כוללת על כל בתי הספר ברישום של המועצה, כולל המרחבים, כולל הזה.

מר ניר ים: חכה, דווקא הפעם אני לא מתחבר אליך, עשינו יום ביסודי,

מר אריק דניאל: נכון, יום שלם.

מר ניר ים: למדנו את היסודי ממסד עד הטפחות, שיטות חינוך, איך זה עובד,

הכול הכול, חכה, עשינו את זה. עכשיו, בואו נעשה סשן לדתי,

מר אריק דניאל: אתה מדבר בתחילת שנה?

מר ניר ים: לא, לא אני מדבר לפני חודשיים וחצי, או חודשיים.

גב' כבי שקולניק: זה היה ביום, לא כולם יכלו לבוא.

מר ניר ים: בסדר, בואו נעשה את זה בחלקים, כי באמת החינוך פה הוא משהו

ענק. אז כדאי לחסוך אותו,

מר אריק דניאל: לא ענק, רק להוסיף לסקירה את רשימת בתי הספר הכוללת של

המועצה.

גב' כבי שקולניק: זה אין שום בעיה.

מר ניר ים: אין בעיה, בסדר.

מר יזידיה הוכמן: מילה אחת, רוויטל?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: היי.

מר יזידיה הוכמן: רק לסבר את האוזן, בית ספר נצרים, שהוא ממלכתי דתי,

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן?

מר יזידיה הוכמן: חייב לקבל כל תלמיד שרוצה חינוך דתי, בסדר? חייב. לא שידוע לי שהיה סירוב, ובדקתי את זה מול ההנהלה, בדקתי אני מול המנהלים, לא היה סירוב. הדבר היחיד שאני הערתי בהנהלה, כשזה עלה לדיון, שמשפחות מסורתיות, לדעתי, הילדים שלהם יסבלו שמה, כי ילכו. אבל אם הם יתעקשו, חייבים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר גדי ירקוני: אני יכול להגן עליך? למה תמיד אתה תמיד חושב שאתה הנציג שצריך לענות?

מר יזידיה הוכמן: אני לא... חודשיים מדברים פה ושואלים את אותן שאלות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש פה בית ספר אחד כזה, והוא חייב לקבל.

חבר מועצה: אם משפחה רוצה מסורתית, ורוצה לחנך את הדוסים שלה...

מר גדי ירקוני: את הילדים של יזידיה יכול להיות גם בנווה לא יקבלו.

מר יזידיה הוכמן: לא יקבלו בוודאות.

מר ניר ים: התקדמנו.

(מדברים ביחד)

5. צו ארנונה 2022

מר ניר ים: חברים, אנחנו ברשותכם, מתקדמים לנושא של צו ארנונה. כבי

תסביר את החשיבות, כבי תסביר גם את לוחות הזמנים, את אילוצי לוחות הזמנים, ונקבל החלטה.

גב' כבי שקולניק: ערב טוב לכולם,

מר גדי ירקוני: רק את השאלות, אני חושב.

גב' כבי שקולניק: כן, כן.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני חושב, על דו"ח הארנונה, לא דו"ח, צו מיסים, היה דיון

והתבקשנו לעשות שיעורי בית, היו חלק שאלות. אני מציע שכבי תענה רק על השאלות, לא צריכים

לחזור על כל צו המיסים, חבל על הזמן שלנו, בסדר?

גב' כבי שקולניק: אני חושבת שאת התשובות שלי, אני גם פרסמתי בכתב, למי שקרא.

אני רוצה להגיד שאנחנו, אם אנחנו רוצים בכלל לעשות איזה שהם שינויים בצו הארנונה, אנחנו

חייבים לקבל החלטה היום, כי אפשר לקבל החלטה עד ה-30.6. אם לא תתקבל פה החלטה, אני לא

רואה למה, אבל אם, מאיזושהי סיבה בעולם, אז פשוט לא יהיה שום שינוי, כלום, שום דבר. זה

פשוט יהיה הצו שהיה בשנה שעברה, עם העלייה האוטומאטית הזאת של 1.92%, זה לא איומים, זה

עובדות.

מר ניר ים: זה הבטחות.

גב' כבי שקולניק: זה הבטחות, בדיוק. זה לא איומים, זה הבטחות. יש איומים ויש

הזדמנויות, זו הזדמנות.

בקיצור, עלו פה כמה שאלות, אני לא בטוחה שאני זוכרת את כולן, שענית על כולן, אבל ניסיתי

לענות במכתב שכתבתי.

1 – מה שקשור להגדרת מבני שיווק, מסחר ועסקים קטנים. אז אני רוצה להגיד שאי אפשר בצו הארנונה לפרט את כל מלוא סוגי הנכסים שיש במועצה. יש קבוצות של נכסים שמשרד הפנים קבע. בתוך הקבוצות של הנכסים, אפשר לפרט פירוט מסוים, קצת יותר, אבל אי אפשר לרדת לקוצו של יוד, תמיד תמיד יהיה פה שיקול דעת. אם יהיה ויכוח על סיווג של איזשהו נכס, ויכוח אמיתי, אז תמיד יהיה שיקול דעת של האנשים פה שעוסקים בעניין.

זה נקרא השגה, אתה מקבל שומת ארנונה הביתה, אתה חושב שגבו כמו משרד, וזה לא משרד אלא, אני יודעת מה? חקלאות או מגורים? אתה יכול להגיש השגה, אתה מגיש השגה, יש אנשים שיושבים על ההשגה הזאת, נתנו לך תשובה. לא מוצאת חן בעיניך? יש ועדת ערר, בוועדת ערר, זה כבר גוף הרבה יותר רשמי וסטטוטורי, שעומד בראשו עורך דין מהמועצה, שהוא לא חבר, תושב מועצה אבל לא חבר מליאה או עובד מועצה.

בינתיים, בשנים האחרונות, מי שעמדה, לא יודעת מתי בפעם האחרונה בדקו איתה, זאת זיוה קלסקין, שהיא עורכת דין במקצועה.

אני, במהלך 13 השנים שאני במועצה, נדרשנו לוועדת ערר פעם אחת עם גורם חיצוני. אף פעם לא הגענו לוועדת ערר עם תושבים, תמיד הגענו להסכמות. הגענו, בחנו מקרים בגבייה, למי שלא שילם את הארנונה, לבתי משפט או דברים כאלה, גם כן מקרים בודדים, אני חושבת, אפילו פחות מכף יד אחת.

בדרך כלל, גם אנשים שיכולים לשלם פחות, או לא יכולים לשלם, או מערערים על הסיווגים, מגיעים אליי, בדרך כלל מי שיושבים שם, זה ירדנה ואני, עם עורך הדין שלנו. אנחנו בודקים את הפניה, אנחנו בודקים את הבקשה ואנחנו פוסקים על פי מיטב השיקול שלנו, בדרך כלל בהסכמות. אני לא מכירה...

רויטל דג'אווי בן יעקב: כמה השגות כאלה יש?

גב' כבי שקולניק: לא הרבה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אחדות? עשרות?

גב' כבי שקולניק: לא, לא הרבה, אפילו לא עשרות. בדרך כלל, מה שטבעי, הנה עכשיו אנחנו עושים סקר נכסים, או גם שנה שעברה עשינו בכמה יישובים, את המדידות האלה. אחרי מדידות, תמיד יש שאלות, כי המודד הוא באמת, הוא רואה מבנה, הוא לפי הבנתו, לפי איך שהוא מכיר ויודע, כל מבנה שיווק זה משרד, וכל מבנה מפעל זה מפעל. לנו יש גם הגדרה של מבנה עזר למפעל, אז אנחנו לפעמים מתגמשים.

יש לנו הגדרות, אני יודעת? אנחנו יכולים, בתוך ההגדרות שלנו, אנחנו מאוד מאוד כפופים להגדרות שלנו, אנחנו לא יכולים לצאת מתוך ההגדרות שלנו, אבל בתוך ההגדרות שלנו, אנחנו יכולים להיות טיפה גמישים, טיפה ללכת לקראת התושבים. לא בהגזמה כמובן, וזו הדרך וככה אנחנו עושים אותה, אני חושבת, אתם יכולים...

אני רוצה להגיד שכמעט אין שבוע או שבועיים שאני לא יושבת עם תושב, בין אם זה בגין סיווג, בין אם זה בגין חוב שהוא לא שילם כמה שנים, או כל מיני סיבות אחרות, ואנחנו, ברוב המקרים, אם לא 99% מהמקרים, מגיעים להסכמות ולהסדרים.

אני רוצה להגיד שגם הסדרים שהם יוצאי דופן מתוך ה... הסדרים שאנחנו מגיעים עם תושבים, מחייבים את אישור משרד הפנים. זה לא אוטומאטי, אנחנו יכולים להגיע להסדר עם תושב, אבל לא על סיווגים. על הסדרי חובות. סיווגים, זה בדרך כלל גם כן, מגיעים ומשתווים על הסיווגים, ברוב המקרים.

זהו, אי אפשר להיכנס לרזולוציה, מה שאני אומרת כתשובה, ואני בכוונה מרחיבה פה קצת, כי אני יודעת שגם הייתה לי שיחה אחר כך עם חברי מליאה, אפשר להגיד שהצוות הזה שיושב, שזה ירדנה, מנהלת הגבייה, אני שמנהלת את הארנונה והיועץ המשפטי, שלפעמים הוא יושב איתנו ולפעמים הוא לא יושב איתנו, אנחנו רק מתייעצים איתנו לפעמים, בדיעבד, אחרי. אפשר מצדי, לצרף, אם אתם רוצים, חבר מליאה שישב איתנו, בדרך כלל, בדברים האלה, שתהיה עוד עין, אולי, יותר ציבורית. אבל זה בדרך כלל כך מתנהל.

אני לא רואה אפשרות לנהל את זה אחרת. זה דבר אחד, שבגללו התנגדנו, אנחנו לא פעלנו לחדד את הסיווגים האלה.

הדבר השני שבגללו לא פעלנו, זה שמשרד הפנים מאוד מאוד לא אוהב שינויים בצווי ארנונה.

הוא מערים קשיים מאוד גדולים, גם על הניסוחים, על הכול. ואנחנו, השנה, ביקשנו שלושה שינויים, שהם די דרמטיים, אני חושבת, תוספות או שינויים, ואני חושבת שאי אפשר לטפל בכל תמיד יחד. יכול להיות שבשנה הבאה, יבחרו לטפל בסיווג יותר מדויק לעניין של מבני השיווק למיניהם. אני רק רוצה להגיד, שמהניסיון שלי עם משרד הפנים, ותמיד אפשר לנסות, אני לא אומרת שלא, להוריד תעריפים, הוא לא מסכים. הוא גם לא מסכים להעלאת תעריפים, אבל בטח לא להורדה, בטח לא במועצה שמקבלת מענק איזון. כי מענק איזון הוא פונקציה של גובה הכנסות מארנונה, מול ה...

חבר מועצה: הוא גם לא מסכים להעלות.

גב' כבי שקולניק: אני אומרת, הוא גם לא מסכים להעלות, אבל הוא לא מסכים להוריד.

חבר מועצה: להעלות, אבל לא במעל חמישה אחוזים,

גב' כבי שקולניק: הוא מסכים להעלות עד 5%, הוא עושה קשיים גדולים מאוד למועצות שמקבלות מענק איזון, הוא עושה קשיים גדולים. עכשיו, אני לא אומרת, תמיד אפשר לנסות.

מר גדי ירקוני: אפשר לעתור לבג"צ על זה.

גב' כבי שקולניק: זהו, זה מה ש...

רויטל דג'אווי בן יעקב: הייתה תוכנית לבדוק מול רשויות אחרות, אם שם יש הגדרות שונות, בדקתם?

גב' כבי שקולניק: תראי, צווי ארנונה, זה עולם ומלואו, כל מקום זה משהו אחר. כל מקום, לא תמצאי,

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, רשויות שדומות לנו ב...

גב' כבי שקולניק: לא תמצאי צו אחד דומה למישנהו, לא בהגדרות... זה אחד הדברים שמשרד הפנים מאוד סובל מהם, ומנסה כל הזמן לעשות האחדה, כל הזמן יש ועדות שקמות בשביל לעשות האחדה בין צווי ארנונה, שנים, והוא לא מצליח עם העניין הזה, כי זה כנראה מסובך מאוד. אנחנו כן בודקים במועצות אחרות, אנחנו רואים שבתחום המחירים, אנחנו לא יותר יקרים ממועצות אחרות,

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, לא במחירים, בהגדרות התכוונתי, ב...

גב' כבי שקולניק: בהגדרות יש כל מיני, אני לא,

מר תמיר בוקובה: על זה דיברנו.

גב' כבי שקולניק: הסתכלנו, ירדנה מחזיקה באופן קבוע איזה 5-6 צווי ארנונה של המועצות השכנות פה, וכל דבר היא הולכת, בודקת ומשווה אותנו. להגיד לך בדיוק על ניסוח כזה או אחר? לא יודעת להגיד לך. אבל זהו, זו התשובה שלי בעניין הזה.

מר תמיר בוקובה: בתשובה שלך התייחסת באופן גורף להגדרות, לסיווגים. אבל הכנסת בתוך את העסקים הקטנים, אמרת את זה באותו משפט. עסקים קטנים, הבעיה שלהם, בדיוק, זה הסיווגים. לא כי הם צריכים, יש להם בעיה עם הסיווג עצמו, אלא כי הסיווג פוגע בדיוק בהגדרה שלהם, אבל התעריף לא מאפשר להם בכלל להתקיים עם הסיפור הזה, וזה מה שביקשתי במליאה הקודמת, לבחון אפשרות דרך, לא יודע, אני אמרתי אז לפי מחזור, גדי אמר – בלתי אפשרי, לא קיים הסיפור, אין בעיה.

אבל למצוא משהו אחר, איך עסק קטן שכן נכנס לסיווג, אני סתם אגיד, כאילו לא יודע, משרדים של 137 ₪ למטר, איך עסק קטן יכול בכלל לשרוד את זה. כי הוא יבוא אליך להשגה, ואת תגידי לו –

תקשיב, אתה בדיוק פה. וגם הוא יגיד – את צודקת אני בדיוק פה, אבל אני לא יכול לשלם את זה, כי אם אני אשלם 137 ₪ למטר, אני פושט רגל.

גב' כבי שקולניק: עסק קטן, אני לא רוצה להתווכח על זה, אי אפשר. אנחנו לא מביאים את זה פה כהצעה, לא הכנו את זה. כמו שאמרתי, אי אפשר להוריד מחירים, אף אחד לא יאפשר לי להוריד מחירים.

מר דודי אלון: איך תגדיר מה זה עסק קטן, מה זה עסק זעיר?

מר תמיר בוקובה: אני אמרתי, נורא פשוט...

מר דודי אלון: אני שילמתי על 100 מטר משרד 4000 ₪ ארנונה.

גב' כבי שקולניק: 4000 ₪ בשנה ארנונה.

מר דודי אלון: לחודש.

גב' כבי שקולניק: לחודש?

מר דודי אלון: זה כאילו דו חודשי, 4000 ₪, 100 מ', שנים, בבאר שבע.

מר איתן אהרון: באר שבע זה לא פה, דודי.

מר דודי אלון: בסדר, אבל...

מר איתן אהרון: אל תשווה את באר שבע אלינו,

מר דודי אלון: פה זה לא 200 ומשהו, זה מאה ומשהו. כאילו, יש פה עדיין מחיר סביר.

גב' רונית בן רומנו: אני עדיין נדהמת מזה שאנחנו מדברים על עסקים קטנים, ועוד אנשים שיש להם את ההנחות של ה-45%, ולנו בכלל אין שום הנחה בארנונה, וכולנו יושבים וכאילו זה הכול בסדר. אני משלמת מעל 20 אלף ש"ח ארנונה רק לבית.

מר תמיר בוקובזה: לעסקים, למיטב ידיעתי, אין הנחה.

גב' כבי שקולניק: בטח שיש, יש.

מר תמיר בוקובזה: עסקים לא מקבלים את ההנחה.

גב' כבי שקולניק: לא, לא, לא, סליחה. יש 39% הנחה.

מר גדי ירקוני: נכון, סליחה.

גב' כבי שקולניק: מגורים 45, ועסקים 39. טוב, אני מציעה שנתקדם.

מר תמיר בוקובזה: חברים, זה צריך תיקון, כי לפי דעתי יש טעות טכנית, בסעיף 2.12 במתקנים סולאריים, יש כאן את ההגדרות של הגדלים.

גב' כבי שקולניק: נו, ו?

מר תמיר בוקובזה: החלק התחתון 2.12, 7, צריך להגדיר שם שבכל סעיף, או שזה כן,

תגידי לי את, רק מהמטר הבא הוא מתחיל לשלם את התעריף המוזל. זה אומר,

גב' כבי שקולניק: זה מובן מאליו.

מר תמיר בוקובה: מי שיש לו 11,000 מטר,

גב' כבי שקולניק: אבל זה כתוב פה, עד 10000 מ"ר, ככה. מ-10001 עד 300 ככה, מ-301 עד 750, ככה. זה כתוב מאוד ברור.

מר תמיר בוקובה: זאת אומרת, שאם יש למישהו 11,000 מטר, או לא, 301 אלף מטר, על 300 אלף מטר הוא ישלם 1.32 ועל אלף המטרים הנוספים הוא ישלם 66?

גב' כבי שקולניק: כן, זה מובן מאליו, וכך זה מחושב.

מר תמיר בוקובה: אוקיי, מעולה, זה מה שרציתי.

מר ניר ים: חברים,

גב' כבי שקולניק: כן,

מר תמיר בוקובה: לגבי הקרקע התפוסה למתקני טיפול בפסולת, אני רואה שהעליתם את מנחתים ל-10 ש"ח כמו שדיברנו, כי היה גם כן 4 ש"ח, ומתקני טיפול בפסולת נשאר 4.

גב' כבי שקולניק: כי בדקנו את עצמנו ביחס, שאלת קודם, ביחס לרשויות אחרות, גם בארץ וגם במקומות אחרים, וראינו שארבע זה בערך, זה אפילו הגבוה, זה בתחום הגבוה של הבקשות. אנחנו מבקשים,

מר תמיר בוקובזה: מנחתים זה בסדר? 10 זה סביר?

גב' כבי שקולניק: מנחתים זה משהו שהוא מאוד... יש שונות מאוד מאוד גדולה בין רשויות, היו רשויות עם 30-40, והיו רשויות עם 2 נקודה משהו, אז הלכנו על 10, אני יודעת? אני אומרת לכם, פייר, מהניסיון שלי, אם יאשרו לנו פה 2/3, נגיד תודה. אבל גדי מתנגד שאני אומרת את זה.

מר תמיר בוקובזה: לא, זה סיווג חדש, הוא לא היה קיים לפני כן.

גב' כבי שקולניק: הוא לא היה קיים לפני כן.

מר תמיר בוקובזה: זאת אומרת, הפוך, הייתי אומר לשים פה 30 אם את אומרת שיש כאלה, כי אחר כך להעלות לא יתנו לך.

מר גדי ירקוני: סוף כל סוף התחלת לדבר הגיוני.

גב' כבי שקולניק: שמע, אבל דיברת קודם גם על היגיון. תחשוב על זה שאנחנו מדברים על גבולות שם, על מנחת גבולות, על 500 דונם,

מר גדי ירקוני: הוא צודק, תפסיקי לרחם על כולם.

גב' כבי שקולניק: 500 דונם, 600 דונם, תחשוב גם כמה בסופו של דבר יצא למי ש...

מר תמיר בוקובזה: למה אני צריך לחשוב על זה? שיעשה מיליונים, זה חברות שמגלגלות מיליונים בשנה.

מר גדי ירקוני: הוא צודק.

מר תמיר בוקובזה: ואחר כך את תבקשי להעלות את זה,

גב' כבי שקולניק: אני חושבת, להעלות את זה אני לא אוכל, אני חושבת ש-30 זה

תפסת מרובה לא תפסת,

מר תמיר בוקובזה: מותר לנו לעשות 30?

גב' כבי שקולניק: מותר לנו לכתוב מה שאנחנו רוצים.

מר תמיר בוקובזה: בסדר, יגידו לנו תשימו 10, נשים 10. מה יקרה?

גב' כבי שקולניק: מותר, אתה יודע מה? הנייר סופג הכול.

מר תמיר בוקובזה: בדיוק.

רויטל דג'אווי בן יעקב: שיטת מצליח, השיטה הישראלית.

מר תמיר בוקובזה: שיטת מצליח שתפעל לטובתנו שיטת מצליח.

גב' כבי שקולניק: אתה רוצה להעלות את זה לשלושים?

מר גדי ירקוני: אתם מאמינים שאני איתו?

מר ניר ים: בואו נפרק את הדברים,

מר אריק דניאל: רגע, רגע, סליחה שנייה, לפני ש...

מר ניר ים: בנושא הזה, של ה-30 ש?

מר אריק דניאל: כן, אני עושה חשבון זריז על הנושא הזה של המנחת, כמה דונם

מדובר שם? 600?

גב' כבי שקולניק: 600.

מר אריק דניאל: 600 דונם, כפול עשרה שקלים, זה 6 מיליון ש"ח לשנה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה כלום.

גב' כבי שקולניק: זה 10 ש"ח למטר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא על כל הקרקע.

מר גדי ירקוני: זה קרקע תפוסה ליד מנחת, הארבע מאות,

גב' כבי שקולניק: זה 6 מיליון ש"ח, חבר'ה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, חבר'ה,

גב' כבי שקולניק: זה 6 מיליון ש"ח.

מר גדי ירקוני: אני לא חושב שיציגו לנו את ה-400 דונם הצמודים כקרקע תפוסה של מנחת. זה יהיה קרקע תפוסה אחרת.

מר תמיר בוקובזה: אז עוד יותר טוב להעלות.

מר גדי ירקוני: נכון. אני חושב שרק את הקרקע ליד, הרי יש לזה חוקים. לא יכול להיות שיעשו ארבע מאות דונם, או שש מאות, ומנחת הוא עשרה דונם, ויגידו שכל הקרקע היא תפוסה מסביב.

מר תמיר בוקובזה: שיגידו, או שאנחנו נגיד, והם יגידו אחרת, ובסוף יקבעו משהו, לא משנה, אבל אני מציע להעלות את זה ל-30. אם יש רשויות שלוקחות 30, גם אנחנו ניקח שלושים. (מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק: אתה מדבר פה על 6 מיליון ₪ בעשרה שקלים.

מר תמיר בוקובזה: נו.

גב' כבי שקולניק: מה נו?

מר תמיר בוקובזה: אז יהיו לך עכשיו 18 מיליון ₪.

גב' כבי שקולניק: וזה רק על הקרקע, בלי המבנים.

מר תמיר בוקובזה: אבל יהיה לך 18 מיליון, זה רע או טוב? אני לא הצלחתי להבין.

גב' כבי שקולניק: אף אחד לא יאשר לי את זה.

מר גדי ירקוני: לא, אף אחד לא ישלם את זה.

גב' כבי שקולניק: אף אחד לא ישלם את זה, אף אחד לא יבוא.

מר גדי ירקוני: השאלה מה הם יכירו כקרקע תפוסה של מנחת.

גב' כבי שקולניק: לא משנה, גם במאה מטר, גם במאה מטר זה מיליון.

מר גדי ירקוני: אני חושב, אני אגיד לכם איפה נגמר הויכוח. אני מבקש ככה, כבי, מה

שלא לחצתי... אנחנו נברר יותר טוב מה זה אומר קרקע תפוסה ליד מנחת. האם זה יכול להיות שמנחת הוא שלושים דונם? ויכולה להיות קרקע תפוסה לידו 400, או לא. אני לא חושב, אני חושב שכשמדברים על קרקע תפוסה צמודה למנחת, לא כל ה...

מר תמיר בוקובה: גדי, עברנו אז את ההסבר של הטייסים, שבאו להסביר לנו, ואמרו –

כמה שהמצב גרוע במדינה ואין מנחתים, ומתחננים למנחתים.

גב' כבי שקולניק: בסדר, אבל לא יבואו במחירים כאלה. אתם צריכים לחשוב על זה,

שבמחירים כאלה של ארנונה, לא יבואו. אני רוצה להגיד לך, גם במחירים שלנו, של המתקנים הסולאריים, כבר היו לנו פה חברות שאמרו שהם לא יתקינו יותר מתקנים סולאריים באזור המועצה, כי הזה שלנו גבוה מדי.

מר גדי ירקוני: אוי נו, והם אחרי זה באו ועשו עוד עשרה.

גב' כבי שקולניק: לא משנה.

מר תמיר בוקובזה: לא יודע, כי גבולות עשו מתקן יפה, וגם בצאלים, הכי גדול בישראל.

גב' כבי שקולניק: בסדר, ומשלמים הרבה ארנונה.

מר תמיר בוקובזה: מרחיבים אותו, אז שימשיכו להגיד שלא באים, ויבואו. גם מנחתים,

אם סגרו את המנחתים בגולן משום מקום,

מר אריק דניאל: הויכוח עקר, אף אחד לא יודע איך נחשב השטח הזה, סתם ויכוח.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני מציע, רגע,

(מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק: לא, גדי לא, אני ממש מתנגדת. יש כאן תפסת מרובה לא תפסת.

חבר מועצה: בואו נצביע.

גב' רונית בן רומנו: אנחנו לא נצביע, כי גם אני רוצה לדבר. זה לא יכול להיות שרק שני

אנשים מדברים.

מר ניר ים: בואו, רונית שנייה, אני אתן לך. אמיר, בואו נתרכז בנקודה הזאת,

נקבל עליה החלטה ונתקדם לנקודה הבאה, אם תהיה כזאת.

גב' רונית בן רומנו: ניר, אנחנו שוב חוזרים לאותה נקודה, אני רוצה לעדכן פה את כולם,

חלק יודעים חלק לא יודעים, כבר לפני כמה וכמה זמן, יותר משנה וחצי, הייתה ישיבת הנהלה, שבה

ביקשתי לבחון את הנושא של היישובים שלא מקבלים את הנחות העוטף. גדי ביקש מכבי לעשות

תמחור של כמה זה עולה,

מר גדי ירקוני:

הגיע לשני מיליון ₪.

גב' רונית בן רומנו:

כמה עולה ההנחה הזאת, היא עלתה לסכומים מטורפים, והבנו שזה לא ריאלי. ואז אמרנו – אוקיי, בואו ננסה לעשות שיפוי אחר, בדומה לאיזשהו מענק לתשתיות ליישובים, שלא מקבלים הנחות עוטרף. ואז אמרנו, חברים, זה בלתי אפשרי. בתי ספר חדשים מוקמים, המון המון חובות, יש קושי תזרימי, נמתין עם זה. המתנו. עכשיו אתם אומרים מה? תאשרי עוד פעם?

גב' כבי שקולניק:

אבל מה הקשר?

גב' רונית בן רומנו:

מתי יתייחסו לנקודה הזאת? אני שואלת.

גב' כבי שקולניק:

רונית, מה הקשר לצו הארנונה?

גב' רונית בן רומנו:

אין לי בעיה, אני מאשרת את זה, איפה ה... של המועצה, ליישובים שלא מקבלים הנחות?

גב' כבי שקולניק:

זה עבודה אחרת, זה נושא,

מר גדי ירקוני:

יש יישובים שלא מקבלים מס הכנסה.

גב' רונית בן רומנו:

גדי, אז בוא נוריד לכולם, מספיק, די, כמה אפשר לגרור את זה?

מר תמיר בוקובזה:

החלטת מדינה...

- גב' רונית בן רומנו:** אתה יודע מה? עכשיו, באמת, ממך לא היית מצפה לתשובה כזאת.
- מר תמיר בוקובזה:** אל תצפי, אני רק אומר שההשלמה הזאת מגיעה מהמדינה, ויש הבדל.
- גב' רונית בן רומנו:** לא, יש לנו יכולת לעלות לכנסת ולעשות רעש.
- מר תמיר בוקובזה:** זה אני מסכים, אני איתך בעניין הזה.
- גב' רונית בן רומנו:** זו החלטת מדינה, ואפשר לשנות אותה.
- גב' כבי שקולניק:** אבל זה לא הדין עכשיו.
- מר תמיר בוקובזה:** אבל זו לא החלטת מליאה, אני מסכים איתך לגמרי שמגיע.
- גב' רונית בן רומנו:** זו כן החלטת מליאה, כי המליאה, בתור מליאה, צריכה לקבל החלטה שנלחמים על זה. אי אפשר לגרור את זה בלי סוף. מתי נקום ונלחם על זה? באיזה שלב? יש ממשלה, יותר נחמדה, יותר עדינה, מתי אפשר לדבר על זה?
- מר גדי ירקוני:** אנחנו נלחמים על הממ"דים.
- גב' רונית בן רומנו:** לא, אנחנו לא נלחמים מספיק, גדי. לא נלחמים מספיק, אני מצטערת.
- מר ניר ים:** אוקיי, בואו, חברים,

בואו נגיד שיש הפגנה מחר, כמה יוצאים?	<u>מר שמואל ספקטור:</u>
אתה רוצה שנתחיל לשכנע אנשים שלא ישלמו ארנונה, גדי?	<u>גב' רונית בן רומנו:</u>
מה זה קשור?	<u>מר גדי ירקוני:</u>
מה הקשר?	<u>גב' כבי שקולניק:</u>
מתי? מתי תתחילו,	<u>גב' רונית בן רומנו:</u>
למה את מדברת ככה?	<u>מר גדי ירקוני:</u>
אני אגיד לך למה, כי אני מוכנה לעלות איתך לכנסת ולדבר על זה.	<u>גב' רונית בן רומנו:</u>
מה זה קשור? את יודעת כמה פעמים בשבוע אני מדבר על זה?	<u>מר גדי ירקוני:</u>
אנחנו לא עושים כלום, גדי.	<u>גב' רונית בן רומנו:</u>
תקשיבי, רגע רגע רגע,	<u>מר גדי ירקוני:</u>
אני רוצה לבוא איתך כשאתה מדבר,	<u>גב' רונית בן רומנו:</u>
לא, אני לא צריך שתבואי איתי, את לא המטפלת שלי.	<u>מר גדי ירקוני:</u>
גדי, אל תתעצבן.	<u>גב' כבי שקולניק:</u>

- גב' רונית בן רומנו:** אז תעשה את זה לבד, גדי. אתה תעשה את זה,
- מר גדי ירקוני:** תקשיבי, אפשר להגיד שלא מצליחים. אפשר להגיד שלא מצליחים.
- גב' רונית בן רומנו:** אפשר להגיד שלא מצליחים, לא מנסים גדי.
- מר גדי ירקוני:** כמה פעמים השבוע שמעת אותי מדבר על הממ"דים ברדיו?
- גב' נעמי סלע:** אבל זה רק מעכשיו, זה רק מהסבב האחרון.
- גב' רונית בן רומנו:** זה רק מהסבב האחרון, וזה רק,
- מר גדי ירקוני:** כן? אז אתם לא מקשיבים,
- גב' רונית בן רומנו:** רק מהסבב האחרון, יש...
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה,
- מר שמואל ספקטור:** מה אתם רוצים מגדי? זו לא החלטה שלו.
- גב' רונית בן רומנו:** זו החלטה של המועצה, עוד לפני,
- מר שמואל ספקטור:** זו לא החלטה של המועצה.
- גב' רונית בן רומנו:** זה חלק מתוכניות העבודה שאתה לא היית נוכח בהן, אבל זה חלק מהנושאים שהועלו כאן.

מר ניר ים: אנחנו גולשים,

מר שמואל ספקטור: ומי יממן את זה?

גב' רונית בן רומנו: זה בדיוק מה שמתבקש.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה לחזור לנקודה של העשרה שקלים,

מר ניר ים: בדיוק.

גב' כבי שקולניק: רונית, אנחנו מוכרחים להתקדם. אני רוצה להגיד שאני חושבת שלא

צריך להעלות את המחיר יותר מעשרה שקלים, צריך לחשוב על שני דברים. אחד - זה שאנחנו רוצים

שיבואו משקיעים, ואם הארנונה תהיה הרבה יותר מדי גבוהה, הם לא יבואו, עלולים לא לבוא.

ו-2 – אני חושבת שגם מבחינת משרד הפנים, יש תפסת מרובה לא תפסת. אם הם יראו אותנו,

יתרשמו שאנחנו מגזימים, וגם ככה הם עלולים להתרשם מזה, מהעניין הזה, אז הם לא יאשרו בכלל.

זו נקודת ההשקפה שלי. עכשיו, בבקשה דיון.

מר ניר ים: יופי, כולם אמרו את דבריהם בעניין הזה,

גב' סילביה גרין: אני רוצה להזכיר דבר אחד, עם כל הנושא הזה,

מר ניר ים: סליחה רגע, סילביה, דקה,

גב' כבי שקולניק: היא רוצה לדבר על זה.

מר ניר ים: אנחנו מדברים על המנחתים.

גב' כבי שקולניק: רק על המנחת, עשרה שקלים.

גב' סילביה גרין: אני רוצה על מה שדובר עכשיו.

גב' כבי שקולניק: לא, אז זה אחר כך.

מר ניר ים: לא, אנחנו בואו, באמת,

גב' סילביה גרין: מילה אחת וזהו.

גב' כבי שקולניק: אחר כך.

מר ניר ים: חנניה, בבקשה.

מר חנניה אוקרט: אני מבקש מכבי, בתור מנהלת תחום הארנונה, להגדיר לנו שירשם בפרוטוקול, למה היא קוראת מבנה שיווק ומסחר. מה זה מבנה שיווק ומסחר?

גב' כבי שקולניק: אוקיי, אני אבקש מעורך הדין שלי להגיד.

מר ניר ים: יירשם בפרוטוקול, הערת חנניה, ירשם בפרוטוקול מה זה מבנה שיווק ומסחר.

מר חנניה אוקרט: שאלה שנייה, סעיף 2.2.3, משרדים – מבנים במנחת מטוסים, האם משרדים שבסעיף 2.2.3, מתייחסים למבנים במנחת מטוסים? או שזה משרדים בכלל?

גב' כבי שקולניק: זה משרדים בכלל, מבנים במנחת מטוסים, מחסנים, לרבות מתקני חשמל ועמודי חשמל. אל תשאל אותי מי ניסח את זה, אל תשאל אותי. זה לפני, לא יודעת כמה שנים.

מר חנניה אווקרט: אני לא שואל מי ניסח את זה, אבל את צריכה לתת לזה...

גב' כבי שקולניק: אני אבקש מעורך הדין.

מר חנניה אווקרט: ושאלה שלישית, זה סעיף 2.7 אדמה חקלאית. יש פה איזשהו חוסר איזון, אדמת מטע, מצוין שזה מעובד. זאת אומרת, אם המטע לא מעובד, הוא לא משלם. אבל אדמה של חממות ובתי צמיחה, לא כתוב אם זה מעובד.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר חנניה אווקרט: זאת אומרת, כל בית צמיחה, אם הוא מעובד או לא מעובד, משלם.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר חנניה אווקרט: אותו הדבר בית רשת, זה סכומים פי כמה יותר גדולים.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר חנניה אווקרט: למה במטע כתוב בפירוש שזה מעובד?

גב' כבי שקולניק: כל זמן שמטע נותן פרי, ומישהו מרוויח ממנו, אז הוא משלם, זה

אחד. שתיים -

חבר מועצה: רגע, שנייה, מה זאת אומרת? אם שתלו מטע עכשיו, והוא לא נותן פרי, הוא לא משלם?

גב' כבי שקולניק: משלם. אני רוצה להגיד, אני לא יודעת מי קבע את ההגדרה דווקא מטע מעובד, כי מטע שאינו מעובד, זה עצים שהתייבשו, והם כבר לא כלום, זה לא מטע. אז אני לא יודעת למה היה צריך את ההגדרה הזאת של מטע מעובד. אבל כמו שאמרת, מי שקבע פה את ההגדרות, זה לאורך שנים, אני לא יודעת למה. יחד עם זה, אני אמרתי גם לחנניה באופן אישי, גם בית מגורים שלא גרים בו, אם הוא ראוי למגורים, הוא מחויב ארנונה. גם מפעל שלא עובדים בו, שהוא נסגר מאיזושהי סיבה, יכול להיות שנשנה לו את הסיווג, כי לא עובדים בו, כי הוא כבר לא מפעל, אבל הוא משלם ארנונה. חממות, אם הן ראויות לעיבוד, אם הן הרוסות אז הן לא משלמות ארנונה, הבן אדם בא, משיג השגה, אומר – החממות שלי קרועות, הן לא שוות כלום, הוא לא משלם על חממות, הוא משלם על קרקע חקלאית כללית. אבל אם הן ראויות לעיבוד, הן משלמות ארנונה, בדיוק כמו מבנה אחר, שאם הוא ראוי לעיבוד, אז הוא משלם ארנונה.

מר חנניה אווקרט: אוקיי, זה מקובל. זאת אומרת, שחממות שלא מכוסות ולא מעובדות, לא ישלמו.

גב' כבי שקולניק: אם הן לא ראויות לעיבוד, אם ירד כל הניילון, או אני יודעת, אז הן לא חממות.

מר חנניה אווקרט: את יכולה להתייחס למבנה שיווק ומסחר, להגיד מה ההגדרה שלו?

גב' כבי שקולניק: בסדר, לא ברגע זה.

מר חנניה אווקרט: את תכניסי את זה?

מר ניר ים: זה יירשם בפרוטוקול, כמו שביקשת.

מר חנניה אווקרט: תודה רבה.

מר נועם גל: אני מבקש שתאמצו את ההערה של חנניה, לגבי מטעים לא מעובדים. מטע שהוא לא מעובד, לטעמי הוא צריך לשלם פי 2 ארנונה, כי מטע לא מעובד גורם לי נזק סביבתי. לכן, אם תסירו את המטע מעובד, אלא מטע, זו תהיה החלטה גורפת, שגם תעשה צדק, או אולי תדרבן את האנשים, שיש להם מטעים נטושים, לעקור אותם.

גב' כבי שקולניק: זה משהו, שאין בעיה.

גב' נעמי סלע: איזה נזק?

מר חנניה אווקרט: מזיקים, מחלות,
(מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק: לא מחירים, בהגדרה לשנות, במקום שיהיה "מטע מעובד" – "מטע".

גב' נעמי סלע: אז אותו הדבר בחממות.

מר ניר ים: בואו, חברים, העמותה מחכה.

מר שמואל ספקטור: רגע, בואו נגמור את ההצעה של כבי,

גב' כבי שקולניק: כן, צריך להצביע על כל הצעה.

מר ניר ים: חנניה, נתנו לך מלא רשות דיבור. בואו נסכם,

גב' סילביה גרין: אני רציתי להגיד משהו בנושא שדיברנו לפני זה, אז אני מבקשת את רשות הדיבור. אני רוצה שאתם תדעו שישובים שאין להם גם את הטבות המס, גם כן את כל ההנחות מארנונה וכל הדברים האלה, זה פוגע בצמיחה הדמוגרפית, שתדעו. אנחנו לא יכולים להתחרות עם כאילו... תחרות הוגנת, עם יישובים אחרים.

מר שמואל ספקטור: חבריה, זה לא קשור למועצה.

גב' סילביה גרין: זה קשור,

מר שמואל ספקטור: זו החלטת ממשלה, מה אתם רוצים מהמועצה?

גב' סילביה גרין: זה קשור לדבר...

מר ניר ים: חברים, זה שסילביה אומרת את הדברים, אומרת וזה בסדר גמור.

מר שמואל ספקטור: בואו נלחם, בסדר.

גב' סילביה גרין: השאלה השנייה,

מר ניר ים: אתם מפריעים לסילביה, בבקשה.

גב' סילביה גרין: הדבר השני שאני רוצה לשאול, אם מתנגדים לצו הארנונה הזה, האם

נשאר כמו שזה היה לפני זה? שזה יותר זול.

גב' כבי שקולניק: כן.

מר תמיר בוקובזה: בלי העלייה של משרד הפנים של ה-1.9?

גב' כבי שקולניק: עם. העלייה היא... אבל אני לא רוצה להיות במצב שלא מאשרים את צו הארנונה, חברים, זה רע, מבחינת איך המועצה נתפסת ונראית.

מר ניר ים: אוקיי, חברים, ככה, אני מבין, תנו לי דקה. בהסכמה, אנחנו בסעיף המטע, 2.7.1 – אנחנו פשוט משמיטים את המילה "מעובד", ואז מטע זה מטע, אוקיי? מטע זה מטע, לכל דבר ועניין. אני מבין שאין מתנגדים לזה, אז ככה נעשה. עניין ה-30 ש, או עשרה שקלים למנחתים, בואו פשוט נעשה הצבעה. אז נדבר על ה-30 ש, מי שבעד ה-30 בעד, מי ש...

מר נועם גל: רגע, יש לי אבל, ניר,

מר גדי ירקוני: בואו נצביע.

מר גדי ירקוני: אני מציע, ניר, יש לי רגע רעיון, שנייה, תן לי רגע, יש לי רגע רעיון. אני חושב שאפשר להצביע על דבר כזה, ושהמליאה תיתן לנו חוט. אם, אנחנו נברר מחר, פשוט, צריכים לדעת עם מי לברר. כבי תדע. אני רוצה להבין מה גודל השטח שאפשר, שזה מוגדר כשטח תפוס של מנחת. אם זה רק השטח הצמוד אליו, יש היגיון שזה יהיה שלושים. ואם זה כל ה-500 דונם האלה, אין שום היגיון שזה יהיה שלושים, גם עשר זה לא יהיה.

מר דודי אלון: גם עשר זה לא יהיה.

מר גדי ירקוני: אז אני מציע שנצביע על זה, או לא נצביע, או ככה או ככה. אם, רגע, תן לי לסיים. אם זה יותר, אני אגיד לכם ככה, שהחלטה אם זה יותר מחמישים דונם השטח הזה, אנחנו נחזור לעשרה, אם זה,

מר תמיר בוקובה: לא, בוא,

מר גדי ירקוני: רגע!

מר תמיר בוקובה: תסתכל על סעיף 2.12 ותעבוד לפי המודל הזה.

מר גדי ירקוני: רגע, אבל אתה לא יודע, אני אומר לך, שכבי אומרת, ואני מקשיב לה, שזה כל ה-500, היא חושבת שזה לכל ה-500.

מר תמיר בוקובה: ואני מקשיב לך ואני אומר, אני לוקח את מה שאתה אומר, בלי התניות ובלי כלום, ואומר – עד 50 דונם אמרת? שיהיה, משלמים 30 ₪ למטר, ומ-51 דונם ועד אינסוף, משלמים, לא יודע...

מר אריק דניאל: אפשר בעניין הזה שתי מילים?

מר ניר ים: רגע, על המנחת?

מר אריק דניאל: כן.

מר ניר ים: כן.

מר אריק דניאל: נכנסתי עכשיו לצו מיסים של מועצה אזורית עמק הירדן.

מר גדי ירקוני: נו?

מר אריק דניאל: יש שם קרקע תפוסה, יש שם סעיף של מנחתים, רק להשכלה כללית,

אמרנו קודם באנצ'מארק, יש קרקע תפוסה, המשמשת נמל תעופה או מנחת, ואז זה מפורט. שטחים סלולים 7.76 נ"מ למטר, ושטחים בלתי סלולים 3.85 נ"מ למטר. אז הנה דוגמא,

מר גדי ירקוני: אז לקחת את ההכי זול, כיוון שאנחנו גם ראינו יותר יקרים.

מר אריק דניאל: בסדר, אני אומר דוגמא.

(מדברים ביחד)

מר אריק דניאל: דוגמא אבל איך פתרו את זה, שטחים סלולים, שטחים לא סלולים.

גב' רונית בן רומנו: ומבנים.

מר אריק דניאל: יש גם מבנים.

גב' כבי שקולניק: אולי הוא צודק, אולי נעשה שטחים סלולים, ושטחים שאינם סלולים.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, על המסלולים עצמם לקחת סכום, לא משנה, זה בכלל לא

מתייחס, על עד 50 דונם, או מאה או לא משנה.

מר גדי ירקוני: הסלילה של המסלול היא מאוד קטנה.

מר אריק דניאל: לא, זה סלולים בכלל, כנראה גם...

- גב' רונית בן רומנו:** כנראה גם כבישים ודרכי גישה.
- מר תמיר בוקובזה:** לא מכיר.
- מר אריק דניאל:** חבל שאנחנו עושים את זה ככה...
- גב' כבי שקולניק:** רגע, יש אפשרות, גדי, באמת, זה אני אומרת ככה. אפשר לקחת, למשוך את כל השינוי הזה, גדי, אתה איתי?
- מר גדי ירקוני:** אני מקשיב לך.
- גב' כבי שקולניק:** מכיוון שאנחנו לא מחר בבוקר מתחילים לחייב ארנונה את המנחתים. לעזוב השנה את כל השינוי הזה.
- מר גדי ירקוני:** לא, לא, לא, לא, לא, זה יהיה השנה.
- גב' כבי שקולניק:** זה יהיה השנה.
- מר גדי ירקוני:** אני לא יודע אם השנה, אבל אחרי זה יגידו שעשינו את זה בכוונה.
- מר תמיר בוקובזה:** מאה דונם ראשונים שלושים,
- גב' כבי שקולניק:** לעשות עכשיו שינויים מהסוג הזה, זה מסובך.
- מר תמיר בוקובזה:** הוא אומר שאין לך שטחים, אין לך שטחים סלולים, גדי אומר. זה

שטחים זניחים.

מר אריק דניאל:

זה לא מקצועי מה שאנחנו עושים. זה לא רציני.

גב' רונית בן רומנו:

בדיוק, צריך לבדוק את זה סביב הפרויקט, איך זה אמור להיות.

מר גדי ירקוני:

עשינו, עשינו.

מר ניר ים:

רגע, בנקודת הזמן הזאת, אריק, צריך לקבל החלטה.

מר דודי אלון:

אי אפשר להעביר החלטה שאומרת שמעבירים את הצו הזה כמו

שהוא, בכפוף לדיוק אחר כך, של מחיר קרקע תפוסה, וההבדל בין... נותנים הרשאה מספרית.

גב' נעמי סלע:

אבל זה אמור לעבור את משרד הפנים, אתה לא יכול להשאיר את זה

ככה.

מר ניר ים:

אני אגיד לך איפה הבעיה, היום, אחרי שזה יאושר או לא יאושר, זה

יעבור למשרד הפנים. אחרי שזה יגיע למשרד הפנים, משרד הפנים, כמו שאמרנו מקודם, בסעיפים

אחרים, סורק את צו הארנונה, איפה שלא נראה לו, אומר לנו – לא מתאים, במקום 30 תשימו 4,

במקום 20 תשימו 2, אוקיי? זה מה ש... לכן אנחנו צריכים לסגור את זה. ונסגור את זה איך שנסגור.

יש פה, זה לא נורא שדברים נכנסים תוך כדי הדיון, יש פה הצעה שאומרת ככה – במנחתים, על

שטחים סלולים, נבקש 30, ועל שטחים פתוחים במנחתים, נבקש 10.

מר תמיר בוקובזה:

מצוין.

מר ניר ים:

אם זה נראה לכם הגיוני,

- מר תמיר בוקובה:** למה אבל? אתה אומר שסלולים זה שטח נורא קטן.
- מר גדי ירקוני:** זה מספיק.
- גב' נעמי סלע:** גם יש לך פה מבנים במנחת, יש לך פה ב- 2.2.3 מבנים במנחת.
- מר ניר ים:** חברים, האם הדבר הזה אפשר לראות אותו כמוסכס? או שאתם רוצים שנצביע עליו? כבי, את איתנו?
- מר אריק דניאל:** הייתה את ההצעה שלו לגבי השטח שלא מעובד.
- מר ניר ים:** את השטח של המטע סגרנו, מטע לא מעובד,
- מר תמיר בוקובה:** יש הצעה אחרת? חוץ ממה שאתה אומר?
- מר ניר ים:** לא.
- מר תמיר בוקובה:** אז נצביע על הצו, וזהו.
- מר ניר ים:** הצעה אחרת, היא מה שכתוב פה.
- מר תמיר בוקובה:** אבל אנחנו לא מעלים את זה, אתה אומר, ההצעה שלך אומרת – סלול ולא סלול? בואו נצביע על ההצעה.
- מר ניר ים:** סלול 30, לא סלול 10, התקדמנו.

גב' כבי שקולניק: על פי הניסוח שינוסח מחר, ויכנס לפרוטוקול.

מר ניר ים: נכון, נכון, נכון. אבל כמו שאני לא רואה מתנגדים, אז אני יכול לראות את זה כהחלטה, בדיוק כמו שהחלטנו על המטע, ולא הרמנו אצבעות, זה בהסכמה, 100%.

גב' כבי שקולניק: אז עכשיו צריך להצביע על ה...

מר ניר ים: אז עכשיו אנחנו, בכפוף לשני השינויים, שינוי אחד על המטע, השינוי השני זה על המחירים וחלוקת הסעיפים במנחתים, אני מבקש להצביע על אישור צו המיסים, בכפוף לשני השינויים שהחלטנו עליהם.

מר חנניה אוקרט: מה ההגדרה של כבי?

גב' כבי שקולניק: ההגדרה תבוא למליאה הבאה.

מר ניר ים: ההגדרה תיכנס לפרוטוקול, אז הכול נאמר, מי בעד? ירים את היד. 19 בעד, מי נגד? יש שלושה נגד, מי נמנע? אין נמנעים. מי שלא מרים יד, והוא רק חושב שהוא נמנע, אז אני לא יכול לנחש. זה נקרא למעלה? דנה, נו באמת.

גב' כבי שקולניק: תוסיף את מולי לבעד.

מר ניר ים: תזכירו לי מה הספירה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: עשרים בעד.

מר ניר ים: מעולה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 3 מתנגדים, 1 נמנע) לאשר את צו הארנונה 2022

6. הקצאה לטווח ארוך לעמותת "לא מפקירים".

מר ניר ים: התקדמנו לנושא הקצאת שטח לעמותת "לא מפקירים פצועים

בשטח", שטח למבנה. אני אתן רקע קצר, ובהמשך ישלימו אנשי העמותה.

מר חנניה אוקרט: מה זו העמותה הזאת?

מר גדי ירקוני: יסבירו לך.

מר ניר ים: ככה, עמותת "לא מפקירים פצועים בשטח", למעשה זאת עמותה

שאנחנו למעשה הקצנו לה קרקע במבנה, לפני פחות משנה, אם אני זוכר טוב, בתהליך יחסית מאוד

ארוך. היו לנו הרבה דיבורים איתם, הם כבר בקשר איתנו לאורך זמן.

לקח מהלך לא קצר, עד שהשטח הזה, למעשה, בשלב הראשון, העברנו אותו לבעלות המועצה, כי זה

שטח שלא היה בבעלות המועצה, ואחרי שהוא נהיה שטח בבעלות המועצה, יכולנו לבצע את האקט

הזה של ההקצאה, והקצנו את זה לעמותה, לכמעט 5 שנים, מותר עד 5 שנים, בדרך כלל מקצים

לחמש שנים פחות חודשיים, זה מה שעשינו עם העמותה.

עכשיו, אבל הדיבורים עם העמותה, לאורך כל הדרך, היו על פרויקט לטווח ארוך, פרויקט חברתי,

שגם המועצה ראתה בו ערך למועצה.

עכשיו, כיוון שככה, העמותה, כדי להשקיע וכדי ליישם את מה שהם רוצים בשטח, הם צריכים

תורמים, ופה התורמים רוצים לראות את ההשקעה שלהם נושאת פרי לטווח ארוך, ומכאן באה

הבקשה, שלמעשה גם מבחינת העמותה, וגם מבחינת המועצה, ראו את הדבר באותה עין, להקצות

את השטח ל-15 שנים.

להקצות את השטח ל-15 שנים, זה אומר שצריך לקבל החלטה במליאה, זה אומר שצריך לקבל אישור על ההחלטה ממשד הפנים, זו הכוונה, זה הרעיון, וכאן זה מובא להחלטה. אז בבקשה, אנשי העמותה, תציגו את עצמכם, ותדברו איתנו.

מר משה מורג: ערב טוב, נמצאים פה איתי שריתה פלד, יש פה בעיות משפחתיות, אבל אני לא עוסק בהן כרגע, ולימינה מאור מינץ, שהוא מנכ"ל העמותה, גר בחולית, שרית משדה אברהם, כמובן במקור ממבטחים, אני מאוהד. למה אנחנו נמצאים פה היום? ניר הציג, בקשה שלנו להאריך את ההסכם, את החוזה,

מר שמואל ספקטור: מה זאת העמותה הזאת? אפשר לדעת?

מר משה מורג: אני מיד אסביר, הכול בסדר. מה שיחסר, תגיד לי ואני אשלים. והסיבה, אני אציג אותה, כדי שנוכל להביא אנשים, תורמים, עם ביטחון סדיר לאורך הזמן, כדי שהפרויקט הזה יוכל לעבוד.

מה זו העמותה? העמותה "לא מפקירים פצועים בשטח", היא עמותה שהחלה את פעולתה באשכול ב-2013, היה אז משהו מאוד קטן, של שי קוזלובסקי ממושב ישע, הפורום יחסית מצומצם, ללא כללי עמותה, אלא מן התחושות שלו והחוויה שלו כהלום קרב, הוא התחיל לרכז סביבו, הוא הבין שהוא צריך לעשות משהו. ב-2016, העמותה הפכה להיות משהו מסודר, על פי כללי ההתנהלות של רשם העמותות, עם מינהל תקין, אישורים של 46 א', ועד מנהל מסודר, עם כל הכללים והמחויבים, מערך ביקורת חשבונאית, וביקורת תוכנית, וכמובן, אנחנו ככה פועלים מאז.

העמותה עוסקת, וההגדרה שלה, היא עוסקת במתן טיפולים וטיפול משלים, מיד אני אסביר את זה, להלומי קרב, שהם שייכים לכוחות הביטחון. זאת אומרת, זה גם צה"ל, גם שב"ס, מוסד, שב"כ, שירות בתי הסוהר, כל מי שמוכר תחת הכותרת "נכה צה"ל" בהגדרת החוק, ונמצא או בתהליך הכרה, או כבר מוכר.

תהליך ההכרה הוא מאוד מורכב, כמו שראיתם בחודשים האחרונים בטלוויזיה, אירוע ארוך, לפעמים גם מתיש, ולפעמים גם מתסכל מאוד.

אנחנו נותנים שירותים, או רוצים לתת שירותים, שאינם השירותים שהמדינה אמורה וחיבת לתת. היא אמורה, חיבת, ונותנת חלקית, אבל אנחנו לא נכנסים לנישה שהמדינה מחויבת לה, אנחנו נותנים שירותים משלימים, מיד אני אפרט, כדי שההלומים האלה, יהיה להם יותר קל להשתלב חזרה בחברה, להשתלב בתחום התעסוקתי, בתחום השיקומי, ויהיה להם מרחב,

מר חנניה אווקרט: שיוכלו לתפקד בכלל.

מר משה מורג: לתפקד, כן. תזכרו שחלק גדול מהם אנשים נשואים עם משפחות, שם השבר הוא לעיתים ברמה בלתי ניתנת לגישור, חלקם מאוד צעירים מצוק איתן, חלקם מבוגרים, עשרות שנים בתוך העולם הזה. ואנחנו רוצים, יחד עם עמותות אחרות, אנחנו לא העמותה היחידה בארץ, הייחוד שלנו, שלעמותה הזאת, יש מקום קבע. כל האחרים, זה משרד שמתוכו עובדים, אנחנו רוצים להקים, למעשה, כפר שיקומי, זה השם שלו, שייתן להם מקום גם להגיע אליו, גם מקום להזדהות איתו, וגם לקבל בו גם מפגש חברים, מפגש טיפולי.

הנושאים שאנחנו מתעסקים איתם, או המשימות שלנו הן כאלה: דבר ראשון – אנחנו מדברים על יצירת קבוצת שווים, כלומר, לתת להלום מסגרת חברתית שמדברת איתו בשפה שלו, שתומכת אחד את השני. הקבוצה הזאת יודעת לתקשר מצוין, ויש להם הרבה מן המשותף. חלק זה אויב משותף, שנקרא לו משרד הביטחון, אבל זאת לא הנקודה שלי, חלק מהם זה החוויות שהם עברו. וגם הלום מ-67, וגם הלום מצוק איתן, מוצאים מהר מאוד ממשקים די פשוטים לדבר עליהם.

זו קבוצת התמיכה המרכזית, ודרך מרחב משותף, שהמבנה ואזור הכפר, מיד נראה מה הולכים להיות שם, זו משימה ראשונה, לתת להם מסגרת חברתית קבועה, מסודרת ועוטפת.

המשימה השנייה, זה לנסות לעזור להם בליווי שיקומי. צריך לזכור שהלומי קרב, בחלקם הגדול, אינם מסוגלים לעבוד בצורה מסודרת. חלק מהתופעות של PTSD, זה מצבי רוח, התכנסויות, התפרצויות זעם, חוסר יכולת להתמיד בעבודות, ומרכיב ההשתכרות שלהם מאוד מאוד נמוך, עד כדי הגעה למצבים שאין להם מה לאכול, וגם זו עמותה שעושה פה ושמה, מביאה להם מנות מזון בסיסיות, כדי שיוכלו לשרוד. בעיקר אלה שאין להם עורף משפחתי מסודר, או שהמשפחה קצת הוציאה, או שהם הוציאו את עצמם מתוך המשפחה, בגלל הקונפליקטים שזה יוצר.

אז הנושא השיקומי, הוא גם נותן להם, זה משולב במערכת טיפולית, אבל אנחנו רוצים לבנות שם גם איזה שהן סדנאות קטנות לעבודות, ליצירה, לתת להם להשתלב לאט לאט, מתוך הנחה שמערך הציפיות, בעצם העניין שההלום עושה משהו, צריך לקום בבוקר, אולי להתגלח, אולי להתקלח בכלל, וללכת למשהו שהוא התחייב אליו, עושה חלק מהשיקום.

אנחנו מדברים על טיפולים פרטניים, אנחנו כרגע נמצאים באמצע שיפוץ של כל המבנה שקיבלנו כבר, להקים שם שלושה חדרי טיפולים בתכנון של שריתה, הקבלן, לדעתי, עוד שבועיים שלושה – מסיים, ונוכל כבר לתת שם טיפולים אחד על אחד, טיפול קבוצתי, עם אנשי מקצוע. כי אנחנו לא יכולים לטפל באנשים אחרים, ללא תרומות מתאימות, בגלל אתיקה מקצועית, וחובה, שלא נעשה נזק.

פרויקט נוסף, אנחנו מתחילים אותו עכשיו, זה להקים קבוצה של אחים בוגרים, של הלומים שנמצאים בשלבי שיקום מתקדמים, או למעשה חזרו, ברוב, לחיים יחסית נורמאליים, ויכולים ללוות את ההלום הצעיר, שרק מתחיל את התהליך הזה, ונמצא בעיצומו של המשבר. ולאט לאט, בגלל השפה המשותפת וכדומה, לסייע אחד לשני, במודל שמי שמכיר את האוניברסיטה, אח בוגר או אח צעיר, כל המודלים האלה, שעובדים מצוין.

מר משה מורג: נושא נוסף, שהוא בהיקף לא גדול, זה ללוות את ההלומים, בעיקר מול המוסדות. בהתחלה בעיקר, כשלא מכירים איפה משרד הביטחון, עם מי מדברים, והם באים לגמרי אבודים שם, וכל מי שמעלים אותם, הם או זורקים כיסא, או הולכים, כדי ללוות אותם בצעדים הראשונים, להקנות להם קצת אוריינטציה, קצת סיוע, וקצת ניסיון למי פונים, מה הטופס שממלאים אותו, זה מאוד מאיים עליהם בכל מקרה.

ודבר אחרון, או לפני אחרון, זה הסיפור שאנחנו כרגע שייכים לקבוצה שנקראת "מגן ישראל", שזו קבוצה של מספר עמותות, שעוסקות באותו נושא, אבל מכל מיני היבטים שונים. כל עמותה יש לה את האזור שבו היא רוצה לפעול, אנחנו לדוגמא פועלים לשיקום, אבל גם באמצעות רצון להביא כלבים שנותנים סיוע להלומים.

האחרות, מטפלות רק בהלומי קרב, שנפגעו בקרב. הם הגדירו לעצמם נישא מאוד בעייתית, אבל זו זכותם, הם עוסקים בנושאים האלה. יש כאלה שעוסקים באירוע משפטי בעיקר, זה נושא שהוא מאוד קריטי. והקבוצה הזאת, אמורה לייצר לובי, אמורה לייצר ייצוג, אמורה לייצג איזשהו רצף של

מאמצים ולחצים על המדינה, כדי שהדבר הזה יקדם את המעמד של ההלומים.
נכון שלצערנו, האירוע של ההצתה העצמית של איציק, גרם להמון קשב לנושאים האלה, המון אמפטיה והמון הפגנות וכדומה, תזכרו שלגל הזה בדרך כלל יש עוצמה שלאט לאט יורדת. משרד הביטחון, למרות שהוא פרסם את הרפורמה וכדומה, שהייתה מאוד מעניינת, עד היום כמעט ולא עשה דבר באופן מעשי. ואנחנו רוצים להיות שם, כדי לעזור למשרד הזה להחליט החלטות אמיתיות. עכשיו אנחנו, אנשים שפועלים בעמותה, ועד מנהל שכולו בהתנדבות, חלק גדול ממנו גם באזור ופועל באזור, המנכ"ל גם מהאזור, אבל זה לא האישיו המרכזי, זה אישיו תומך.
אני רוצה ששריתה תציג לכם מה מתוכנן כרגע, בהנחה שנקבל תרומה ונקבל את המשך הזה של 15 שנים, כדי שנראה את תוכנית הבינוי הסופית, ונתקדם איתה בהתאם לתרומות שנקבל. בבקשה, שריתה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רק שאלה, אם אפשר? המסגרת היא מסגרת יומית? זאת אומרת, באים הולכים?

מר משה מורג: בעיקרון הכוונה היא שהמסגרת תהיה יומית, למעט, ופה תראה שאנחנו מתכננים גם אזור של שינה, יש פעולות, לדוגמא, קליטת כלב חדש, אנחנו רוצים שיהיה יותר זמן גם בלילה, ואו עושים סוף שבוע משפחות, דברים כאלה, שנאפשר להם גם לישון שם, אבל אז גם נעשה פיקוח ונוכחות שלנו במקום.
בעיקרון, המסגרות הן יומיות, באים ונוסעים, זה לא פנימייה, ולא מערכת של כפר איזון, הם באים והולכים. אבל, המקום מאפשר גם את זה, ואני מקווה שנצליח לעשות גם פעילות טובה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ויש גם איזשהו שיוך גיאוגרפי? אני מניחה שזה לא ארצי, לא יבואו...

מר גדי ירקוני: בואו נעשה קצר, שיהיה זמן גם לשאלות.

מר ניר ים: רק דקה, שנייה, בהמשך לדברים של גדי, אנחנו הקצבנו פשוט לדיון

הזה חצי שעה מההתחלה עד קבלת החלטה. אז בואו ננסה, אולי זה חצי שעה לא ייקח, אנחנו ננסה לצמצם את זה ככל האפשר.

גב' שריתה פלד: אוקיי. אז המבנה הוא בעצם חלקה מספר 5, אם אני לא טועה, יש שם כרגע מבנה שהיה פעם ספרייה שלנו, ברשות המועצה. המבנה הזה הופך להיות, בעצם, מבנה המשרדים שלנו, והרעיון הוא שבעצם הכפר כולו הולך להיות שני מתחמי מגורי יום, שזה המתחמים האלה, שבנויים בשיטה, שהם בנויים למעשה, מבטון, כדי שגם יהיו עמידים לכל הזעזועים שקורים פה.

אז שני המבנים האלה, משרתים בעצם את ההלומים, למגורי יום, לסדנאות שהם מגיעים לעבור, לסדנאות למשפחה,

מר איתן אהרון: אלה מגורים חדשים לגמרי, לא?

גב' שריתה פלד: הם עוד לא נבנו.

מר איתן אהרון: בונים מאפס.

גב' שריתה פלד: כן, הכול מאפס.

מר משה מורג: רק מבנה הספרייה.

מר איתן אהרון: הספרייה, כן.

גב' שריתה פלד: מפגשים משפחתיים לסדנאות להורים, סדנאות לילדים, כל מיני קונסטלציות שידרשו במקום, כי אנחנו רחוקים מהמרכז, ובעצם צריך את האפשרות הזאת. אז אלה במתחם של מגורי היום.

באזור הזה, בעצם, מוקמת כלבייה, שהרעיון של הכלבייה, זה בהתחלה הייתה איזושהי קונסטלציה לחשוב על כלבי שירות, בעצם לעשות עבודה בין ההלומים, להתאים להם כלבים מתאימים, לאמן אותם לצורך העניין, לפתח אותם, וגם אולי בעתיד, לתת שירות לקהילה באותו הקשר בדיוק. זאת אומרת, לצוות כלבים לילדים או למשפחות, ולאמן אותם, בעצם, לתמוך אחד בשני.

המבנה השלישי שיש פה, הקטן ביותר, הוא בעצם מבנה של נפחייה ונגריה טיפולית. הרעיון הוא, שבעצם זה מאוד מרגיע אותם לעבוד, ליצור, ולהיות יצרניים באיזושהו מקום, ולהתחיל לייצר דברים שהם יוכלו למכור החוצה. יש פה גינה טיפולית, וכמובן את כל המרחב הזה, שגם על המרחב הזה אחראי משרד תכנון מעין השלושה, בעצם גם הוא עושה את כל העבודה הזאת בהתנדבות, גם במשרד של יוסי כל העבודה בהתנדבות.

זה הכפר כולו, הוא מגודר, הוא סגור, הוא תחום, רק הכניסה אליו, כמובן, רק למי שקשורה לתחום עצמו.

מר משה מורג: יש במרחב הזה הרבה מתקנים של המועצה, שאפשר באינטראקציות איתם, יש פה מרחק של מאות מטרים, פחות אפילו. יש שם את אולם הספורט הישן, יש שם את המתקנים של הגילדה ושל בית הקפה. זאת אומרת, עצם הכניסה של אנשים מהסוג הזה לשמה, הם גם אמורים ליהנות מכל השפע שמתחיל להתפתח שמה, ואני מניח שהם גם ייהנו, וגם יתנו תרומה שם. בסך הכול, זה אנשים שלנו שתרמו, וכרגע נמצאים בקשיים וצריך לעזור להם.

מר חנניה אווקרט: אתה יכול שני משפטים על הקהילה שתגיע לשם?

מר משה מורג: קהילה?

מר חנניה אווקרט: מי יגיע לשם?

מר משה מורג: אנחנו כרגע, אחרי השבוע שעבר, עשינו בעמותה איזושהו ניתוח של המגמות החדשות. דבר ראשון, אנחנו עדכנו את האזור הטריטוריאלי, כדי שאנשים יוכלו להגיע,

מאזור הרצלייה ודרומה, כדי להיות אפקטיביים.

מר אריק דניאל:

כל יום יבואו?

מר משה מורג:

לא כולם בכלל נוהגים. אז יש לנו אזור גיאוגרפי שאנחנו מדברים עליו, כאשר העדיפות היא תל אביב ודרומה. כדי ליצור נגישות, אנחנו רוצים שיבואו, שיפגשו. והיום אנחנו נותנים שירות עד רמת הגולן, באמצעות תרומה גדולה שקיבלנו מתלם, של ההטבות הפסיכולוגיות, ואנחנו נותנים גם שירותים בטלפון, דרך התכנון של תלם בארץ. אבל זה, בגלל שאין מישהו אחר, אנחנו רוצים להתכנס יותר, להיות יותר מהוגנים ומרוכזים. ומי שיגיע לשם, אמרתי, זו אותה אוכלוסייה שדיברתי עליה, הלומים שהם על רקע צבאי, בתהליך האישור שלהם, או כבר אחרי אישור, ובתהליכים משפטיים אבל בתנאי אחד, שההלום רוצה לפעול לשיקום. אנחנו לא מטפלים טיפול רפואי. זה עושים פסיכיאטרים וכדומה. אנחנו רוצים שההלום ירצה להשתקם, אחרת אין לו את הכוחות בכלל להצטרף לתרום, כי התרומה היא פה בכלל תרומה של כל הקבוצה. ואנחנו נעמוד על כך שאנשים יבואו, כי הם רוצים להיות במקום הזה.

מר אריק דניאל:

משה, אני מהרהר ביני לבין עצמי, הייתי שמח לשמוע משהו, זה לא בהכרח קשור לעניין, אבל אני אומר, כפר שיקומי להלומי קרב, באזור כזה שכל כמה חודשים יש איזו התפרצות של מלחמה, מה...?

מר משה מורג:

א' – השאלה הזאת נשאלת, אתה לא הראשון, אז אל תחזיק על זה פטנט, זו שאלה שמתבקשת.
דבר ראשון – נתחיל בכך שרק פה העמותה קיבלה מבנה כל כך משמעותי ושטח כל כך משמעותי, אבל זה לא ההסבר לשאלה שלך.
הלומים, כשיש פה מצב של החרפה או הסלמה, כמו שאין בתי ספר, גם הם לא יגיעו לפה, יתחיל בזה. יש גם הלומים שגרים באזור.

גב' דנה אדמון: ומה עם ההלומים המקומיים?

מר משה מורג: רגע, הם בכל מקרה צריכים שירות.

גב' דנה אדמון: נכון.

מר משה מורג: אז אנחנו שם. אם הוא נוסע אליי, המקום יכול לעבוד, יש מיגון מתאים. אבל לנסוע מתל אביב לכאן בהסלמה, אני לא רוצה שיחוו את החוויה. דרך אגב, לחלקם זה טוב אפילו, כי זה משחזר להם, חלקם זה סטרטרים להתפרצות. ולכן, ברור לנו כרגע, בהנחה שהסבבים האלה נמצאים פה, אני יודע את זה טוב, אנחנו רוצים להגיע למצב שאנחנו נותנים כל כך הרבה דברים טובים, שהחלק הזה של פעמיים בחצי שנה סבב, אז לא נעבוד, ונעבוד לאחר מכן.

גב' דנה אדמון: הגדרת מפתח.

מר משה מורג: כן. הייתה לך שאלה כזאת, נכון?

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן, זאת אומרת, אם אין חשש, דיברנו על תל אביב דרומה, אני רוצה להאמין שיש מתקנים דומים במרכז הארץ.

מר משה מורג: אין.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אין מרכזים טיפוליים כאלה?

מר מאור מינץ: אפס מענה קיים היום, האפיק היחיד שבו המדינה יודעת להעניק סיוע מוגבל באמצעות המסלול הפסיכיאטרי. ואנחנו יודעים להגיד מהניסיון שנצבר בשטח, של העמותה שלנו, ממאי 2013, של עמותות אחרות עוד לפני, שזה לא יכול להיות האפיק היחיד שבו

אנשים פה הם נמצאים בהתמודדות הזאת, הם מקבלים שירות.

הייחוד המרכזי שלנו, הוא בניסיון שלנו לייצר חליפה, להיות בעצם קייס מנג'רים, שמייצרים חליפה שמתאמת על ידי מיצוי הזכויות של ההלומים, ושימוש במתקנים ייחודיים ומתנדבים שלנו. אין היום שום מענה קיים כזה במערכת, גם עבור אנשים שמוכרים על ידי היחידה לתגובות קרב, על ידי אגף השיקום. בטח למי שלא מוכר על ידי המערכת.

הצרכים הם ברמות כאלה, שאני מקבל שלוש פעמים השבוע קיבלתי פניה של חבריה, שנמצאים בהתמודדות, בגלל שהם התחילו את הליך ההכרה שלהם במשרד הביטחון, ולמערכת אין שום מענה לתת להם, עד שהיא תגבש את המסקנה שלה, לגבי מה הסטאטוס שלהם.

הייחוד והיכולת שלנו, בטח במתחם כזה, גם אם הוא ממוקדם כאן, עבור חלק מההלומים, במיוחד בגלל שהוא ממוקם כאן, היא לתת מענה לצורך האקוטי בשטח, לפגוש את קבוצת השווים, לפגוש אנשים שנמצאים במקום מתקדם יותר בתהליך, ויש להם לאן לשאוף. והייחוד שלנו, שאנחנו במקום שמערב את המתמודדים עם הלם קרב, בקבלת החלטות על גורלם, ועל התהליך השיקומי שלהם.

מערבים בפועל אנשים שנמצאים בהתמודדות, בסיוע לאנשים אחרים, וזה דבר שאנחנו רואים תוצאות פנומנאליות עבורו. היום אנחנו יודעים לעשות אותו בסדר גודל מאוד מאוד קטן. בזכות ההתאמה של המתחם הזה, נוכל להגדיל הרבה יותר את העשייה הזאת.

ואם עוד עמותה תביא מתקן כזה, פנטסטי, אנחנו נשמח.

מר משה מורג:

גם אם יקומו מחר עוד עשרה מתקנים כאלה, זה לא קרוב ללגרד את

מר מאור מינץ:

קצה החבית.

ראשית, אני מאוד בעד, אני משרת מילואים פעיל כלוחם, יש לי

מר משה טל:

חברים שהם הלומי קרב, מכיר את הבעיות שכרוכות, ובאמת אין להם שום מענה, אני מאוד בעד. השאלה לגבי הכלבייה הטיפולית, יש כבר כאלה כמו קישורית, וכל מיני דברים כאלה. ההסלמות פה, מה קורה עם הכלבים?

מר משה מורג: הכלבייה הטיפולית, יש לה כמה היבטים, אנחנו צריכים לגבש סופית

את המבנה, כי יש לנו הצעות של עוקץ, כל זה, אחרי תכנון שקיבלנו מאנשי מקצוע. אנחנו מדברים על כלבים, שדבר ראשון, הם מגיעים לפה, כדי שבסוף הם יצאו מכאן. זאת אומרת, אנחנו מגדלים אותם, מכשירים אותם, יש לנו גם כלבן שהוא מוסמך לזה, והחיבור בינו לבין ההלום, הוא צריך להיות חיבור ששני הצדדים מייצרים אותו יחד. ואחרי שהדבר הזה מתקיים, אז הכלב הזה ממשיך עם ההלום הביתה, והוא לא שלנו. יש כלבים שהמקום יישאר... כלי טיפולי, לילדים וכדומה. להגיד לך שאני יודע בדיוק איך זה יראה? לא התחלנו, אנחנו יודעים מה החלום ומה החזון.

מר משה טל: רק משהו קטן, בני אדם ללא ספק, גם כלבים בהסלמות, חווים טראומות פה, אתם צריכים להתייחס לזה.

מר מאור מינץ: יש כמה דברים שאנחנו יודעים להגיד כבר מהניסיון. דבר ראשון, כהתחלה, הפעילות הכלבנית בעמותה, בטח עד שיוקם המבנה של ההלומים עם כלבים שלהם, ועם כלבים שמגיעים באופן יומי למתחם ולא נשארים. כשאנחנו מדברים על ההקמה של הכלבייה עצמה, והמחשבה מה קורה עם הכלבים בשגרה, אנחנו יודעים להגיד, מהסתכלויות, גם על התנהגות של כלבים, וגם הסתכלות של חיות אחרות, שכאשר אנחנו מייצרים סביבה שהיא בטוחה, מוגנת, ונמצאים בה עוד כלבים, היכולת של הכלב להתמודד עם זה, היא גדולה בהרבה, מאשר יכולת של כלב שקשור בחצר, או שנמצא בבית לבד, בסיטואציה של הסלמה. כמו כל כלביה, כמו כל רפת, כמו כל מקום שמגדל בעלי חיים, זה מצריך מאיתנו מענה 24/7 ויכולת להגיב לדבר הזה, בדיוק כמו שאפשר להחזיק ולגדל בעלי חיים אחרים בסביבה הזאת, תחת התנאים האלה, אנחנו נדע לעשות את ההתאמות גם עבור הסיטואציה הזאת. אלה לחלוטין דברים שנלקחים בחשבון.

מר משה טל: תודה.

מר ניר ים: גדי, בואו. גדי.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד.

מר אמיר פלג: רגע, דנה ביקשה קודם.

גב' דנה אדמון: חיכיתי לשאלה.

מר גדי ירקוני: מי רצה?

גב' דנה אדמון: אני.

מר ניר ים: דנה, אנחנו לא רגילים שאת שמה, תעברי בבקשה למקום הקבוע שלך.

גב' דנה אדמון: אתם לא רגילים שאני איתכם.

מר גדי ירקוני: הנה את רואה, גם כשאני לא רואה אותך, אני חותך אותך.

גב' דנה אדמון: אתה לא רגיל שאני איתך.

מר גדי ירקוני: כן.

גב' דנה אדמון: רציתי, קודם כל, לשבח ולהודות לכם על העשייה, אני מכירה אותה

לא מהיום, והיא מאוד מוערכת בעיניי. גם למתנדבים, וגם לאלה שעוסקים בזה יום יום. קצת נתונים מספריים, צפי, קודם כל, מבחינת כמויות אנשים שכבר מטופלים, שאתם שואפים להגיע

אליהם, תקציבים, איזשהו צפי ארוך טווח, אם אנחנו מדברים על הקצאה של 15 שנה, אז מה...?

מר משה מורג: זה ייקח זמן.

מר גדי ירקוני: לא, בקצרה משה, שלושה מספרים.

מר משה מורג: בקצרה, אנחנו התעסקנו פחות או יותר,

גב' דנה אדמון: שלושה מספרים, 1,2,3.

מר גדי ירקוני: לא, כמה אנשים, איזו עלות...

מר משה מורג: עסקו בעמותה ברמות שונות של מעורבות. הכוונה שלנו להגדיל את

זה, היא גם כן ברמות שונות של פעילות. זה פחות או יותר ההיקף שאפשר...

גב' דנה אדמון: היום אתם נוגעים במאה הלומים?

מר משה מורג: עד היום נגענו בסביבות מאה, עכשיו אנחנו באמצע השיפוץ, לכן

הפסקנו את הפעילות, נחדש אותה ביולי, אני מקווה שנחזיר את האנשים, וחדשים כמובן. כי מה

שהוא אומר, יש הרבה שלא מכירים עדיין, צריך לפנות אליהם ולהציע להם.

גב' נעמי סלע: לפרסם.

גב' דנה אדמון: בוודאי.

מר משה מורג: תקציב כרגע, גייסנו לפני שנה פלוס, מיליון ש"ח בערב משותף, שהוא

היה מיועד לשיפוץ הקיים, פלוס תמונות שמגיעות כל הזמן, אבל לא בהיקף גדול, וכמובן הרווח משרת את המשכורות החלקיות שאנחנו מפעילים כדי להפעיל את המקום הזה. העמותה צריכה לגייס, כדי שהיא תצטיין בצורה הזאת, היא צריכה לגייס בסביבות 5 מיליון ₪.

ויש תקציבים קבועים ש...?

גב' דנה אדמון:

מר משה מורג: עכשיו, אם משרד הביטחון, במסגרת הרפורמה, לכן אנחנו מאוד לחוצים להשלים את הפעולות הראשונות, כדי שנהיה עם כשירות, להציג היום יש כאן מתקן, תשתמשו בו, ואנחנו נהיה ספק מוכר משרד הביטחון, גם יהיו תקציבים שיצאו דרך ההקצאה האלה.

מר מאור מינץ: היום אנחנו נמצאים כבר בתהליך הכרה על ידי משרד הביטחון, שבתקווה, מסוף התהליך הזה, יעניק תמיכה לפעילות השוטפת של העמותה. אנחנו נמצאים בגיוס כל הזמן, וזה הרבה מהעייפות שלנו במהלך היום. אנחנו מבצעים פניה גם לקרנות וגופים נוספים, מייצרים שיתופי פעולה. הרבה מהעבודה שלנו מבוססת על זה שאנחנו גוף קטן יחסית, שיודע להפעיל מסה גדולה של מתנדבים, ולתאם ביניהם.

מבחינת הגינון, גייסנו עד כה את הסכום הייעודי לשיפוץ שאנחנו מקיימים כרגע במבנה הקיים, כל המשך התמיכה של המבנה, תמשיך להיות תלויה גיוס. אנחנו יודעים כבר להפגין יכולות של גיוס תרומה למטרות ייעודיות. הצמיחה שלנו תהיה בהתאם ליכולות האלה, ובהתאם לפעילות בשטח.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד כמה מילים, חבריה, בהמשך האמת למה שדנה אמרה. א' - אני חושב שזה כבוד גדול, שלא משנה למה נבחרנו, אבל שבמועצה האזורית אשכול הולך להיות מוקם כזה דבר. אני חושב שזו זכות גדולה, וחובה גדולה עלינו, שכל הטיפול בכל האנשים האלה שנפגעו בהגנה על מדינת ישראל, ועכשיו צריכים שמישהו יעזור להם.

אני חושב שהעמותה עושה עבודה מאוד מאוד חשובה, ואני שמח שאנחנו יכולים לעזור במה שאנחנו עוזרים מצד אחד, וזה הדבר הראשי והחשוב ביותר.

אני חושב שזה גם חשוב שזה דווקא נעשה פה בתוך אשכול, אני חושב שנוכל בשבילנו, זו גם גאווה,

שדבר כזה יהיה פה, כמה שהוא יפרח ויצמח, ואנחנו לעזר לעמותה בכל מה שנוכל. בוודאי שרוב כובד האחריות, והטיפול, הוא על העמותה, כולו לא רוב, בהחלט נשארו להם הרבה פרויקטים של גיוס כספים, גם לבניה, לתכנונים שלהם, וגם לשו"ף. אנחנו נעזור במה שאנחנו יכולים. אני חושב שזה נכון, שלוקחים כזאת השקעה של כל כך הרבה אנשים, שגם צריכים את הזמן הארוך, ובגלל זה אנחנו מבקשים את הארכת הזמן, ואני אומר עוד פעם, בסוף עכשיו העמותה, שעומדים בפניה אתגרים לא פשוטים, מי שקצת מעורה בעמותה הזאת מהצד, יודע איזה אתגרים, גם בלהביא הנה את המטופלים, גם להביא הנה את המטופלים, גם במשרד הביטחון, הלוואי שנוכל לעזור במשרד הביטחון, ונעזור כשנוכל, וגם בעיות פנימיות של העמותה.

אבל אני חושב שכל הדברים האלה, הם לא צריכים לעצור בעדנו, או בכלל לתת לנו איזה היסוס של לתת את האישור, בשמחה, לעמותה כזאת להיות פה, ועד כמה וכמה, שהאנשים, שגם שהתחילו אותה, וגם שהיום בראשי העמותה, לא כולם לא הציגו את כולם, יש פה כאלה גם לא מהאזור, אבל גם הרבה פה מהאזור, ואני מקווה שזה יצור גם את שיתוף הפעולה הגדול בין התושבים, בין המועצה לבין התלמידים, לבין המטופלים.

אז הרבה בהצלחה, ואני מקווה שהמליאה תאשר את ה... אני בטוח שהיא תאשר את הדבר הזה. אני רוצה להגיד לכם תודה רבה בשמנו, ויישר כוח. אני יודע כמה אתם עובדים על זה.

(מחיאות כפיים)

מר משה מורג: תודה רבה.

מר ניר ים: עד שהם יחליטו אם הם נשארים או יוצאים,

מר גדי ירקוני: יוצאים, יוצאים, משה.

גב' נעמי סלע: אנחנו אחר כך נסמס לכם.

מר ניר ים: נסמס לכם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כל הכבוד.

מר ניר ים: תודה לכם.

מר גדי ירקוני: תודה.

מר חנניה אווקרט: חשיפה של האנשים מהסוג הזה בחברה שלנו, והאימוץ שלהם, התרומה שלהם לחברה, היא יותר מאשר התרומה של החברה אליהם.

מר משה טל: נתחיל בזה שהם כבר תרמו, הם הלומי קרב, הם היו, הם הגנו בגופם עלינו, והם נשרטו, לצערנו, בנסיבות שקשה להם איתן.

מר חנניה אווקרט: ברור.

גב' נעמי סלע: נפגעו, לא נשרטו.

מר משה טל: המינימום זה להחזיר להם חזרה. המדינה מקשה עליהם, פשוט מקשה עליהם. אני באמת, מרגיש גאווה ענקית, בזה שאנחנו יכולים לתרום פה משהו.

מר ניר ים: ככה, לפני ההצבעה, כמובן נצביע בעד ונגד, אבל בעד ונגד ההצעה שאומרת ככה: אומרת מליאת המועצה – מאשרת להאריך את ההקצאה שאושרה לעמותת "לא מפקירים פצועים בשטח" בתאריך 19.10.2020, לתקופה של עד 15 שנה.

מר גדי ירקוני: ניר, אני מבקש שהפעם, בהחלטת ההצבעה, אחרי זה אם יהיה ניסוח גם על המילים שחשובות בערך המוסף שאנחנו רואים בכזאת עמותה שנמצאת פה באשכול.

מר ניר ים: זה ברקע להחלטה.

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובזה: שנייה לפני ההצבעה.

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקובזה: בהקשר לנושא הקודם, שמתקשר פה בדיוק, צו הארנונה. יש פה מבנים גדולים מאוד, שהולכים לבנות אותם, שסתם מתוך עיון בצו הארנונה, הם יעלו סכומים לא מבוטלים לעמותה. לדוגמא, מכלאת כלבים, שלא רשומה בצו הארנונה כמכלאת כלבים, זה ייפול על מבנה אחר שהוא 55 ש"מ למטר.

גב' כבי שקולניק: מכלאת כלבים יכולה להיות מסווגת בקרקע תפוסה, למשל. כי מכלאת כלבים זה קרקע, אין שם מבנה.

גב' נעמי סלע: יש בזה משהו.

מר תמיר בוקובזה: אם זה ייפול על סיווג, לא נוכל לעזור, למרבה הצער.

גב' נעמי סלע: לא, השאלה היא אם אפשר לסווג אותם כמבנה ציבור.

מר תמיר בוקובזה: בדיוק לשם אני רוצה. שבתוך ההצעה, אנחנו נחליט גם כן, שאנחנו לא גובים מהם ארנונה על המתקנים שבתוך ה...
גובים מהם ארנונה על המתקנים שבתוך ה...

גב' כבי שקולניק: אסור לנו להחליט דבר כזה.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני מציע לנטרל, לא לדבר על זה עכשיו. יש לנו עוד עמותות, שהן כל אחת, הן לא אולי, לא מתכוונים לתת להן פטור, ובגלל שניתן כזה פטור גורף בהחלטת מליאה, זה יכול אחרי זה להשליך השלכות, שיבוא היום ויבוא הזמן, חברי המליאה, צריכים לטפל בנושא הזה, נטפל בו לגופו של עניין.

מר דודי אלון: יש דברים מוגדרים למבני חינוך, וכאלה שאתה חייב לתת פטור. יש מקומות שלא. בסוף, תזכרו שאתה נותן פה פטור, לא שכירויות ולא שום דבר, הרבה שנים קדימה, וכן בסוף תצטרך לתת שירותי פיננסי פסולת, תצטרך לתת כל מיני שירותים מוניציפאליים, וחשוב שתהיה לנו את האפשרות, לפחות, איך אומרים?

מר גדי ירקוני: המועצה יכולה לעזור בתחומים אחרים.

מר דודי אלון: להיות חכמים פה.

מר גדי ירקוני: לאו דווקא בארנונה.

מר תמיר בוקובזה: דבר שני, בהסכם רשום שיש נספח ביטוחים, הוא לא מופיע, הוא לא צורף פה להסכם, אבל ההתניה של האישור, זה שהם יהיו מבוטחים מבחינת הכול. זאת אומרת, אם מחר יעבדו שם עם ילדים, שזה אחלה ונהדר, אבל אם ילד יפצע שם פתאום, מכלב שנשך אותו, או אני לא יודע, סתם, לא חשוב ממה, שיהיה ביטוח.

גב' נעמי סלע: לילדים יש ביטוח.

מר תמיר בוקובזה: אז בסדר, אז שיהיה מבוגר שיפצע שם, שיהיה ביטוח מלא על כל

הפעילות שלהם, באופן גורף, גם אם זה מישהו שבא מבחוץ. כי בסוף, אם זה השטח של המועצה, המועצה אחראית על זה, ולא משנה מה יגיד ההסכם.

מר ניר ים: תוריד את זה, תעלה את הקובץ שלי, בגדול יש הסכם ביטוח, עבר את העיניים של כל המערכת פה, כולל יועץ הביטוח שלנו, היו דיונים איתם, ההסכם ביטוח קיים, נחתם, תקין, כשיר. באמת לא צורף, תעשה סדר יום למליאה, הכי למטה,

מר גדי ירקוני: ניר, המליאה הביעה את עמדתה, היא לא צריכה לראות. אם אתה נכשלת,

מר ניר ים: לא נכשלתי,

מר גדי ירקוני: לא, לא בזה שלא שלחת. הוא העיר את ההערה הצודקת, ואתה צריך,

מר תמיר בוקובזה: הביטוח קיים.

מר ניר ים: אז אמרתי, יש ביטוח קיים, הכול בסדר.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר ניר ים: חברים, אנחנו מצביעים, אמרנו, על זה שהעירייה מאשרת להאריך את ההקצאה שאושרה לעמותת "לא מפקירים" בתאריך 19.10.2020, לתקופה של עד 15 שנים, מי בעד? ירים את היד בבקשה.

מר משה טל: גדי רגע, לפני שאתה לוקח ביס, יש לך את המדבקה שם, אתה אוכל את המדבקה.

מר גדי ירקוני: לא נורא.

מר ניר ים: 23 בעד, מי נגד? אין מתנגדים. מי נמנע? אין נמנעים, 21 בעד, אפס מתנגדים, אפס נמנעים.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את ההקצאה לטווח ארוך לעמותת "לא מפקירים".

מר ניר ים: מיכל, זה את? חברים, אני רק רוצה לתת הקדמה קטנה לפני מיכל.

מר אמיר פלג: רגע, רק אני אגיד כרגיל, שבגלל עניין של ניגוד עניינים, אני יוצא מהדיון הזה, מבקש שיירשם בפרוטוקול.

מר ניר ים: אוקיי.

מר אמיר פלג יצא מהדיון

7. אישור דו"חות כספיים – המרכז הקהילתי 2020

מר ניר ים: סעיף מספר 7 אישור דו"חות כספיים של המרכז הקהילתי, בעמודים 27-28. עכשיו ככה, חברים, אנחנו לצערנו נמצאים באיזשהו סד של זמן, שבו אנחנו מחויבים להעביר את הדו"חות הכספיים אחרי שאושרו, על ידי המליאה, למשרד הפנים. בדרך כלל, וככה נכון, דירקטוריון, או הנהלת התאגיד, במקרה זה המרכז הקהילתי, אמורה לאשר את הדו"חות הכספיים, זה לצערי לא קרה. ועדת הכספים של המרכז הקהילתי, אישרה את הדו"חות, אבל ההנהלה, מטעמים של בעיות בסנכרון ותזמון, זה לא הגיע. ולכן, אחרי שמיכל תציג את הדו"חות, ואם המליאה תחשוב שהם ראויים לאישור, אז הם יאושרו.

כמובן, בתנאי שהם כלשונם יאושרו גם במועד מאוחר יותר על ידי הנהלת המרכז. היה והנהלת המרכז לא תאשר, או תכניס שינוי כזה או אחר בדו"חות הכספיים, זה כמובן יגיע מיד לשולחן המליאה. אוקיי? אז זה הרעיון הכללי, לצערי זה ה...

מר תמיר בוקובזה: אני חושב שזה לא יכול להיות בכלל שנאשר אותם ככה, מסיבה פשוטה, כי זה יגרום למצב הפוך, שהנהלת המרכז הקהילתי יגידו רגע, הם כבר אישרו, אז לא משנה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, יושב ראש העמותה פה, והוא אישר את זה כבר לפני זה. אני ידעתי שזה יהיה, ובליט ברירה, בגלל שאני לא יכולתי להיות בישיבה, מישהו קרא לי, לא זוכר מי, אז ביקשתי שזה יאושר ואם יהיה לחברי הדירקטוריון איזושהי הערה שתהיה מהותית, ויהיו צריכים לשנות את הדו"חות, אנחנו נחזיר את זה הנה ונדחה את האישור של הדו"חות.

גב' מיכל עוזיהו פלג: חשוב גם להגיד שההנהלה של המרכז הקהילתי אמנם מחוברת, אבל זו ישות משפטית נפרדת לחלוטין מהמועצה. היא לא, ההחלטות יכולות להתקבל שם, ולא פה, בסדר? אבל בגלל שלמועצה יש שותפות מסוימת, 40% במרכז הקהילתי, גם אתם נדרשים לאשר את זה, מבחינת משרד הפנים. אבל זה לא שיש למליאה פה סמכות על ההנהלה של המרכז הקהילתי.

גב' דנה אדמון: לא מדובר על סמכות, מה שמדבר תמיר,

גב' נעמי סלע: להם יש סמכות, אנחנו סוג של נגזרת.

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון, בדיוק.

גב' נעמי סלע: קודם שהם יאשרו, אנחנו זה שולי.

גב' דנה אדמון: לא, אבל מה שמדבר תמיר, זה על מצב שבו יגידו חברי ההנהלה,

אוקיי, אם המליאה אישרה, אז אנחנו סמוכים ובטוחים שזה בסדר, ואנחנו לא נתנגד. השאלה היא אם זה מוצג,

מר גדי ירקוני: אז אמרתי,

גב' דנה אדמון: שזה מותנה באישורם.

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה מה שנאמר, שזה מותנה באישור של ההנהלה, ואם זה לא יאושר, זה יצטרך לבוא עוד פעם אליכם.

גב' דנה אדמון: שזה יוצג להם, שזה מותנה באישורם. האישור שלנו.

חבר המועצה: אז בשביל מה הביאו את זה לפה?

מר גדי ירקוני: אני אגיד לכם, אנחנו רוצים לשלוח את זה,

גב' כבי שקולניק: לא, לא, אנחנו חייבים לקבל אישור, לאשר את, סליחה גדי,

מר גדי ירקוני: כן.

גב' כבי שקולניק: אנחנו חייבים לאשר את הדו"חות הכספיים של החברות שכפופות לנו. היינו חייבים לאשר את זה עד ה-30.5, בגלל המלחמה קיבלנו אישור עד ה-30.6, ואם אנחנו לא מאשרים את זה, את הדו"חות הכספיים פה במליאה, אנחנו מקבלים הערת ביקורת בדו"ח הביקורת שלנו, ואנחנו לא כל כך אוהבים את זה.

אז בגלל זה הבאנו את זה הנה, מאילוצי זמן, לא הספיקו לעבור על זה בהנהלה. ועדת הכספים של המרכז הקהילתי כן עברה על זה, ואישרה את הדו"חות.

אני לא יודעת, אני ממלוא רום שנותני, עוד לא ראיתי גוף שלא מאשר דו"חות כספיים שאושרו. אבל אם זה יקרה, והיה וזה יקרה, זה יחזור הנה ונקבל את הערת הביקורת. אבל אם זה לא יקרה, אז עשינו את הדברים כמו שנדרש. זה הכול. זה ההסבר.

מר גדי ירקוני: אוקיי, מיכל.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אז אני אזכיר לכם שרק בעצם זוהי שנת, 2020 זו שנת הפעילות המלאה השנייה של המרכז הקהילתי, הוא הוקם, בעצם, בספטמבר 2018, פעל שליש שנה, מספטמבר עד דצמבר.

2019 הייתה שנה מאוד מורכבת, גם ברמה של ההתנהלות הכספית של המרכז הקהילתי, ולמרות זאת, הגענו ל...

מר גדי ירקוני: מיכל, 15 דקות.

גב' מיכל עוזיהו פלג: פחות. למרות זאת הגענו למחזור כספי של 15 מיליון ₪, מתוכו שליש הכנסות עצמיות, של משתתפים, שזה היה נתון מאוד מאוד יפה. ואם כבר חשבנו שאנחנו על הגל, אז נכנסו ב-2020 לשנת קורונה במרץ, ובעצם הושבתו הפעילויות של המרכז הקהילתי. המשמעות של גם לנסות להחזיר, להניע עוד פעם לפעולה, אתם תראו את זה עוד פעם גם בדו"חות הכספיים, אני מניחה, של 2021. אין את היקפי המשתתפים, ועדיין, בשביל שהמערכת תתחיל, ויהיה הרגל בציבור לחזור ולהשתמש, ולהיות שותף בפעילויות, לוקח זמן, ולכן אנחנו סופגים גם עלויות. בכל אופן, את 2019 סיימנו עם גירעון של 150 אלף ₪, ב-2020 אתם יכולים לראות שצמצמנו את הגירעון, סך הכול באמת, בגלל... צמצמנו את הגירעון, עדיין אני עם גירעון מצטבר, מצומצם יותר מה-150 אלף, סיימתי ברווח. לא ברווח של מעל 150 אלף בשביל לכסות את הגירעון משנה קודמת.

מר תמיר בוקובה: רווח 2019? או שאתה לא קורא נכון?

חבר המועצה: 106.

גב' מיכל עוזיהו פלג: איפה אתה?

מר תמיר בוקובה: עודף גירעון לתקופה 219, גם אם תסתכלי על זה ככה את בפלוס של 60 אלף ₪.

גב' מיכל עוזיהו פלג: סליחה, סליחה, אז כנראה אני עדיין בזה הלא מעודכן שלי. בסדר. אז סיימנו, סך הכול, שנה יפה עם היקפי פעילות יפים, למרות הקורונה. הסבנו תקציבים של פעילויות שלא יכולנו לקיים. אני מקווה שאתם הרגשתם את זה גם כתושבים, שבעצם הצלחנו להגיע עד לבתי התושבים.

הסיבה שהצלחנו גם לסיים בצורה יפה כזו, היא – א' – המשך התמיכה של המועצה, ב' – שהצלחנו לקבל גם מהמדינה פיצויים בזכות זה שאנחנו גם גורם, ישות משפטית בפני עצמה. גם מבחינת המענה, מבחינת הצוות שלנו, בניגוד למועצה יכולנו, בגלל שאנחנו לא כפופים למשרד הפנים בצורה שהמועצה כפופה, ברגע שהתחלנו את הקורונה, הוצאנו עובדים לחל"ת, זה משהו שיכולנו לעשות במיידית, ולהגיב מהר. כמובן, עם ליווי של הצוות והעובדים מרחוק. אבל זהו, סך הכול שנה יפה, ואם יש שאלות ספציפיות על הנתונים, אני אשמח לענות.

מר איתן אהרון: יש פער בין מה שנשלח אלינו במייל, לבין מה ש...

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון, היה תיקון.

מר ניר ים: זה גם האחרון שנשלח.

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון. היה תיקון של מרכיב שהיה, המבקרת בהתחלה ביקשה לא להכיר בו, וכשהוכחנו לה את ההכנסות לקבל, הרבה פעמים משרדי הממשלה, העבירו לנו גם בגלל

המצב של הממשלה, התחייבות אבל לא העבירו את הכסף. בהתחלה לא רצו להכיר בזה, בסופו של דבר הכירו בזה, ואנחנו סיימנו יפה יותר.

מר תמיר בוקובזה: בסעיף של הקצאות ותרומות, בדף 28 – מועצה אזורית אשכול 2019,

9,749,000, בשנת 20 – 8,900,000 בערך, מה זה הסכום הזה? מאיפה הוא יוצא? ולאן הוא מגיע?

גב' מיכל עוזיהו פלג: תרומות? שנייה.

מר תמיר בוקובזה: הקצבות ותרומות.

מר גדי ירקוני: הקצבות, זה גם וגם.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אז אני אגיד לך, הקצבות, א' – התרומות זה לא משהו שהוא משמעותי, התרומות של המועצה לא מגיעות למרכז הקהילתי, התרומות של המועצה, מגיעות לעמותה לקידום תושבי חבל אשכול.

מר תמיר בוקובזה: זה מהכסף שהמועצה מוציאה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, אני אומרת, וגם כסף של המועצה. הכסף שהמועצה תומכת במרכז הקהילתי בשנת 2020 – עמד על כ-6 מיליון ש"ח,

מר תמיר בוקובזה: כתוב 8,900,000.

גב' מיכל עוזיהו פלג: רגע, חכה.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

גב' מיכל עוזיהו פלג: ובנוסף יש תקציבים שעוברים דרך המועצה, של משרדי ממשלה, שמעבירים למועצה. משרד התרבות, לצורך העניין, מעבירים למועצה, המועצה מעבירה אלינו, ולכן זה רשום ככה, בסדר?

מר תמיר בוקובה: ומה זה האחרים, אז?

גב' מיכל עוזיהו פלג: אחרים זה נגיד תרומות, בסדר? אחרים זה הסוכנות היהודית, נגיד, שתומכת בהיקפים של כ-100 אלף ש"ח בשנה, זה האחרים. אתה תוכל לראות בדו"חות שהוגשו בהתחלה, אם התחלת...

מר גדי ירקוני: מיכל, אני הייתי דווקא, תסתכלי, הנתון המעניין, זה במיון אחר, אבל תסבירי, שפה דווקא יש הבדל של 2 מיליון ש"ח, זה בהכנסות משותפים. אז זה תסבירי.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני אומרת, זה הקורונה, עדיין אנחנו, בגלל שצמצמנו את היקפי הפעילות, אמנם אנחנו לא בשליש הכנסות עצמיות, אבל ירדנו לרבע הכנסות עצמיות, שזה עדיין בסיס איתן לארגון לפעול לפיו.

חברת המועצה: ומה זו השורה של שכר עבודה ונלוות? מה זה הנלוות?

מר אמיר פלג: זה סוציאליות.

גב' כבי שקולניק: זה מושג במאזן,

חברת המועצה: תנאים סוציאליים, אוקיי.

גב' מיכל עוזיהו פלג: בסדר?

מר ניר ים: כן. אני רוצה להגיד כמה מילים קצרות. ככה, המרכז הקהילתי של המועצה האזורית אשכול, אגב, לא בדומה למה שקרה בכלל במדינת ישראל בתקופת הקורונה, למעשה עבד בכל הכוח.

באמת השקיע הרבה מאוד משאבים לטובת התושבים, בכלל לא מובן מאליו. תוך כדי שהוא מצליח לצמצם את ההוצאות שלו, בהתייחס להכנסות, שהוא כמובן לא קיבל כי חוגים בוטלו. הרבה מאוד פעילות, למעשה, עברה ונעשתה ביישובים. אז מהבחינה הזאת, הם הצליחו להשיג, לדעתי, בשנה האחרונה שתי מטרות. מטרה אחת הם הצליחו להשיג שבאמת, תרומה ענקית לקהילה, והמטרה השנייה לעשות את זה, תוך עמידה מאוד מסודרת ומוקפדת על הנושא התקציביים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: תודה לכם על התמיכה.

(מחיאות כפיים)

מר גדי ירקוני: יש שאלות? באמת, בהמשך למה שניר אמר, רגע מיכל, אני מדבר.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אה.

גב' כבי שקולניק: וצריך להצביע, רגע.

מר גדי ירקוני: באמת, כמו שניר אמר, אנחנו רואים פה, גם הבדל משמעותי בין שתי השנים, שנת 2019 הייתה השנה הראשונה, לעומת שכבר חשבנו שאנחנו נכנסים לווליום הגדול של הפעילות, היה צריך לעשות שם שינוי מהיר מאוד, רק שהחוגים כמעט התחילו, אחרי שלושה חודשים. חודשיים שהם היו בפעילות.

הם הצליחו לעשות את ההפסקה הזאת, וגם כן בהצלחה גדולה, ומאוד אגרסיבית ולא נעימה, הוציאו בעצם שם, כמו שמיכל אמרה, את העובדים לחל"ת.

דבר שמצד אחד, נשען מאוד על הארגון עצמו, מבחינת כוח אדם ומבחינת הנושא של שמירה על כוח אדם בתקופה הזאת, מצד שני, עזר לו כלכלית. אבל מהר מאוד, גם תוך כדי, אחרי שאנשים יהיו בחלי"ת, וגם תוך כדי זה, שיתארגנו לפעילות בקורונה. רואים איך המרכז הקהילתי, כמו שניר אמר, תפס יוזמות ותפס תאוצה, ונראה גם השנה רואים את זה, וגם בשנה שעברה, אבל בהחלט מקום שהתחיל לפני שנתיים וחצי, עוד מעט שלוש, פורח, מצליח, ובאמת מיכל כל הכבוד ותודה רבה, והשמים הם הגבול, רק שלא נגיע אליהם. תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

מר ניר ים: אז אנחנו, אם יש למישהו להגיד משהו – נגיד. אם לא, ניגש להצבעה שבה אנחנו מאשרים את הדו"חות הכספיים של המרכז הקהילתי, דו"חות כספיים לשנת 2020, להזכירכם, כמובן מותנה בכך שהם יאושרו על ידי הנהלת המרכז הקהילתי. במידה ולא, הם יחזרו לכאן.

מר עופר מימון: להבא תצרף את הביאורים, כי בלי הביאורים,

מר ניר ים: אוקיי, אז הביאורים הם קיימים, הם גם נשלחו, הדו"ח המלא, על כל 28 עמודיו, נשלח אליכם במייל. הוא קיים פה, אפשר היה להעלות אותו, אם זה היה נדרש, אבל זה לא התבקש, הוא קיים. בבקשה, מי בעד לאשר את הדו"חות הכספיים? להרים את היד. 20 בעד, מי נגד?

חבר המועצה: תגיד לנו למה לא.

מר תמיר בוקובה: למה? כי זה לא אושר, אמרתי. אני לא מאשר...

מר ניר ים: אין בעיה.

חבר המועצה: לא פותחים דיון.

מר ניר ים: אחד מתנגד?

גב' דנה אדמון: גם אני התנגדתי, שניים.

מר ניר ים: שניים מתנגדים?

גב' דנה אדמון: בגלל שזה לא בסדר הנכון.

מר ניר ים: מי נמנע? חברים? אין נמנעים. כמה אמרנו? 20 בעד, שניים נגד, אין נמנעים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 מתנגדים) לאשר את הדו"חות הכספיים – המרכז הקהילתי 2020

8. אישור דו"חות כספיים – החברה הכלכלית 2020

מר ניר ים: אנחנו עוברים, ברשותכם, לדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית.

גב' דנה אדמון: מישהו יכול לקרוא לאמיר?

מר ניר ים: עופר מציג, אני מעלה כדי שתראו שבאמת זה כאן, מעלה את הדו"ח על השקף פה, אם יידרש לרדת לביאורים, אז נוכל לעשות את זה.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, טוב. אנחנו מגישים להצבעת המליאה את הדו"ח הכספי של

החברה הכלכלית לפיתוח אשכול. הדו"ח הזה כן היה בדירקטוריון החברה הכלכלית ואושר שם פה אחד, ונחתם.

באופן כללי, כולם יודעים, אני לא אפרט, אולי בהזדמנות אחרת, אבל יש שלוש רגליים לחברה הכלכלית שלנו, רגל אחת זה המו"פ, הרגל השנייה זה פעילות פיתוח העסקים של עופר, והרגל השלישית, שהיא קטנה והיום החלטנו על סגירתה, זה סלקום, הקשר עם חברת התקשורת סלקום. זהו, מה שבולט, אני לא יודעת אם הספקתם לראות, אם עברתם בבית, מה שבולט השנה, אני עוברת לעמוד 4, עמוד 30, סליחה, אני פשוט מסתכלת על המאזן עצמו.

דו"ח רווח והפסד, אנחנו רואים שאנחנו מסיימים את השנה עם הפסד משמעותית גדול, גם בשנה שעברה כבר סיימנו עם הפסד. בשנה שעברה, ההפסד היה בגלל הפעילות העסקית שעופר מנהל, כי זו הייתה שנה שכבר לא קיבלנו, אנחנו, היינו במשך שלוש שנים, קיבלנו ממשרד התמ"ת כל שנה,

מר עופר מימון: הכלכלה.

גב' כבי שקולניק: הכלכלה, כל שנה, משהו כמו 450 אלף ש"ח לתחזוקת או לניהול אזור התעשייה. בשנה שעברה כבר לא קיבלנו את זה, ואז הראינו דו"ח, בסופו של דבר, בהפסד. השנה, אנחנו מראים את הדו"ח בהפסד בגלל הפעילות של המו"פ.

מי שזוכר, אנחנו העברנו 800 אלף ש"ח מתקציב המועצה לחברה הכלכלית, לתמיכה בכל הפעילות השוטפת של אזור התעשייה אבשלום, והנהלה וכלליות של עופר, כל הפרויקטים הגדולים שנעשים. לא על הפרויקטים עצמם, אלא על הניהול שלהם.

עוד משפט אחד, המו"פ השנה גמר, במידה מסוימת, ניר אם אתה מדפדף, אז תדפדף לעמוד 5 במאזן, שיש שם את הרשימה של העלות. מה שרואים במו"פ השנה, מה שקרה, שהייתה להם ירידה דרמטית בהכנסות. גם ממשרד החקלאות, גם ממועצת הצמחים, גם מהקרן הקיימת לישראל,

מר תמיר בוקובזה: איפה זה מופיע אצלנו, באיזה עמוד?

מר גדי ירקוני: 30.

גב' כבי שקולניק: לא, אצלכם זה לא מופיע, הוא לא הוסיף.

מר תמיר בוקובזה: למה אין את הקובץ הזה?

גב' כבי שקולניק: בסדר, אבל אתם קיבלתם הביתה את הדו"ח הזה, קיבלתם את זה במייל. קיבלתם את כל הדו"ח הביתה.

מר תמיר בוקובזה: קיבלנו את זה בחומר?

גב' כבי שקולניק: כן, בחומר הקודם. אי אפשר כל פעם להדפיס 20 עמודים.

חברת המועצה: כבי, למה הירידות האלה?

גב' כבי שקולניק: זו הייתה שנת קורונה, לא היו תקציבי מדינה, היו קשיים. לא עברו דברים. השנה, אני בדקתי היום עם בריגה שאחראי שם, השנה יש להניח, חוץ מקק"ל שזה עדיין לא ברור, אז משרד החקלאות ומועצת הצמחים, כנראה זה יחזור לתקציבים הרגילים, אולי אפילו יותר מהם.

גם ביצוע ניסיונות ושירותי מחקר, אם אתם רואים, יש פה ירידה של 600 אלף, כי זו הייתה שנת קורונה, והשנה הם כבר די הצליחו לכפות על זה. יש להם הרבה הצעות, ויחד עם זאת, הם גם מאוד מאוד הצטמצמו בהוצאות. מה שקרה בשנה שעברה, כשהסתבר שיש ירידה כזאת דרמטית בהכנסות, לא הספיקו להצטמצם בהוצאות. כי הרבה הוצאות זה שכר עבודה, זה הוצאות קבועות במערכת, שלא כל כך פשוט לרדת בהן.

אם אתם רואים, אפשר להעלות את זה קצת, אז שכר עבודה, יש פה איזה חיסכון של 150 אלף, אבל האמת, לא מספיק.

השנה הם עשו עוד יותר עבודה, זה מה שקורה כשעסק, יש ירידה בהכנסות, והתאמה של ההוצאות

היא תמיד הרבה יותר קשה.

מר תמיר בוקובזה: בשנה רגילה המו"פ הוא רווחי?

גב' כבי שקולניק: בשנה רגילה המו"פ הוא רווחי, כן. היו הרבה שנים שהמו"פ, תראה, המו"פ לא אמור להיות רווחי, הוא אמור להתאזן, הוא לא אמור להיות רווחי, היו לו הרבה שנים בעבר, היה לו פעם אחת משבר, לפני כמה שנים, הם יצאו ממנו, ובשנים רגילות, 2019, המו"פ גמר בסדר. אם אתם גם רואים פה מספרי השוואה, מה שאתם לא רואים בחומר שלכם.

מר עופר מימון: על המו"פ כבי מדברת וכבי מסבירה, כמו שכבי אמרה, המו"פ נמצא תחת החברה הכלכלית, שבעצם מהווה פלטפורמה משפטית חשבונאית לפעילות המו"פ. לי אין נגיעה בפעילות של המו"פ.

החברה הכלכלית, בעצם, יש לה כמה תפקידים, שחלקם זה ניהול אזור התעשייה, ובעצם ההוצאות של אזור התעשייה, אם זה גינון, אם זה חשמל, אם זה מים, או כל ההוצאות השוטפות של אזור התעשייה, נרשמות תחת החברה הכלכלית. עד לפני שנכנסתי לתפקיד, זה היה תחת האגף האסטרטגי.

מסיבות תפעוליות ושיקולי מס, זה נכנס תחת החברה הכלכלית, הפעילות. זה הוצאות שוטפות שזה לא משנה מי מנהל אותן, צריך לשלם אותן. אזור התעשייה הוא לא רווחי. אמור להיות מאוזן, אזור התעשייה אבסולוט אמור להיות מאוזן. יש נקודת איזון של מספר יזמים, כאשר נגיע למספר מפעלים, חוץ מהעניין של הערך המוסף של הארנונה במקומות עבודה, אנחנו בעצם גובים דמי ניהול, זה משהו שהתחלתי אותו כשנכנסתי לתפקיד, ודמי הניהול אמורים, בעצם, לכסות את ההוצאה השוטפת.

בעצם, יש מספר מינימאלי של מטראז' של מפעלים, שבהם אנחנו מגיעים לנקודת האיזון. כל עוד לא נגיע לשם, ההוצאות יהיו גדולות יותר מההכנסות, וכל עוד זה יירשם תחת הדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית, אז החברה הכלכלית תפסיד. זה יכול להיות כמו כל הוצאה של כל אגף, וזה רק עניין רישומי חשבונאי, שהוא כמו שאמרתי, משיקולי מס.

לגבי הפרויקטים שאני מנהל, מקדם, יוזם, יש כמה דרכים לקבל, או ליהנות, או להכניס, או להרוויח

מאותם פרויקטים, וזה משתנה מרשות כזו לאחרת. יש כאלה שברשויות מסוימות, לוקחים אחוז מסוים מכל פרויקט, ובעצם גובים את זה מהמועצה. ויש פרויקטים שהחברה הכלכלית היא, בעצם, הגוף היוזם, כאשר הרעיון הוא שחוץ מההכנסות, והערך המוסף מאותם מיזמים, שוב מקומות עבודה, ארנונה וכן הלאה, המיזמים האלה, לפחות בחלקם, אמורים להיות מיזמים רווחיים. כמו למשל, פרויקט דיה.

אנחנו רושמים את רוב ההוצאות של דיה, על הפרויקט הזה, על האיזון של הפרויקט הזה, תחת החברה הכלכלית, שוב משיקולי מס, ומטעמים תפעוליים מקצועיים, של גוף אחד שמנהל את הכול מההתחלה ועד הסוף. אבל, לצורך העניין, כאשר אנחנו נצא והפרויקט הזה יצא לביצוע, אנחנו כבר יצאנו למכרז, והפרויקט הזה אמור להכניס מספר מיליונים, הראיתי לכם בפעם שעברה, כשמונה מיליון ₪ מינימום בהצעת הזוכה, הוחלט משיקולי מס, את ההכנסות האלה, לרשום אותן תחת המועצה, ולא תחת החברה הכלכלית, ולכן אני אומר – אין הלימה בין מאמצים של החברה הכלכלית, לבין השיקוף של הדו"חות הכספיים. אני אני משקיע מאמץ, והחברה הכלכלית מכניסה את כל ההוצאות תחת החברה הכלכלית, ובסוף זה נרשם, הכנסות... אז אין הלימה. אותו כנ"ל, או... בהיבטים אחרים, בפרויקטים שהחברה עובדת כזרוע ביצועית של המועצה, כגוף מתכלל, החברה הכלכלית אמורה וצריכה לדרוש את המימון עבור זה.

בדו"חות הכספיים זה מופיע כמימון גלובאלי של כ-800 אלף ₪ שהמועצה מכניסה. זה באותה מידה יכול להיות אחוזים מסוימים מפרויקט, ולכן הדו"חות הכספיים, שורה תחתונה, צריכים להיות מותאמים לפעילות שלנו, והיום קשה לראות את ההלימה בין המאמץ לבין התועלת, וגדי ירחיב.

מר גדי ירקוני: טוב, אני לא מבין למה עופר מתנצל.

מר עופר מימון: לא, אני לא מתנצל,

מר גדי ירקוני: רגע, עכשיו אני מסביר.

מר משה טל: גדי, רק שאלה קצרה?

מר גדי ירקוני: לא, לא. כן, אז אני אענה.

מר משה טל: אחוזי משרה, עופר?

מר גדי ירקוני: מלאה.

מר משה טל: מלאה, מאה אחוז, אוקיי.

מר גדי ירקוני: טוב. אני מרגיש בעופר שהוא מתנצל.

מר עופר מימון: אני לא מתנצל.

מר גדי ירקוני: רגע, שהוא באמת שהוא צריך להפסיד.

מר חנניה אווקרט: הוא מפסיד כסף, מה אתה רוצה?

מר גדי ירקוני: הוא לא מפסיד. אני אסביר למה, לפי דעתי, החברה הכלכלית, ואתם

יודעים, אין לי, אני אפרט את זה ברבע שעה – עשר דקות, למה היא עושה את תפקידה נאמנה למועצה האזורית אשכול, ואפילו להיפך.

אמרנו, כשפתחנו אותה, שנבדוק אחרי שנתיים מה היא הצליחה, ואני חושב שהיא הצליחה הרבה מעבר לציפיות שלי. אני אתחיל דווקא עם המו"פ, שהמו"פ באמת רשום שם. עופר חצי אומר דברים נכונים, שהוא קשה לו להתעסק עם המו"פ, הוא לא מתעסק עם המו"פ, המו"פ זה איזה משהו תלוש שהיה שם, היסטורית, ואנחנו עכשיו בתהליכים של לסדר את המו"פ.

הייתה לנו אפשרות, ואנחנו במאבקים לא פשוטים עם המועצות החברות איתנו על השליטה במו"פ.

מר תמיר בוקובה: אתה יכול רק להרחיב טיפה על המו"פ ולהגיד מי הבעלים שלו?

מר גדי ירקוני: אני ארחיב, אני ארחיב קצת, אבל אני, עשינו עכשיו דיון על המו"פ,

גב' דנה אדמון: היה, תמיר, עוד לא היית.

מר גדי ירקוני: כן, לפני שהיית, היה דיון רחב על הציבור.

מר דודי אלון: אני אעשה לך פרטי.

מר גדי ירקוני: אני מציע שבאמת תבוא לדודי, לא בזלזול. אבל המו"פ, לפי דעתי,

הוא דבר אסטרטגי למועצה האזורית אשכול. והייתה לנו מלחמה לא פשוטה, יש עדיין מלחמה, להשאיר אותו, את השליטה באשכול, ולהשאיר את השליטה באשכול, זה מתחת לחברה הכלכלית, ולנהל אותו כמו שצריך.

אני אומר את זה עכשיו בגלוי – המו"פ לא מנוהל כמו שצריך. אבל צריכים לזכור שמי שמנהל את המו"פ, זו לא מועצה אזורית אשכול לפי הטייטלים הסגורים. מי שבמירכאות מביא כסף למו"פ, זה משרד החקלאות וקק"ל, עד שיש הפסד. מפני שהם מביאים סכום מסוים, ואחרי זה הם עוצרים. מצד שני, אנחנו במו"פ הזה, עם מושבי הנגב, ועם שדות נגב, אנחנו שלושה. ומרחבים, מי אמרתי? סליחה, שדות נגב ומרחבים.

היה תהליך שניסו להעביר את המו"פ הזה, בגלל זה התבלבלתי למושבי הנגב. אנחנו התנגדנו לזה בכל תוקף, מפני שאמרתי, אנחנו רואים את זה קודם כל כדבר אסטרטגי למועצה האזורית אשכול, דבר שני, כנושא של בית ספר, של חקלאות, שצריך להיות שם, ואנחנו עובדים על זה. חווה חקלאית, בית ספר חקלאי. דבר שלישי, דבר שיכול לעזור מאוד לחקלאות באשכול.

אני אגיד, ואני יודע שדבריי יוצאים החוצה, זה בסדר, אני אחראי למילים שאני אומר, המו"פ לא מנוהל כמו שצריך, צריך לעבור שם זעזוע. אנחנו לא יכולים לעשות שם זעזוע, עד שאנחנו לא מקבלים את המנדט.

מר חנניה אווקרט: לא רמזת אפילו על זה, כשבריגה הציג את הדו"חות שלו.

גב' דנה אדמון: נכון.

מר חנניה אווקרט: אפילו לא ברמז.

מר גדי ירקוני: אז לא יכולתי, אני אגיד לך למה,

מר חנניה אווקרט: טוב.

מר גדי ירקוני: מפני שחשבתי שאני גומר את זה יותר בקלות עם השותפים שלי, עם ראשי הרשויות האחרים.

מר חנניה אווקרט: טוב.

מר גדי ירקוני: לא פשוט, בגלל שיש שם פעולות, אנשים שפועלים במו"פ, שלא רוצים שהמו"פ הזה יישאר באשכול. לעומת זה, יש לנו מזל שיש לנו קשרים טובים, עבודה, עם ראשי הרשויות האחרים, ומשרד החקלאות וקק"ל, מתנדנד. אנחנו היינו צריכים לפעול, כל השנה הזאת פעלנו על מנת לייצר את המגרש שבו יהיה ברור לכולם ש...

מר ידידיה הוכמן: רגע, גדי, עובדים של המו"פ,

מר גדי ירקוני: רגע, עזוב את הפרטים, אני אתן... אבל הפרטים,

מר ידידיה הוכמן: לא, עובדים של המו"פ, רוצים שהמו"פ ילך מפה? זה מה שאמרת?

מר גדי ירקוני: אמרתי המנהלים, לא אמרתי העובדים. חבר'ה עזבו, נו? אני מדבר יותר מדי, גם ככה זה כבר לא טוב.

מר חנניה אווקרט: רגיש.

מר גדי ירקוני: רגיש מאוד הנושא. אבל אני החלטתי שאני אפתח לחברי המליאה, אני חייב לפתוח. יש לחץ מכיוון מושבי הנגב שזה יעבור אליהם, זה מקום שהם רוצים שליטה בו, ואנחנו לא מוכנים לתת עליו את השליטה. אנחנו עומדים על זה שהוא יישאר באשכול. יש מלחמה לא פשוטה, עשינו ניירות עמדה, רצו שנלך ללמוד במקומות אחרים, בסוף יש נייר עמדה, עכשיו, שאני הוצאתי, האחרון, שבו אנחנו אומרים שהמו"פ הזה נשאר באשכול, בחברה הכלכלית. צריכים לזכור, מבחינת הניהול, הדירקטוריון של המו"פ, אין לנו בו במירכאות, אפשרות שליטה. יש לנו אפשרות על ידי זה שאנחנו מועצה, אבל השליטה היא של קק"ל ומשרד החקלאות. האחריות, וההנהלה, זה דירקטוריון. האחריות היא עלינו, הכלכלית שם, איפה שאנחנו מנהלים. עכשיו, כל הטריקים והשטיקים שעושים שם, בשביל שנוותר על זה, ואנחנו לא נוטים לוותר על זה. אני מקווה שתהיה לי מחר פגישה, סוף כל סוף, אבל אני לא מאמין שהיא תהיה, עם ראשי הרשויות האחרים, אנחנו צריכים להגיע איתם לסגירה סופית שהמו"פ נשאר פה. אחרי שהמו"פ יישאר פה, תהיה לנו הרבה עבודת חרישה.

אני אומר עוד פעם, המו"פ הזה הוא חשוב למועצה האזורית אשכול, מאוד קל לנו לוותר עליו, להגיד – לא רוצים אותו פה, כולם יהיו שמחים, גם חלק מהמועצה האזורית אשכול, אני חושב שזה לא נכון למועצה. בגלל זה, הנושא שבתוך המו"פ שם מאוד מורכב. זה על רגל אחת, אני לא אפרט יותר, תבוא אליי למשרד, תקבל מה שאתה רוצה. ראיתי את היד.

מר ידידיה הוכמן: זה סינית, אחי, לא הבנו כלום.

מר גדי ירקוני: אם לא הבנת, אתה יודע, אתם בגמרא לומדים שם לקרוא בין השורות.

מר דודי אלון: תשאל, אני אענה לך.

מר גדי ירקוני: אז זה הדבר הזה, זה רגל אחת. עכשיו, הרגל הזאת לא אמורה להביא הפסד למו"פ, היא אמורה להיות ניהול תקין.

גב' דנה אדמון: לחברה הכלכלית.

מר גדי ירקוני: עושים לנו המון קשיים עם הניהול התקין כמו שצריך. וכשאנחנו עומדים על הרגליים האחוריות, יש כאלה שבאים ועוזרים מהצד השני. יש פה תהליך, אני מקווה שלא נרים ידיים, ושבסוף המו"פ הזה ינוהל ויחזור לפסים שהוא צריך לעבוד בהם. אני אומר בכנות, אני חושב שלמו"פ הזה יש הרבה מה לתרום לחברה באשכול, אם הוא יעשה את מה שהוא צריך, וגם לא צריך ליצור הפסד. זה בנושא אחד, של המו"פ.

מר תמיר בוקובזה: אז המו"פ, ההפסדים שלו משולמים על ידי מספר גורמים, ולא על ידי המועצה האזורית אשכול?

מר גדי ירקוני: לא אמרתי את זה.

מר תמיר בוקובזה: אני שואל את זה, לא אמרתי שאמרת.

מר גדי ירקוני: אנחנו, אני אגיד לך, לא אמורים להיות משולמים רק על ידינו. אנחנו לא בטוח שנקבל את הכסף השנה, אבל כשיהיו רווחים, בטוח שהם יבואו על חשבון ההפסדים. אני לא רוצה להגיד היום, במלחמה שאני נמצא, שאני כזה גינגו גם לבוא ולהגיד להם, תביאו עכשיו את

השליש שלכם בהפסד, שהוא מהמו"פ. אני אומר פה, בגלל שזה בסוף אתם צריכים לאשר, זו תחילת המלחמה.

מר דודי אלון: כי יש שנים שזה יצר מציאות אחרת גם הדו"חות.

מר גדי ירקוני: כן.

מר דודי אלון: וגם שמה זה לא...

מר גדי ירקוני: כבי, זה השאלות.

גב' כבי שקולניק: אבל זה לא קשור למאזן, את המאזן צריך לאשר.

מר תמיר בוקובזה: בוודאי שזה קשור. אם זה רכיב של הפסד, אני רוצה להבין מאיפה בא הרכיב הזה.

גב' כבי שקולניק: אבל מה, אפשר לא לאשר...?

מר גדי ירקוני: אני עונה. עכשיו לנושא השני, לרגל המסחרית של החברה הכלכלית. תראו, החברה הכלכלית, יש לה המון יתרונות במועצה, וזה מה שאנחנו עושים כאן. א' – את היזמות שהיא עושה, אם לא הייתה לנו חברה כלכלית, היינו צריכים לקחת לפחות בן אדם אחד, כמו עופר, שהוא לא בחברה הכלכלית, והיינו משלמים לו משכורת.

מר עופר מימון: לכל פרויקט.

מר גדי ירקוני: לא, לא, על תדאג. היינו צריכים לקחת בן אדם שהיינו משלמים לו

משכורת. המועצה פה עוד לא העבירה את הכספים האלה שהיא משלמת משכורת, וזה רק חלק מההפסד.

דבר שני, כשחברה כלכלית מתחילה לקום, לוקח, מי כמוכם יודע, הרבה זמן, עד שיזמויות מתחילות להביא כספים. אבל,

מר תמיר בוקובה: לא להביא, להניב.

מר גדי ירקוני: להניב, סליחה. פרויקט דיה שאנחנו עובדים עליו 5 או 4 שנים, עכשיו במכרז, הוא עוד שנתיים יביא כסף. חלק מההוצאות הוא יביא קודם, אבל עוד שנתיים הוא יביא כסף. אבל כשהוא יביא כסף, זה כסף מאוד מאוד גדול למועצה, שגם יכסה את כל ההוצאות מ-Day 1.

עכשיו, עופר אמר משהו נכון, אני בתור ראש המועצה, שהוא אני יושב הראש גם פה וגם פה, לא אכפת לי מי עושה את הכסף, המועצה או החברה כלכלית.

מר עופר קיסין: אבל לא יכול לשים הכול בצד אחד, ואת ההפסדים בצד שני.

מר גדי ירקוני: רגע, מסדרים את זה. כל ההוצאות יחזרו, חבריה, כל ההוצאות יחזרו, אמרתי, לחברה הכלכלית. אבל עופר אומר בצדק, כשכבר מגיע רווח, למה הוא לא מגיע אלינו? בגלל שעשינו בדיקה, וכלכלית, הכי נכון, להכניס את הרווחים למועצה. אז לא בשביל שנראה שיש לנו חברה כלכלית רווחית, נביא לה את הכסף, אחרי זה נוציא אותו ונשלם מס הכנסה.

חבר המועצה: תיק 4000 בערך.

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה חוקי. חברים, כל מה שאנחנו עשינו בדיה, זה עם היועצים, גם אולי ביבי עשה את זה, אל תקליט את זה, עם היועצים הכי טובים שעושים. וגם המודל הכלכלי, למה לקחנו אותו ולא את האחר? עכשיו, דיה זו רק דוגמא. אנחנו, וגם אנשים בדירקטוריון

בחברה הכלכלית, יש לנו לפעמים איתם את אותו הויכוח,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אי אפשר להציג את זה בדו"ח? אבל באיזשהו אופן?

מר גדי ירקוני: לא אי אפשר, מסומנות לך הוצאות, ההוצאות השונות. אני אומר,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני מדברת על ההכנסה של המועצה.

מר גדי ירקוני: לא, הכנסה את לא יכולה לרשום. שאחרי זה יבוא מס הכנסה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא כהכנסה, אלא כסעיף, כדי שזה יראה מספרית אפשרי.

מר גדי ירקוני: אז עופר פעם אמר, נכין אקסל כשנראה שמתחילים להיכנס כספים,

אז נשים את זה כשיבואו, אני לא אשים כספים שעוד לא הגיעו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: איזה כספים?

מר גדי ירקוני: תנו לי עוד כמה דקות, אני רוצה להסביר באמת בסוגיה הזאת.

עכשיו, את המנחת, באנו לקחנו, המועצה החליטה שהיא רוצה, המועצה החליטה שאנחנו רוצים לפתח מנחת, ולצאת איתו למכרז. בינתיים, פה המועצה החליטה משהו הפוך, היא תביא את הכסף, ההוצאות יהיו בחברה הכלכלית, עופר את העבודה שלו וזה, הוא לא מקבל בשביל זה כסף, בגלל שאנחנו הבאנו רק ליועצים חיצוניים, ועכשיו, כשנגמור את התכנון ונצא למכרז, בכלל לא בטוח שזה יישאר בחברה הכלכלית. יכול להיות שגם זה, נגלה שיותר טוב בגלל יועצי מס, לשים במועצה. אז עשינו בחברה הכלכלית את כל העבודה, ונעשה. ואחרי זה נראה.

אני יכול להגיד לכם דוגמא הפוכה, יש כלל במועצה, אני, יש חברות כלכליות, שבשביל להציג רווח או איזון, לוקחים מהיישובים שלהן כספים. כשעושים מועצה, תשתיות ביישוב, היא באה ולוקחת 3%,

4% מהישוב, בשביל מימון לחברה הכלכלית.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סבבה, אז איך אפשר לזהות כשיש הפסדים?

מר ניר ים: גדי, יש לנו עשרים דקות לארבעה סעיפים נוספים.

מר גדי ירקוני: אז אני תוך שתי דקות מסיים. אז את הסעיף הזה, אנחנו לא

מסכימים שניקח כסף למועצה על חשבון יישובים. איפה אנחנו, מה אנחנו הולכים לעשות שינוי, שתבינו? יש כספים שאנחנו עובדים עם גורמים חיצוניים, מימון של משרדים ממשלתיים, וכל מיני דברים כאלה. שם, מותר לקחת לנו, מותר לקחת, שהפרויקטים יהיו דרך החברה הכלכלית, וניקח משם כסף, דמי ניהול. את זה אנחנו הולכים להתחיל לעשות.

עכשיו, אני מזכיר לכם שהחברה הזאת, מפתחת עוד כמה פרויקטים שהחלטנו שהיא תעשה, ועדיין הם לא מניבים. בסוף אני חושב שהם יניבו, אבל אני אומר עוד פעם, אם לא תהיה החברה הכלכלית, היינו מוציאים את אותה משכורת על אותו בן אדם, היינו לוקחים את אותם יועצים ורושמים אותם על המועצה, בכלל אין הבדל.

בסופו של דבר, החברה הכלכלית היא כלי בשביל שהמועצה תעשה כסף, לא שהחברה הכלכלית תעשה כסף.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני לא חושבת שיש למישהו ספק לגבי הנחיצות של זה, אבל הדו"ח

הזה, הוא נראה לי כזה לא רלוונטי.

מר גדי ירקוני: נכון, זאת הבעיה. עכשיו, פה, בכלכלה, אי אפשר, דו"ח רווח והפסד,

זה בדיוק הדבר הזה. אי אפשר לבטא את מה שאני אומר בדו"ח, גם לא כדאי. בגלל שכשיבואו רווחים, אז יבואו...

מר עופר קיסין: יבוא מס.

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר עופר קיסין: אם בעוד כמה שנים אתה מחזיר חלק מההוצאות?

מר גדי ירקוני: ההוצאות יבואו הנה.

מר עופר קיסין: אז זה מתקזז מההפסד הנצבר.

מר גדי ירקוני: עשרה מיליון ש"ח שיהיו הוצאות לדיה, יגיעו הנה.

מר אמיר פלג: גדי, יש איזו תוכנית ברורה של שנים, עוד כמה שנים נתחיל להניב

פירות ולראות כסף?

מר גדי ירקוני: לא. תראה, אני אגיד לך למה לא. אי אפשר לעשות דבר כזה, אני יכול

לעשות את זה רק על פרויקטים קיימים, וזה הנה על דיה, כשייגמר המכרז, נעשה בדיוק.

מר יזידיה הוכמן: כבר בדיה זה יעבור לפלוס. אם אתה מקבל,

מר גדי ירקוני: אבל הוא יקבל רק את ההוצאות, וקצת.

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: אפשר שאלה?

מר גדי ירקוני: אז זה העניין, חבריה. אני חושב, אני רוצה להגיד לסיכום, שאני חושב

שהמליאה הזאת צריכה לקבל פעם בשנה, לא את הדו"ח הזה, דו"ח פעילות של עופר, כמו שהיא

הייתה רגילה. עם כל הפעילויות, עם כל מה שהוא עושה, איפה כל פרויקט עומד, ואיפה הוא מתקדם. זה כן.

למשל, הולך להיות עכשיו, משפט אחרון, יש דילמה שאנחנו עכשיו דנים בה. הולך להיות חדר אוכל בבית הספר, שאתם החלטתם. יש לנו עכשיו דילמה, אם עושים שם עכשיו מטבח מבשל, או לא מטבח מבשל, ואם מטבח מבשל, אז אם הוא יהיה דרך החברה הכלכלית תנהל ותעשה את המכרז? או לא? זה גם כן דילמות שאנחנו מעלים, וצריכים לראות אותן.

מר דודי אלון: אם עופר יבשל.

מר גדי ירקוני: ויעשה קייטרינג.

מר ידידיה הוכמן: יש עובד אחד בחברה הכלכלית היום? או כמה?

מר גדי ירקוני: אחד ומזכירה.

מר ניר ים: דנה? בואו, דנה רצית...

גב' דנה אדמון: בוודאי.

מר ניר ים: בבקשה, דברי, הגיע תורך.

מר גדי ירקוני: אני רציתי לשאול אם הדו"ח הזה, מה הייתה מהות הדיון של הדירקטוריון כשדנו בדו"ח הזה?

מר גדי ירקוני: בדיוק מה שנעשה פה עכשיו. אני אומר שבדירקטוריון יש כאלה שעוד טוענים שהחברה הכלכלית צריכה להיות רק פרויקטים כלכליים, שלא תסתכל על טובת המועצה,

במירכאות, רק על טובת החברה. יש שם ויכוח. לשמחתי, הרוב בדעה שצריכים לראות מה טוב למועצה, ולא מה שטוב לחברה הכלכלית. לגיטימי שיהיה ויכוח.

מר עופר מימון: אני אומר לך שאני, מבחינתי, כשאני מסתכל ואני צריך לשבת פה ולהסביר, גדי אומר לי להתנצל, אני צריך להסביר את ההלימה בין הפעילות שלי לבין הדו"חות הכספיים, זה מעמיד אותי במצב לא נוח. וכן אפשר לתקן את זה, למשל, וזה לא דבר שאני המצאתי אותו, חברות כלכליות, אם הולכים על הרשויות האחרות למשל, הפעילות של התב"רים, כלומר רק כשאתה מבצע תב"ר, אתה מבצע, מיישם, כמו שבילי הליכה, לצורך העניין. צריך לרשום אותו, זה לא מופיע פה. אזור התעשייה לא מופיע כהוצאות, לא מופיע וכן הלאה וכן הלאה. אני אומר, אני כן הייתי רוצה לראות שהדוחות הכספיים ישקפו את הפעילות של החברה הכלכלית, ושל הפעילות שלי כמנכ"ל החברה הכלכלית, ולשם אני חותר, וזה בעצם...

מר חנניה אוקרט: עופר, החברה הכלכלית עובדת כמלכ"ר.

מר עופר מימון: היא לא מלכ"ר.

מר חנניה אוקרט: היא לא מלכ"ר, אבל היא פועלת ללא כוונת רווחים.

מר עופר מימון: ממש לא נכון.

גב' דנה אדמון: זה מה שגדי אומר.

מר עופר מימון: זה לא דיון,

גב' דנה אדמון: זה מה שגדי רוצה, זה השימוש שהוא מגדיר, אבל זה לא השימוש של החברה הכלכלית, להיפך.

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון:

היא צריכה להרוויח, והרבה, כמה שיותר.

מר גדי ירקוני:

חבר'ה, כשהייתי מנהל בנירים, לא היה אכפת לי עם הרפת מרוויחה

יותר, או הגן.

מר ניר ים:

גדי, אתה לא בנירים.

מר גדי ירקוני:

למזלך אני לא בנירים.

מר ניר ים:

נכון.

מר תמיר בוקובה:

רשום פה טיוטה לדיון ויתכנו בה שינויים'. זה דו"ח שכבר אושר?

מר ניר ים:

זה דו"ח שאושר.

מר תמיר בוקובה:

בלי שינויים, זה מה שיש.

מר עופר מימון:

כשזה התפרסם אצלכם עוד לא היה את הדיון בדירקטוריון.

מר ניר ים:

אוקיי, לדעתי אנחנו בשלים לקבל החלטה האם לאשר את הדו"חות

הכספיים של החברה הכלכלית לשנת 2020. מי בעד? בבקשה ירים את היד.

גב' דנה אדמון:

בלב כבוד.

מר ניר ים: 17 בעד, מי נגד? 1 נגד. מי נמנע? 1 נמנע. 17 בעד, אחד נגד ואחד נמנע.
תודה רבה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 1 נגד, 1 נמנע) לאשר את הדו"חות הכספיים – החברה
הכלכלית 2020

גב' רונית בן רומנו: ניר, אני יכולה להגיד משפט?

מר ניר ים: בבקשה.

גב' רונית בן רומנו: אני רוצה רגע להתייחס לפרויקט שגדי אמר שהוא באחריותך עכשיו, זה פרויקט שקרוב מאוד לליבי, אז אני רוצה רגע להגיד משפט על מפעל ההזנה שאמור לקום כאן, שהמטרה שלו היא באמת שיהיה משהו שהוא טוב לילדים שלנו, של כולנו. אני דווקא הייתי רוצה לחשוב שזה לא יהיה משהו, אוכל שיביאו מבחוץ, כי בסרט הזה אנחנו חיים כבר הרבה זמן. יש כל כך הרבה מאמות שיכולות לבשל ולבוא, והשאלה היא אם יש לזה ערך, לדעתי, גדול גם להביא אנשים מהקהילה שלנו שיבשלו, וגם לתת באמת אוכל טוב ובריא לילדים שלנו, השאלה היא איך אנחנו בוחנים,

מר גדי ירקוני: יהיה אוכל נפלא.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: טוב, חבר'ה, אנחנו נעשה דיון בנושא הזה, ונביא את זה לפה.

גב' רונית בן רומנו: כן, אני חושבת שזה חשוב.

מר חנניה אוקרט: עופר, לחדר האוכל שמוקם, אין פרויקטור?

מר גדי ירקוני: יש.

מר עופר מימון: זה אפילו לא הובא לדיון, אני פורמאלית לא מכיר את הפרויקט הזה.

גב' רונית בן רומנו: הוא לא מכיר אותו הוא אומר.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, השבוע, אני לא זוכר מתי, יש... אני רק אגיד, כל הגורמים הקשורים במועצה, יש לנו דיון, אני לא זוכר מתי זה, ביומן, בדיוק להחליט מהו הכיוון, ומיהו הפרויקטור לנושא האוכל, ההזנה. בבניה כמובן יש לנו, עכשיו זה בדיוק לנושא הזה, יהיה פרויקטור אחד. אם נחליט שזו החברה הכלכלית, זה יהיה עופר, ואם נחליט מישהו אחר, שזה לא בחברה הכלכלית, זה יהיה מישהו אחר.

מר חנניה אווקרט: אתה אמרת שלכל פרויקט היו לוקחים פרויקטור, ועכשיו יש לנו את החברה הכלכלית שהיא תנהל.

גב' כבי שקולניק: בניה של מבנה זה לא פרויקט. יש לנו חברות ניהול שמנהלות לנו בניה של מבנה. אנחנו מדברים על פרויקטים, על משהו כמו דיה, כמו מרלוי'ג, שזה הרבה יותר מאשר רק הבניה, זה מכרזים, זה למצוא את האנשים, זה להיות בקשר עם רשות מקרקעי ישראל, זה 1001 דברים. הבניה של המבנה, ברגע שהוחלט איפה הוא ימומן, יש חברת ניהול, יש תקציב, שעוד אין, אבל אני מקווה שיהיה בסדר.

מר חנניה אווקרט: לא היה פרויקטור של הקמת בית הספר?

מר גדי ירקוני: כן, לא של הבניה, של הכול הוא היה.

גב' כבי שקולניק: משה היה פרויקטור של ה...

מר גדי ירקוני: חוץ מזה לא היה פרויקטור, רק לבניה...

גב' כבי שקולניק: אתה יודע כמה מבנים אנחנו בונים פה בלי פרויקטור? רק חברות מנהלות.

מר עופר מימון: צריך להפריד בין מנהל פרויקט מבחינה הנדסית, אוקיי? פיקוח ניהול, לבין מנהל פרויקט מההיבטים המשפטיים, הקנייניים,

מר חנניה אווקרט: ברור.

מר עופר מימון: וכן הלאה, וכן הלאה.

גב' כבי שקולניק: לא נדרש, אם זה רק מבנה, זה לא נדרש.

מר משה טל: עופר וגדי, אני רק רוצה להסביר רגע, אני המתנגד היחיד, אני רוצה להסביר את הלמה שלי.

מר גדי ירקוני: כן?

מר משה טל: אני פשוט מאמין שיש ישות כלכלית, ישות חשבונאית, שאמורה לשקף מצב אמיתי. אני מבין שזה לטובת המועצה, עדיין קשה לי לקבל דו"ח רווח והפסד, שהוא מסמך שלא נותן לי שום דבר פה, בסדר? אז אני מבין, אבל עדיין קשה לי, בתור דירקטור גם בחברה אחרת, לחתום על כזה דבר.

- מר עופר מימון:** לי קשה יותר ממך.
- גב' כבי שקולניק:** אבל זה לא נכון שזה לא משקף פעילות עסקית.
- מר חנניה אווקרט:** זאת הסיבה שגם אני נמנעתי.
- גב' נעמי סלע:** אם ההסבר ניתן בעל פה, ולא בדו"ח, יש בזה אמת.
- גב' כבי שקולניק:** זה משקף את הפעילות העסקית של המו"פ, ואת הפעילות של עופר, זה ממש משקף. זה ש...
- גב' דנה אדמון:** איך משקף?
- מר תמיר בוקובה:** זה לא, כי זה בלי ההכנסות שלכם.
- גב' כבי שקולניק:** אין הכנסות.
- מר דודי אלון:** זה משקף בדיוק את מה שקורה בחברה הכלכלית.
- גב' כבי שקולניק:** זה משקף בדיוק.
- מר תמיר בוקובה:** אני מבין את ההיגיון למה לבצע את זה חשבונאית, אני מבין את הביקורת על זה, כי המו"פ הוא לא חשוב אליו, הוא לא קשור לחברה הכלכלית, הוא יחידה נפרדת לחלוטין, שמנוהלת מבחוץ, ולדחוף אותה פה מסיבות כאלה ואחרות, אני יכול להבין את הסיבות.
- חבר המועצה:** את ההכנסות של המו"פ אתה רואה בחברה הכלכלית.

חברת המועצה: אבל אין לו שום מילה, ואין לו שום יכולת להשפיע על מה שקורה שם.

מר עופר מימון: ואת זה צריך לתקן.

גב' דנה אדמון: זה לא משהו שאתה יכול לתקן.

מר ניר ים: חברים, התקדמנו. ועדים מקומיים, קודם כל עוד פעם,

מר תמיר בוקובזה: אני מבקש לדחות את הסיפור של ועדים מקומיים למליאה הבאה, כי יש את ההסבר ביום רביעי, וזה לא ישנה שום דבר, זה היה צריך להיות מוגש באוקטובר הבא.

מר ניר ים: אין לי שום בעיה, לא קרה כלום, חיכה חצי שנה, יותר מחצי שנה, חיכה שמונה חודשים, יכול לחכות עוד שבועיים, דוחים את זה.

10. אישור תב"רים

מר ניר ים: אישור תב"רים בעמוד 33.

גב' כבי שקולניק: כל התב"רים שיש לנו פה...
(מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק: חבריה, רק רגע, תב"רים. יש לנו בסך הכול ארבעה תב"רים. שלושה מהם זה הגדלות של משרד השיכון ליישובים, ואחד אני תיכף אסביר. אז נתחיל לפי הסדר. תב"ר 125 – שדי אברהם, תשתיות ל-24 יחידות דיור... מי בעד תב"ר 125?

גב' דנה אדמון: כבי, מה זה בשדי אברהם? את יכולה לחזור?

מר גדי ירקוני: 24 יחידות.

גב' דנה אדמון: של מה?

גב' כבי שקולניק: תקצוב, זו הרחבה ישנה. חבר'ה, זו הרחבה ישנה.

גב' דנה אדמון: מה?

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להסביר משהו, משרד השיכון נותן את המענקים שלו באופן הדרגתי. בהתחלה, הוא נותן לפיתוח המגרש אחוז מסוים, אחרי זה, כשמתחילים לבנות את יחידות הדיור, הוא נותן עוד קצת. כשמגיעים ל-30, או 50, או 60 אחוזים, אני לא זוכרת בדיוק, הוא נותן עוד קצת. וכשמסלימים את השכונה, הוא נותן את היתרה. ואז, היישוב מקבל בחזרה, אם התב"ר היה במינוס, אז זה סוגר את המינוס, ואם התב"ר הוא בפלוס, היישוב מקבל בחזרה את הכסף שהוא השקיע. זו הפרוצדורה.

כנראה שה-24 יחידות, בשדי אברהם, זו השלמה של תקציבים מאוד מאוד ישנים,

מר תמיר בוקובזה: של משרד השיכון.

גב' כבי שקולניק: של משרד השיכון, המקור הוא משרד השיכון, אסאתם רואים פה. יש פה איזה 54 אלף ש"ח מהמועצה, זה נובע מ...

גב' דנה אדמון: זה לא של הרחבה, את אומרת.

גב' כבי שקולניק: זו לא הרחבה, זו הרחבה שכבר נגמרה מזמן, זה תב"ר 125, זה תב"ר

מלפני 6 שנים.

גב' דנה אדמון: אוקיי.

גב' כבי שקולניק: קיבלנו עכשיו עוד תקציב ממשרד השיכון, לטובת התב"ר הזה.

מר מתן שטרית: זה מ-2009.

גב' כבי שקולניק: 2009, ככה זה במשרד השיכון, זו התקדמות מאוד איטית. מי בעד?
 ניר, אתה סופר?

מר חנניה אווקרט: רק אם נותנים את זה לחדשים בשדי אברהם.

מר ניר ים: 16 בעד, מי נגד? מי נמנע? אין נמנעים. 16 בעד, אין נמנעים, אין מתנגדים.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 125 – שדי אברהם – תשתיות 24 יח"ד
 ש. אברהם.

גב' כבי שקולניק: אוקיי. נווה, תשתיות ל-37 יחידות, גם עם התקדמות הבניה שמה,
 הגדלה של משרד השיכון, מי בעד?

מר ניר ים: 17 בעד, מי נגד? אין נגד. מי מתנגדים? אין מתנגדים.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 1017 – נווה – נווה – תשתיות ל-37
 נחלות.

גב' כבי שקולניק: אני קופצת רגע לתב"ר 160 – תשתיות להרחבת היישוב גבולות, שוב,

תוספת של משרד השיכון, עם התקדמות הבנייה שם. מי בעד?

מר ניר ים: 16 בעד, מי נגד? אין נגד, מי נמנע? אין נמנעים.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 160 – גבולות – תשתיות להרחבת ישוב גבולות.

גב' כבי שקולניק: אני חוזרת לתב"ר 1138, מי שזוכר, זה תב"ר של הקמת בית הספר

החדש, אנחנו לקחנו לטובת התב"ר הזה 12 מיליון ש"ח הלוואות, הפרויקט כמעט ונגמר, עוד לא סופית, אבל הוא בדרך להיגמר, ונשארו שם יתרות די יפות. אנחנו קיבלנו החלטה במליאה הקודמת, או לפני שתי מליאות, אני כבר לא זוכרת, להעביר מההלוואות שלקחנו בזמנו, מתן תעזור לי בסכומים,

מר מתן שטרית: 800 ו-300.

גב' כבי שקולניק: שמונה מאות למנחת, לתכנון המנחת, ו-300 לוועדה המקומית. מה

שלא עשינו אז, באותו תהליך, זה לא הקטנו את תב"ר 1138, אז כמובן שעוד לא אישרו לנו את שני התב"רים האלה שביקשנו, עד שלא נראה את ההקטנה, אז אני מביאה פה את התב"ר לאישור של ההקטנה, של 1138. מי בעד? נגד? נמנעים?

מר ניר ים: מי בעד? 18 בעד, מי נגד? אין. מי נמנע? אין נמנעים.

גב' כבי שקולניק: אין נמנעים. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את הקטנת תב"ר 1138 – מועצה – בית ספר יסודי 22011

11. תוכנית שימושים מפעל הפיס 2021

גב' כבי שקולניק: נעבור לעמוד 38, יש פה המלצה של המועצה, של הצוות הניהולי במועצה, לשימוש בתקציב מפעל הפיס. אני אעבור על זה במהירות.

מר אמיר פלג: בגלל שיש פה תקציבים שקשורים למרכז הקהילתי, אני יוצא מהישיבה.

גב' כבי שקולניק: אוי נו.

חברת המועצה: אין קשר.

חבר המועצה: בסוף תפספס משהו חשוב, אמיר.

גב' דנה אדמון: חברים, אני מבקשת להפסיק להעיר לו, זה בדיוק מה שעורך הדין הנחה אותנו לעשות, וראוי שכל אחד יעשה כך, ושירשמו את זה גם בפרוטוקול, ונתקדם. הוא לא אמורים להיות בדיונים שאשתו קשורה אליהם, לא רואה בזה שום בעיה.
מר אמיר פלג יוצא מהישיבה

גב' כבי שקולניק: אוקיי. יש מגרשים בחבל שלום ליד...

מר תמיר בוקובזה: זה אותו תקציב שחילקנו בפעם הקודמת לטובת הסקייט פארק, ולטובת...?

גב' כבי שקולניק: חלק, עכשיו זה ריכוז של הכול. תסתכל על הסעיפים, תראה. מגרשים

ליד הדיונה, יש שם שני מגרשים שמצבם מאוד לא טוב, אנחנו מבקשים 200 אלף לשיפוץ שלהם.

חבר המועצה: פרסמתם ליישובים קול קורא לפני יותר משנה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, הקול קורא ההוא, עובדים עליו, למליאה הבאה הוא יגיע,

נכון ניר?

מר ניר ים: הוא יגיע,

גב' כבי שקולניק: לא, לא למליאה הבאה.

מר גדי ירקוני: לא למליאה הבאה?

מר ניר ים: אני לא יודע מתי זה...

גב' כבי שקולניק: יש קול קורא אחד שאושר, כבר הוגש למפעל הפיס, מפעל הפיס

אישר, אפילו הקמנו את התב"רים, אם אתם זוכרים. עכשיו יש את הקול קורא של 21, שזה לוקח

זמן לארגן אותו, עוד לא סגור, עוד לא תפור, אז הוא עוד לא מובא הנה.

פה יש בסכום כולל אחד, מיליון ₪ קול קורא ליישובים. את הפירוט, נביא אחרי שתהיה לנו החלטה.

מר עופר קיסין: ממתי אוטובוס עולה 180 אלף ₪?

גב' כבי שקולניק: המימון הוא של משרד החינוך, אנחנו, זה החלק שלנו, ההשתתפות

שלנו. את ההשתתפות שלנו, אנחנו מבקשים ממפעל הפיס.

גב' דנה אדמון: כבי, סליחה רגע, הטבלה, זה מה שהוגש? מה שיש סכומים, זה מה שאושר?

גב' כבי שקולניק: כן, בדיוק.

מר תמיר בוקובה: מה שהומלץ.

גב' כבי שקולניק: בדיוק, מה שמומלץ. יש פה אולם בסין, כבר שיפצנו, הוספנו שם דברים, רוצים גם בור, ספוגים וטרמפולינות.

מר תמיר בוקובה: מה זה אולם בסין?

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך, זה במושבים, זה שם מתחיל, יש שם קורסים,

גב' כבי שקולניק: יש שם התעמלות קרקע.

מר גדי ירקוני: יש שם התעמלות חבל על הזמן.

חבר המועצה: מתחם הבשור.

מר איתן אהרון: אולם ההתעמלות של בית הספר הישן.

גב' כבי שקולניק: מתחם הבשור.

מר גדי ירקוני: היום יש שם מתקנים, זה כבר לא רק התעמלות.

גב' דנה אדמון: אולם הספורט של יובלי הספורט.

גב' כבי שקולניק: בואו נתקדם. הסקייט פארק, גם אישרנו באחת המליאות הקודמות, זה גם מיליון. פעילות רווחה וחינוך, 15%, 310 אלף, זה הרווחה והחינוך עובדים על זה, והמרכז הקהילתי. שיפוצי קיץ, גנים ביתד, 100 אלף ש. כיבוי אש, יש לנו תב"ר, אנחנו מגדילים אותו ב-60 אלף,

מר תמיר בוקובה: מה זה כיבוי אש?

גב' כבי שקולניק: זה כל מיני מתקנים לכיבוי אש, יש בדיקות, כל פעם, של כיבוי אש.

מר תמיר בוקובה: ביישובים?

גב' כבי שקולניק: לא, לא, באולמות. אולמות, בתי ספר.

מר תמיר בוקובה: מתקני מועצה כאילו.

גב' כבי שקולניק: כן, רק מתקני מועצה. חינוך – זו יחידת קידום נוער, מי שמכיר, רוצים לשפץ שם את המקום ולהוסיף דברים, 120 אלף ש. מחשוב מוסדות חינוך, זה 50,000 זה ממש סכום פעוט, בדרך כלל מחשוב פה מכבב ב-600 אלף.

מר משה טל: יש פה כפל אבל,

גב' כבי שקולניק: כי פעם אחת אישרנו, פעם אחת לא. והצטיידות, גלובאלי, לחינוך. יש פה 80 אלף ש מרחבי למידה של בנים, כיתות ב' בשחר אשכול. החלוקה הזאת של 180, היא לא בהכרח תהיה בדיוק ככה, אולי היא תהיה לטובת חינוך. מבני חינוך, בתי הספר השונים שלנו.

מר תמיר בוקובזה: מה זה החלוקה הזאת, שזה ספציפית לכיתות ב' באיזה כאילו...

גב' כבי שקולניק: מרחב למידה כיתות ב'. יש בכל... בתי הספר שלנו בנויים, אם אתה

מכיר את זה, לפי שכבות. אז לאט לאט, אנחנו משפצים שם את מרחבי הלמידה, אנחנו לא יודעת, מוסיפים שם ריהוטים,

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, כיתה ב' מחליפים כל שנה? כיתה ב' אחת מפה, ופעם אחת

מכאן?

גב' כבי שקולניק: לא משנה, מאחד המבנים שם. ניר רוצה להסביר.

מר תמיר בוקובזה: אני מכיר את בית הספר, מה זה אומר כיתות ב'?

גב' כבי שקולניק: ניר רוצה להסביר. אני מנסה לתת לך...

מר ניר ים: אני אנסה להסביר. יש לנו שלושה בתי ספר יסודיים, בתי הספר

האלה שונים מבחינה מבנית, אוקיי? כל אחד בנוי אחרת. בשחר אשכול, מרחבי למידה פתוחים לגמרי, בשני של קרולינה יותר סגורים, ואצל אלכסנדרה, בכלל, לא משנה, לא חשוב, עזבו. הפרנציפ. מרחבי הלמידה של כיתה ב', בכל בית ספר, שונים לחלוטין. עכשיו נדרשת התאמה רק בבית ספר אחד, הוא שונה מהאחרים.

מר תמיר בוקובזה: נכון, אני רק אומר כשמוגדר, מרחב למידה לכיתה ב', כשבשחר

אשכול אין מתחם כזה שמוגדר כיתה ב', כי השנה הוא בפרח שנמצא בכניסה, ובשנה הבאה מעבירים אותו לפרח שנמצא בקצה השני, לכיתה ב'.

גב' כבי שקולניק: תמיר, הכוונה פה לאחד הפרחים. אחד הפרחים הולכים לשפץ בו את מרחבי הלמידה. מתוך הבנה שבתני הספר החדשים הם מאוד מתקדמים, ולאט לאט צריך גם לשפץ את ...

מר תמיר בוקובזה: זה בסדר, לא הבנתי מה זה כיתה ב', זו השאלה.

חבר המועצה: כיתה ב' כרגע.

מר דודי אלון: כנראה סימנו את מה שהיום נמצא ב', כנראה סימנו אותו.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, טוב. מי בעד החלוקה הזאת? ניר?

גב' כבי שקולניק: מי החליט את זה?

מר דודי אלון: רק דקה, אל תברחו.

מר ניר ים: 14 בעד. מי נגד? אין מתנגדים? מי נמנע? אין נמנעים.

החלטה: הוחלט פה אחד (14 בעד) לאשר את תוכנית שימושים מפעל הפיס 2021

12. ועדות המועצה

מר ניר ים: תראו, אפשר לעשות את זה בשלוש דקות, אפשר לעשות את זה בשלוש שעות, אני מציע את הדרך של השלוש דקות. הרשימה הזאת, כולה פורסמה, נשלחה אליכם, בטח קראתם, בטח עברתם. יש למישהו הערות? אולי משהו להוסיף, אולי משהו חסר? רגע, אז אני מציע שכל מי שיש לו איזושהי הערה יעלה אותה, יכול להיות שבזמן יחסית קצר נגיע להסכמה, זו

אגב המלצה של ההנהלה, אבל אנחנו מליאה, אלה שבסופו של דבר קובעים. ולאור מה שנשנה פה, נוציא את הקולות הקוראים, ונזמין גם חברי מליאה וגם ציבור לבוא ולהציע את עצמם, ואז נוכל לעשות את הבחירות במליאה הבאה. יש עוד נושא,

גב' דנה אדמון: על מה אנחנו מדברים?

מר ניר ים: יש עוד נושא, שזה אנשים שהם אורגניים בתוך המערכות פה, וכמו שאתם רואים, הם סומנו כי רק נשאר לאשר אותם.

מר דודי אלון: הלכה רננה, הגיעה דקלה, הרבה דברים טכניים.

מר ניר ים: זה לאישור המליאה, כדי שיוכלו באמת להשתתף בפעילות. אז מה שאני מציע, זה שמישהו שיש לו איזושהי הערה על איזושהי ועדה, יגיד אותה, יגיד איזה עמוד, נסתכל, אם צריך לתקן, נתקן. בבקשה, אמיר.

מר אמיר פלג: אני מודה, גם הבנתי שדודי הוא הממונה על הוועדות, קיבל בהאצלת סמכויות. אני ביקשתי מדודי, אני חושב שנושא הוועדות הוא מאוד חשוב, הוועדות היא זרוע מאוד חשובה, חבר'ה, אני מדבר, סליחה.

זרוע מאוד חשובה של המועצה, זו זרוע שחברי המליאה לא מספיק חשופים אליה, ולכן אני חושב שזה דיון מאוד חשוב, שצריך לבוא בנפרד. צריך להציג כל ועדה מה היא עשתה בשנה האחרונה. צריך שכל יושב ראש ועדה יסביר על העשייה שלה, ואז כל חבר מליאה, גם יוכל לבחור באיזו ועדה להשתתף על פי הידע שהוא יקבל, איפה הקשיים, איפה הדברים הטובים, אני חושב שזה דיון מאוד חשוב, שממש לא צריך להיות בשלוש דקות, אלא אני ממש בעד דיון מסודר שיובא...

גב' דנה אדמון: כבר למליאה הבאה, לא צריך לחכות.

מר ניר ים: שנייה, אני פשוט אתן תשובה מליאה, כי התשובה קיימת. על סדר היום של הנהלת המועצה להביא בפעם הבאה שהיא מתכנסת, דיון על עבודת הוועדות. הדיון שם, בהנהלת המועצה זה רק פרומו, כדי להביא את זה למליאה. זאת אומרת, מתוכנן להגיע למליאה דיון על עבודת הוועדות, וזה יקרה אחרי הישיבה של ההנהלה. אם לקשור את זה, את הדיון הזה של עבודת הוועדות, לבחירת האנשים כדי למלא את המקומות החסרים, זאת שאלה, אני לא קובע.

מר אמיר פלג: אני בעד כן, אחרי הדיון לקיים את מילוי הוועדות בחברים. כמובן, שיש ועדה דחופה שלא יכולה לתפקד כי אין חברים, אז דברים דחופים.

גב' כבי שקולניק: אנחנו חייבים להגדיל את ועדת מכרזים, אתה יודע כמה שבלתי אפשרי לעבוד בוועדת מכרזים. אז יש דברים שהם חייבים.

מר אמיר פלג: אז זה מה שכרגע אמרתי, אם יש ועדה ספציפית, שצריך בה להוסיף אדם או שניים, ממש לתפעול השוטף, בסדר. אם לא...

מר ניר ים: אז אני אגיד, יש שתי ועדות שיש חובה. אחת יש צורך והשנייה יש חובה, תיכף תראו. הצורך הוא בוועדת מכרזים, קשה לנו מאוד להתכנס, אנשים זה בשעות לא נוחות, לא תמיד מצליחים להגיע, צריך להרחיב את חוג האנשים ששייך לוועדה הזאת, כדי לאפשר את ההתכנסות שלה. זאת ועדה שאנחנו מבקשים להרחיב אותה.

מר איתן אהרון: מה המינימום?

מר ניר ים: אין מינימום.

מר דודי אלון: יש שלושה חברים,

גב' דנה אדמון: סליחה, לפני שקופצים למכרזים, דודי,

מר דודי אלון: אנחנו רוצים למנות חברים, שנייה דנה, חברים חליפיים, אוקיי? על מנת שבכל רגע נתון, שלא ניתן להגדיל את הקוורום, ואז בעצם נגיע לאותו לופ. אנחנו רוצים להגיע למצב שבכל פעם יהיו לפחות את השלושה.

מר אמיר פלג: מה זה חליפי? או שהוא חבר ועדה, או שהוא לא חבר ועדה.

מר דודי אלון: מוגדר כחבר ועדה חליפי.

גב' דנה אדמון: אפשר שזה לא יהיה מפוזר? ניר?

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה,

מר דודי אלון: אני אגיד לך למה, אמיר, כי אם נעשה עוד חמישה, אז הקוורום יצטרך להיות שבעה, ואנחנו מסתבכים. זה היועץ המשפטי אמר.

גב' סילביה גרין: באיזה יום זה עובד?

מר דודי אלון: חמישי.

מר ניר ים: רגע, דנה, ניתן לך, דקה.

גב' דנה אדמון: לא.

מר ניר ים: בעיקרון, יכולים להיות בוועדה הזאת חברי מליאה ככל שנחשוב שנכון. יכולים להיות שלושה, ארבעה או שישה. אני מניח שהם יוזמנו כולם, לא בהכרח כולם יצטרפו להגיע, ידעו לוותר, להתארגן לפי האילוצים. אבל זה לגבי ועדת מכרזים, כרגע הם במצוקה. זה מכרזים. כן, דנה?

גב' דנה אדמון: אני מבקשת, כמו שאמיר אמר, זה דיון חשוב מאוד, ואני מבקשת שלא נעשה את זה בצורה כזאת. יש לנו פה טבלה, נעבור אחד אחד, אם יש משהו שהוא קריטי יותר, או קריטי פחות, אפשר להגיד את זה. אבל אנחנו לא כולם עוקבים, להתחיל מהתחלה.

חבר המועצה: עכשיו את רוצה, או אחר כך?

גב' דנה אדמון: בוודאי לעבור טבלה טבלה, לראות שהיא תקינה, כי למשל בהנהלה, הטבלה לא תקינה, יש הערות. אז צריך לעבור ועדה ועדה, לראות שזה בסדר...

מר דודי אלון: נכון, בהנהלה צריך עוד אחד,

גב' כבי שקולניק: אבל יש דברים דחופים, אי אפשר לדחות לעוד חודש.

גב' דנה אדמון: אני לא מבקשת לדחות, מבחינתי לקיים את הדיון עכשיו.

מר דודי אלון: שנייה אמיר, מה הבעיה, אוקיי? מה הבעיה שיצאו, לפחות הקולות קוראים, כדי שהתהליך יתחיל לצאת. אנשים יגישו, כל אחד, לאן שהוא רוצה לגשת, במליאה הבאה תהיה גם הצגה של הוועדות.

מר אמיר פלג: אבל אדם יציג אחרי שהוא ימצא.

מר דודי אלון: הבן אדם צריך להחליט עכשיו לאיזו ועדה ללכת לפי מה שהוא שמע,

מה יש בוועדה?

מר אמיר פלג: כן.

מר דודי אלון: לא. הוא צריך להגיד – מעניין אותי עכשיו להשפיע בוועדה כזאת, אני

אשים את עצמי ואני אהיה שם. למה צריך לשמוע מה היה כל השנה, כדי להחליט אם מתאים לו או לא, לא נשמע לי הגיוני.

מר אמיר פלג: אוקיי, בעיניי זה הגיוני.

גב' דנה אדמון: בעיניי זה לא...

מר תמיר בוקובה: ניר, אמרת בהתחלה שהטבלה הזאת, זו ההמלצה של ההנהלה.

ממליצים מה? אני לא הצלחתי להבין.

גב' דנה אדמון: אין להם על מה להמליץ.

מר תמיר בוקובה: ... להשלמה של חברים שחסרים.

מר ניר ים: ההנהלה ממליצה על כל שורה שמצד שמאל שלה כתוב משהו מודגש

בכהה. למשל, היא ממליצה בהנהלה, ממליצה לבחור חבר מליאה נוסף מהמושבים. היא ממליצה, למטה, בוועדה מכרזים, לבחור עוד שלושה חברי מליאה. זה הקול הקורא. היא ממליצה להוציא קול קורא לבחירת... אלה ההמלצות.

חברת המועצה: יש המלצה שהייתה מאוד ברורה, והיא לא כתובה.

- מר גדי ירקוני:** חבריה, אמרנו שלוש דקות או לא ילך.
- גב' סילביה גרין:** אמרת משהו על חברים שלא מגיעים באופן קבוע?
- מר ניר ים:** לא מגיעים לאן.
- חבר המועצה:** גם לוועדה, צריך לפעול,
- מר דודי אלון:** סליחה, גם למליאה, צריך להזכיר את זה בכל פעם מחדש.
- גב' דנה אדמון:** אין מישהו שמנהל את הדיון?
- מר ניר ים:** כן, אנחנו מנסים.
- גב' דנה אדמון:** אז אני מבקשת, כי אי אפשר ככה.
- מר ניר ים:** בבקשה.
- גב' דנה אדמון:** לא, באמת, או שיש דיון, או שאין דיון.
- מר גדי ירקוני:** אני חושב שכבר אף אחד לא מסוגל לדיון בשעה כזאת.
- גב' דנה אדמון:** לא, לא, לא.
- גב' כבי שקולניק:** אז למה אי אפשר לדון על ועדת מכרזים, ועל כל היתר לא לדון

עכשיו?

גב' דנה אדמון: כי הכול חשוב.

גב' כבי שקולניק: אז מה, עכשיו כבר אנשים לא יכולים יותר.

גב' דנה אדמון: קודם כל ההערה הזאת שההנהלה ממליצה, בעיניי, סליחה, היא לא רלוונטית.

מר דודי אלון: זו הגדרה לא נכונה.

גב' דנה אדמון: לכל המפתחות פה, כמה צריכים להיות באיזו ועדה, יש הנחיות ברורות של משרד הפנים. המלצת ההנהלה, לא רלוונטית. זה לא לפי הכללים, זה גם לא לפחות החלטות המליאה שהתקבלו פה, למשל – הרכב ההנהלה, שצריך לתקן אותו.

גב' רונית בן רומנו: צריך לתקן אותו, בדיוק.

גב' דנה אדמון: אבל הוא לא תקן, כבר הערנו לפני שבוע.

מר גדי ירקוני: ניר, אתה לא תגמור את זה עד 10 בלילה.

מר ניר ים: חברים, אם הכוונה היא להיכנס לדיון, אז אני ממליץ לקבל את ההצעה של אמיר, לדחות אותו. פשוט לא נצליח לסיים.

גב' דנה אדמון: לדחות אותו בעוד חצי שנה?

מר אמיר פלג: במליאה הבאה הם אמרו.

גב' דנה אדמון: זה לא המליאה הבאה, זה בהנהלה הבאה, ואתה לא יודע אם זה יכנס.

מר גדי ירקוני: מי יודע? חבריה, לא הבטחנו, ננסה.

גב' דנה אדמון: אני מכירה את ה...
(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: בואו נקבע שזה בא במליאה הקרובה.

מר דודי אלון: מצד אחד מנסים למלא את השורות, מצד שני...

מר ניר ים: אני חושב, לדעתי, כולם יהיו מרוצים הכי, אם אנחנו נקבל פה החלטה על הקולות הקוראים שאנחנו מוציאים, לפחות נתחיל את התהליך. זה לא צריך להיות ארוך, אם דנה אמרה שחסר מישהו בהנהלה, אז נוסיף מישהו להנהלה, כי זאת החלטת מליאה. זה באמת פשוט. זאת אומרת, לעבור על הדבר הזה ולאשר אותו, לעשות בו שינוי כזה או אחר, זה עניין של דקות. בואו נצא עם זה, נצא מהקולות הקוראים, נגייס את האנשים.

גב' דנה אדמון: מעולה.

מר ניר ים: בלי קשר, נקיים דיון על עבודת הוועדות.

גב' דנה אדמון: עם קשר. תעשה את זה עכשיו, עם קשר למליאה הבאה, נביא דיון,

מר גדי ירקוני: את לא מקשיבה לא, הוא אמר לא עכשיו.

גב' דנה אדמון: הקשבתי מצוין, גדי. אני לא מסכימה עם אמיר, מותר לי גם לא להסכים עם אמיר.

מר גדי ירקוני: לא, אבל מה שניר אמר.

מר דודי אלון: ניר אמר לעבור עכשיו על כולם בזריזות, ולהיכנס לדיון העמוקים בפעם אחרת.

מר ניר ים: אני מסכימה איתך, יאללה.

מר תמיר בוקובזה: זה לא יהיה נכון, זה יהיה דיון לא נכון, הם ירצו תיקונים, לא נשים לב, או לא יעשו דברים. תוציאו קולות קוראים של כל מה שרשמתם פה, הקולות קוראים לא מחייבים בשום צורה, ואפשר להגיד שהתוקף שלהם יהיה אחרי המליאה הבאה, אוקיי? הוא לא יהיה למליאה הבאה. במליאה הבאה אפשר לקיים דיון מסודר, וכל אחד כבר יוכל לקרוא את הקול קורא, את כולם, ולהתחיל לבסס לו משהו, ולקדם את זה משני הכיוונים במקביל, בלי שתהיה התנגשות.

מר ניר ים: אין לי בעיה לקבל החלטה שעל בסיס ההמלצה של המליאה, מוציאים קולות קוראים.

מר תמיר בוקובזה: נכון, וזה כפוף לשינויים שיתקבלו אחר כך, להוציא עוד קולות קוראים, לבטל קולות קוראים.

מר ניר ים: אין לי שום בעיה.

- גב' דנה אדמון:** בבקשה שהקול הקורא יכיל עוד נציג הנהלה.
- מר תמיר בוקובה:** רגע, קולות קוראים עם תאריך של אחרי המליאה הבאה.
- גב' דנה אדמון:** והדיון יהיה במליאה הבאה.
- מר ניר ים:** הקול הקורא יצא, זה עוד לא אומר שהמליאה יחליטו אם לבחור אחד, או שניים או שלושה. אוקיי? זה לא קשור.
- מר תמיר בוקובה:** אני מסכים, שימו את תאריך התוקף,
- גב' דנה אדמון:** הדיון במליאה הבאה.
- מר ניר ים:** תראו, אם קיימת החלטת מליאה, כל עוד לא שינו אותה, לגבי חברי הנהלה, צריך לבחור נציג חדש למליאה.
- גב' דנה אדמון:** הבנו, הלאה. עכשיו הדיון, והצגת הוועדות, קורות במליאה הבאה?
- מר ניר ים:** לא יודע. לא יודע. אני יודע שכרגע התפזרנו בלי לקבל החלטות על הסעיף הזה.
- מר דודי אלון:** אבל ניר, בשביל להוציא קול קורא, אתה לא צריך אישור.
- מר גדי ירקוני:** תוציא אותם בלי אישור.

גב' כבי שקולניק: תפרסם קול קורא.

מר משה טל: ניר, צריך להציג את עצמנו במליאה לוועדות?

מר דודי אלון: כן, זאת כל המטרה.

מר משה טל: ודודי, יש אפשרות להיות אחרי, במידה והתקבלת, להשתתף בישיבה של ועדה דרך זום?

מר גדי ירקוני: לא.

מר משה טל: חייב פיסית להיות?

מר גדי ירקוני: אין זום. לא עושים זומים, די, מספיק. רק אמרנו, זום זה רק לשמוע, לא מדברים בזום. זה עושה בלגאן.

מר משה טל: ולא להצביע?

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה #7 2021 מיום 10.5.21

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 2 נמנעים) לאשר את פרוטוקול המליאה #7 2021 מיום 10.5.21

4. אישור פרוטוקול מליאה #8 2021 מיום 2.6.21

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 2 נמנעים) לאשר את פרוטוקול המליאה #8 2021 מיום 2.6.21

5. צו ארנונה 2022

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 3 מתנגדים, 1 נמנע) לאשר את צו הארנונה 2022

6. הקצאה לטווח ארוך לעמותת "לא מפקירים".

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את ההקצאה לטווח ארוך לעמותת "לא מפקירים".

7. אישור דו"חות כספיים – המרכז הקהילתי 2020

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 מתנגדים) לאשר את הדו"חות הכספיים – המרכז הקהילתי 2020

8. אישור דו"חות כספיים – החברה הכלכלית 2020

החלטה: הוחלט ברוב קולות (17 בעד, 1 נגד, 1 נמנע) לאשר את הדו"חות הכספיים – החברה הכלכלית 2020

10. אישור תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 125 – שדי אברהם – תשתיות 24 יח"ד ש. אברהם.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 1017 – נווה – נווה – תשתיות ל-37 נחלות.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 160 – גבולות – תשתיות להרחבת ישוב גבולות.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את הקטנת תב"ר 1138 – מועצה – בית ספר יסודי 22011

11. תוכנית שימושים מפעל הפיס 2021

החלטה: הוחלט פה אחד (14 בעד) לאשר את תוכנית שימושים מפעל הפיס 2021